

คู่มือการปฏิบัติงานตรวจสอบพิสูจน์

ตามพระราชบัญญัติ

ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ. 2545

สำหรับพนักงานคุมประพฤติ

กรมคุมประพฤติ

กองพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

เอกสารหมายเลข 2 / 2546

คู่มือการปฏิบัติงาน

ตรวจพิสูจน์

ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

สำหรับพนักงานคุมประพฤติ

กรมคุมประพฤติ

กระทรวงยุติธรรม

เอกสารหมายเลข 2 / 2546

คำนำ

เนื่องจากกรมคุมประพฤติ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยภารกิจสำคัญในการดำเนินงานตามกฎหมาย ได้แก่ ภารกิจในการตรวจพิสูจน์บุคคลที่เข้าสู่กระบวนการของกฎหมายว่าเป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ ดังนั้น กรมคุมประพฤติจึงได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 เพื่อให้การปฏิบัติด้านการตรวจพิสูจน์ มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนและสามารถทำให้ผู้ปฏิบัติงานดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ โดยจัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์ สำหรับให้พนักงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบในการตรวจพิสูจน์ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

คู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์ฉบับนี้ ประกอบด้วย บทนำ กระบวนการตรวจพิสูจน์ วัตถุประสงค์ ขอบเขต นิยาม ผู้ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบ ขั้นตอนการปฏิบัติขั้นชีวิต วิธีปฏิบัติ และภาคผนวก ซึ่งประกอบด้วยตัวอย่างรายงานการตรวจพิสูจน์กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์

ในโอกาสนี้ใคร่ขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ให้การสนับสนุนในการทำการวิจัยมาตรฐานการปฏิบัติในการตรวจพิสูจน์ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ซึ่งคณะทำงานฯ ได้นำมาเป็นต้นแบบในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์เล่มนี้ด้วย

กรมคุมประพฤติ

มกราคม 2546

หน้า	หน้า
บทนำ	1
กระบวนการตรวจพิสูจน์	1
คู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์	3
1. วัตถุประสงค์	3
2. ขอบเขต	3
3. นิยาม	3
4. ผู้ปฏิบัติ หน้าที่และความรับผิดชอบ	3
5. ขั้นตอนการปฏิบัติ	4
6. ดัชนีชี้วัด	6
7. วิธีปฏิบัติ	6
ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์	8
กิจกรรมที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์	8
กิจกรรมที่ 2 การบันทึกรายการทะเบียน	9
กิจกรรมที่ 3 การถ่ายภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์	10
กิจกรรมที่ 4 การเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์	11
กิจกรรมที่ 5 การตรวจสอบประวัติในระบบการคุมประพฤติและ การตรวจพิสูจน์	13
กิจกรรมที่ 6 การมอบหมายสำนวนการตรวจพิสูจน์	14
กิจกรรมที่ 7 การรับสำนวนการตรวจพิสูจน์	15
กิจกรรมที่ 8 การชี้แจงเบื้องต้นและนัดหมาย	16
ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์	18
กิจกรรมที่ 1 การสัมภาษณ์และบันทึกประวัติ เทคนิคการสร้างสัมพันธภาพระหว่างการสัมภาษณ์ เนื้อหาของประวัติภูมิหลังทางสังคม	18
กิจกรรมที่ 2 การประเมินคุณลักษณะทางจิตใจ แบบประเมินด้านจิตใจ	22
กิจกรรมที่ 3 การประเมินสุขภาพร่างกายและจิตใจ แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ	30
กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบรายการประวัติบุคคล	39
กิจกรรมที่ 5 การตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด	40

	หน้า
กิจกรรมที่ 6 การแสวงหาข้อเท็จจริงทางสังคมจากผู้เกี่ยวข้อง พยานผู้เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ แนวปฏิบัติในการสอบถามและบันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้อง การส่งประเด็นการตรวจพิสูจน์	41
กิจกรรมที่ 7 การตรวจสอบสภาพแวดล้อม การออกตรวจสอบสภาพแวดล้อม	47
กิจกรรมที่ 8 การประเมินภูมิหลังทางสังคม การชั่งน้ำหนักพยาน แบบประเมินภูมิหลังทางสังคม	50
ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการ ฟื้นฟูสมรรถภาพ	68
กิจกรรมที่ 1 การรวบรวมจัดหมวดหมู่และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน ของเอกสาร	68
กิจกรรมที่ 2 การประมวลข้อเท็จจริงทางกาย จิตใจ และสังคม แบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์	70
กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู สมรรถภาพ	75
กิจกรรมที่ 4 การจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์	76
กิจกรรมที่ 5 การตรวจสอบร่างรายงานการตรวจพิสูจน์	77
ขั้นตอนที่ 4 การรายงานผลการตรวจพิสูจน์	79
กิจกรรมที่ 1 การจัดพิมพ์รายงานการตรวจพิสูจน์	79
กิจกรรมที่ 2 การบันทึกทะเบียนส่งรายงานการตรวจพิสูจน์	80
กิจกรรมที่ 3 การเสนอรายงานการตรวจพิสูจน์ต่อคณะอนุกรรมการ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	81
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก ตัวอย่างรายงานการตรวจพิสูจน์	85
ภาคผนวก ข กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์	101
ภาคผนวก ค คำสั่งกรมคุมประพฤติที่ 543/2545 เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือ การปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามร่าง พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.	115

คู่มือการปฏิบัติงานตรวจสอบ

ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

บทนำ

พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 กำหนดว่าเมื่อพนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาที่กระทำผิดตามฐานความผิดที่ระบุไว้ใน พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ได้แก่ (1) ฐานเสพยาเสพติด (2) ฐานเสพและมีไว้ในครอบครอง (3) ฐานเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือ (4) ฐานเสพและจำหน่ายยาเสพติด ส่งศาลและศาลมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็น คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจมีคำสั่งขยายเวลาออกไปได้อีก 30 วัน รวมแล้วไม่เกิน 45 วัน

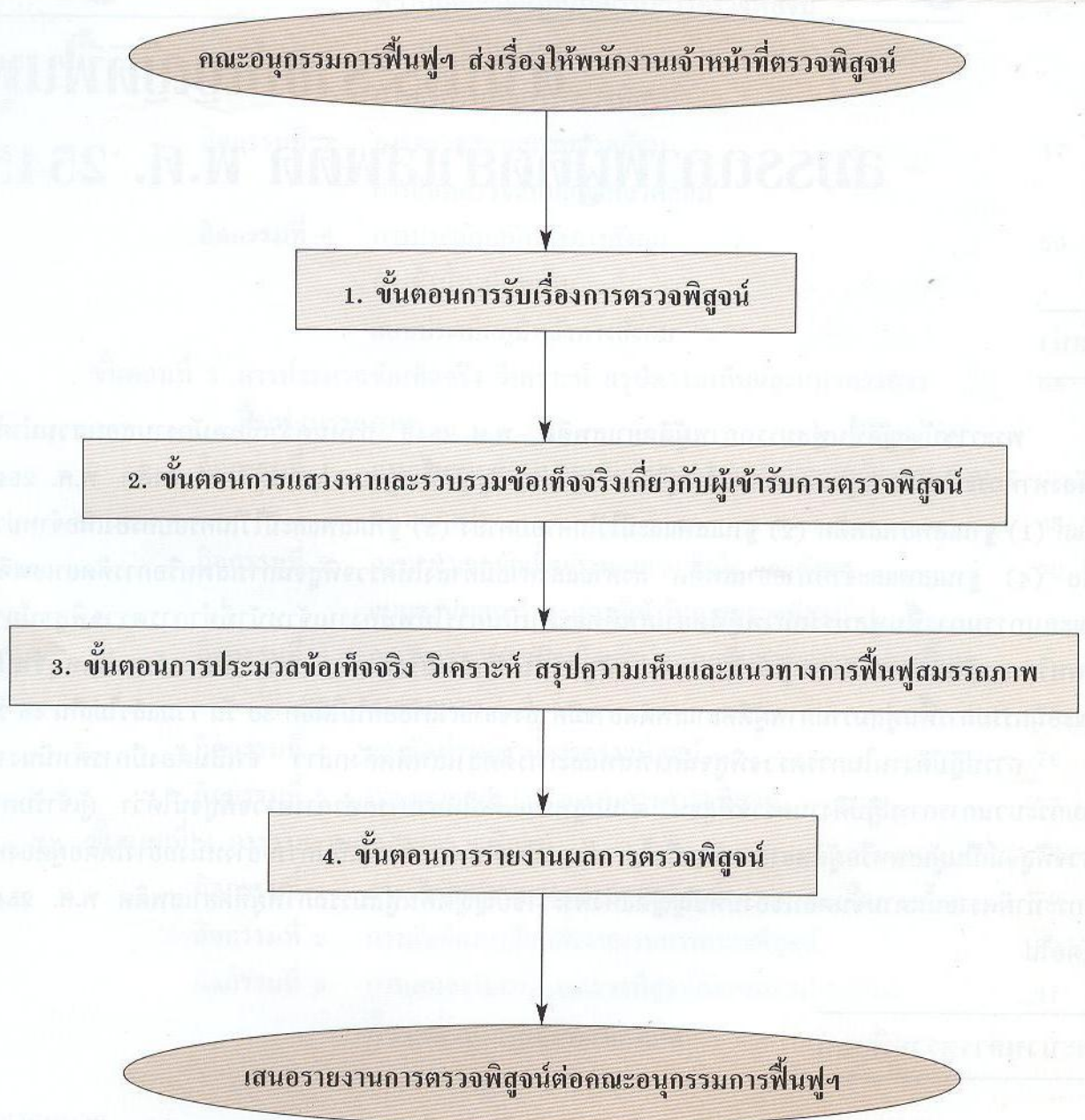
การปฏิบัติงานในการตรวจพิสูจน์การเสพและการติดยาเสพติดดังกล่าว จำเป็นต้องมีการดำเนินงานตามกระบวนการการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์ ตามกฎหมายเพื่อให้สามารถทำการตรวจพิสูจน์ได้ว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ อันจะมีผลให้สามารถดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดนั้นตามขั้นตอนของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ได้ต่อไป

กระบวนการตรวจพิสูจน์

กระบวนการตรวจพิสูจน์เป็นไปตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 21 ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อม ทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และตรวจพิสูจน์การเสพ หรือการติดยาเสพติด ซึ่งกระบวนการตรวจพิสูจน์ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์
2. ขั้นตอนการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริง
3. ขั้นตอนการประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ
4. ขั้นตอนการรายงานผลการตรวจพิสูจน์

ปรากฏตามแผนภูมิต่อไปนี้

การปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์

1. วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

2. ขอบเขต

คู่มือนี้ครอบคลุมการปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่รับเรื่องจากคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ดำเนินการตรวจพิสูจน์ จนกระทั่งรายงานผลการตรวจพิสูจน์ต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

3. นิยาม

การตรวจพิสูจน์ หมายความว่า การแสวงหาข้อมูลจากการบันทึกประวัติพฤติกรรมในการทำความผิดตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งการตรวจร่างกายและจิตใจ การตรวจหายาเสพติดทางห้องปฏิบัติการ หรือการกระทำใดๆ เพื่อนำข้อเท็จจริงมาประมวลและวิเคราะห์ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หมายความว่า ผู้ต้องหาที่ถูกส่งตัวเข้ารับการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

สถานที่ควบคุมตัว หมายความว่า สถานที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นสถานที่เพื่อการควบคุมตัว อาทิเช่น เรือนจำ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นต้น

4. ผู้ปฏิบัติ หน้าที่และความรับผิดชอบ

พนักงานคุมประพฤติเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 และมีหน้าที่ทำการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ตามกระบวนการตรวจพิสูจน์ในขั้นตอนการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ การประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพตลอดจนการรายงาน

ผลการตรวจพิสูจน์ การดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

แพทย์ เป็นผู้มีหน้าที่ในการตรวจสุขภาพร่างกายและจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ มีหน้าที่ตรวจ วินิจฉัยและสรุปความเห็นเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ กรณีได้รับการส่งต่อจาก พนักงานคุมประพฤติ

จิตแพทย์ เป็นผู้มีหน้าที่ในการตรวจสภาพจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ มีหน้าที่ตรวจ วินิจฉัย และสรุปความเห็นเกี่ยวกับสภาพจิตใจและพยาธิสภาพจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กรณีได้รับการส่งต่อจาก พนักงานคุมประพฤติ

5. ขั้นตอนการปฏิบัติ

กระบวนการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ มีวิธีการปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1.1 เจ้าหน้าที่ธุรการคดีรับเรื่องการส่งตรวจพิสูจน์จากคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร (อาทิเช่น หนังสือแจ้งให้ทำการตรวจพิสูจน์ บันทึกการ จับกุมเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัคดี และหนังสือส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์)

1.2 เจ้าหน้าที่ธุรการคดีบันทึกรายการทะเบียนผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และจัดทำแฟ้มบันทึกประวัติ ประจำตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

1.3 เจ้าหน้าที่ธุรการคดีทำการถ่ายภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ไม่มีภาพถ่ายมามอบให้

1.4 เจ้าหน้าที่ธุรการคดีทำการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และนำส่งตัวอย่าง ปัสสาวะไปยังหน่วยงานที่ทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เพื่อตรวจหาสารเสพติดให้โทษในปัสสาวะเฉพาะ ในกรณีที่จำเป็นต้องตรวจปัสสาวะ

1.5 เจ้าหน้าที่ธุรการคดีทำการตรวจสอบประวัติการกระทำผิดในระบบงานคุมประพฤติ (ประวัติ การสืบเสาะและพินิจ และ/หรือประวัติการควบคุมและสอดส่อง) และประวัติการตรวจพิสูจน์ หากพบประวัติ ดังกล่าว จึงนำสำนวนคดีและ/หรือแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์เดิมแนบแฟ้มบันทึกประวัติประจำตัวผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์ปัจจุบัน

1.6 หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณามอบหมาย สำนวนคดีให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการตรวจพิสูจน์

1.7 พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนรับสำนวนคดี (ประกอบด้วยหนังสือแจ้งให้ทำการตรวจ พิสูจน์ บันทึกการจับกุม หนังสือส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พร้อมทั้งแฟ้มบันทึกประวัติที่มีภาพถ่ายหรือ เอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการถ่ายภาพและเอกสารการตรวจปัสสาวะเบื้องต้นหรือเอกสารการเก็บตัวอย่าง ปัสสาวะ)

1.8 พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการขั้นตอนในการ ตรวจพิสูจน์ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ทราบ และกำหนดนัดหมายการดำเนินการตรวจพิสูจน์

2. ขั้นตอนการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนจะต้องดำเนินการดังนี้

2.1 ทำการสัมภาษณ์และบันทึกถ้อยคำเบื้องต้นเกี่ยวกับประวัติ ภูมิหลังทางสังคม พฤติกรรมการกระทำผิด และสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

2.2 ทำการประเมินคุณลักษณะทางจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

2.3 ทำการประเมินสุขภาพทางกายและจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หากมีข้อสงสัยหรือความผิดปกติจึงส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไปพบแพทย์เพื่อตรวจวินิจฉัยและทำความเข้าใจ

2.4 ทำการตรวจสอบรายการประวัติบุคคลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

2.5 ทำการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดและประวัติการตรวจพิสูจน์หรือประวัติการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

2.6 ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงทางสังคมจากผู้เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

2.7 ทำการตรวจสอบสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

2.8 ทำการประเมินภูมิหลังทางสังคมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จากข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาและรวบรวมไว้แล้ว

3. ขั้นตอนการประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนจะต้องดำเนินการดังนี้

3.1 รวบรวมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ทั้งหมด จัดเข้าไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติเข้ารับการตรวจพิสูจน์ พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเอกสารหลักฐานและจัดแยกหมวดหมู่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

3.2 ประมวลข้อเท็จจริงทางกาย จิตใจ และสังคม จากแบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ แบบประเมินด้านจิตใจ และแบบประเมินทางสังคม จัดทำเป็นสรุปการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

3.3 วิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และทำความเข้าใจโดยสรุปพร้อมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

3.4 จัดทำร่างรายงานการตรวจพิสูจน์เสนอต่อหัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

3.5 หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาตรวจร่างรายงานการตรวจพิสูจน์

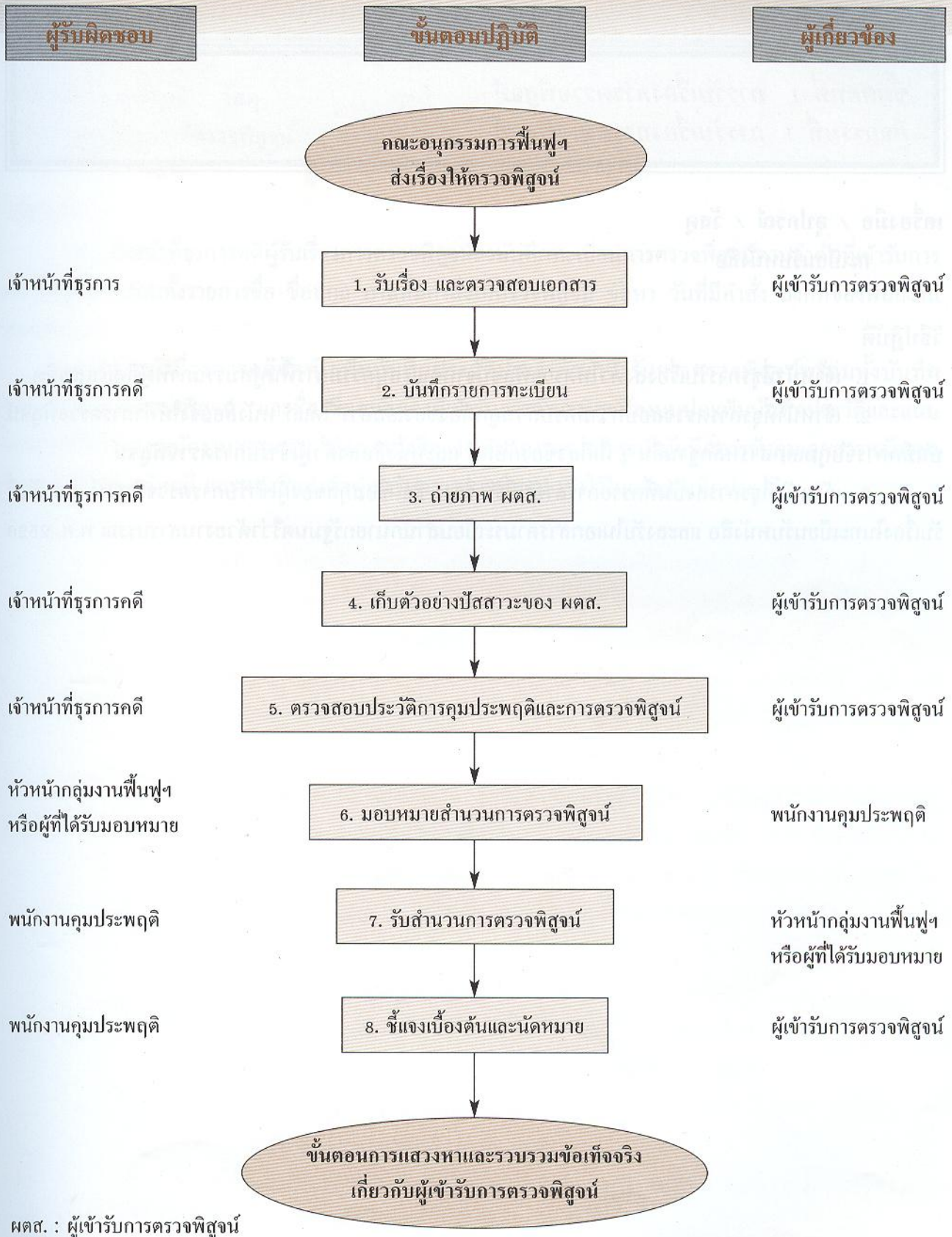
4. ขั้นตอนการรายงานผลการตรวจพิสูจน์ มีวิธีการปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

4.1 พนักงานพิมพ์ดีดจัดพิมพ์รายงานการตรวจพิสูจน์แล้วจัดส่งให้พนักงานคุมประพฤติ เจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์ตรวจสอบความถูกต้องและลงนามกำกับ แล้วเสนอให้หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงนาม ก่อนจัดส่งให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดี

4.2 เจ้าหน้าที่ธุรการคดีลงบันทึกรายการในสมุดทะเบียนส่งรายงานการตรวจพิสูจน์

4.3 เจ้าหน้าที่ธุรการคดีส่งรายงานการตรวจพิสูจน์ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อเสนอบรรจุเข้าวาระการประชุมของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

แผนภูมิที่ 2 | แสดงขั้นตอนการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์
กิจกรรมที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ
ทะเบียนรับหนังสือ

วิธีปฏิบัติ

1. เจ้าหน้าที่รับการรับเรื่องส่งตัวให้ตรวจพิสูจน์จากคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
2. เจ้าหน้าที่รับการตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของเอกสาร ได้แก่ หนังสือแจ้งให้ทำการตรวจพิสูจน์ บันทึกการจับกุมเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี และหนังสือส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
3. เจ้าหน้าที่รับการลงบันทึกรายการลำดับที่รับเรื่อง ชื่อ-ชื่อสกุลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และวันที่รับเรื่องในทะเบียนรับหนังสือ และลงรับในเอกสารตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 2 การบันทึกรายการทะเบียน

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

ทะเบียนรับคดีตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีผู้รับเรื่องการตรวจพิสูจน์ลงบันทึกทะเบียนการตรวจพิสูจน์ตามลำดับที่เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พร้อมทั้งรายการชื่อ-ชื่อสกุล ศาลที่มีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ ข้อหา วันที่มีคำสั่ง สังกัดของพนักงานสอบสวน
2. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีจัดทำแฟ้มบันทึกประวัติประจำตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์พร้อมทั้งบันทึกเลขทะเบียนการตรวจพิสูจน์ และชื่อ-ชื่อสกุลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงบนปกแฟ้มบันทึกประวัติและแนบเอกสารที่ได้รับจากพนักงานสอบสวน ได้แก่ หนังสือแจ้งให้ทำการตรวจพิสูจน์ บันทึกการจับกุมเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี และหนังสือส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เข้าไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติ

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 3 การถ่ายภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. ทะเบียนภาพถ่ายผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
2. แบบบันทึกภาพถ่ายผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-3)
3. กล้องถ่ายภาพ
4. แผ่นป้ายบันทึกเลขทะเบียนตรวจพิสูจน์และชื่อ-ชื่อสกุลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์สำหรับถ่ายภาพ

วิธีปฏิบัติ

1. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีขอภาพถ่ายผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ แล้วนำไปบันทึกไว้บนแบบบันทึกภาพถ่ายผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พร้อมทั้งบันทึกชื่อ-ชื่อสกุลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และเลขทะเบียนตรวจพิสูจน์ไว้ ยกเว้นผู้ที่ไม่มีการถ่ายภาพมาอบให้ ให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดีดำเนินการถ่ายภาพไว้ตามวิธีปฏิบัติข้อต่อไป
2. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีดำเนินการถ่ายภาพจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
3. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีบันทึกเลขทะเบียนตรวจพิสูจน์และชื่อ-ชื่อสกุลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงบนแผ่นป้ายสำหรับถ่ายภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์แล้ววางไว้หน้าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
4. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีใช้กล้องถ่ายภาพ ถ่ายภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไว้ พร้อมทั้งลงบันทึกลำดับที่ของฟิล์ม ลำดับที่ของภาพในฟิล์ม ชื่อ-ชื่อสกุลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และเลขทะเบียนตรวจพิสูจน์ลงในทะเบียนภาพถ่ายผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

หมายเหตุ ในกรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถูกควบคุมตัวไว้ยังสถานที่ควบคุมตัวตามกฎหมายเจ้าหน้าที่ธุรการคดีจะต้องไปดำเนินการถ่ายภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ยังสถานที่ควบคุมดังกล่าว และหลังจากอัด-ขยายภาพถ่ายแล้วให้ส่งภาพถ่ายผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์แต่ละราย จำนวน 1 ภาพ ให้กับผู้ควบคุมสถานที่ควบคุมนั้นๆ ด้วย

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 4 การเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. ทะเบียนการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
2. แบบบันทึกการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 7)
3. ขวดพลาสติกบรรจุตัวอย่างปัสสาวะ
4. ฉลากปิดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวอย่างปัสสาวะ (บพ.1- 8)
5. อุปกรณ์สำหรับฝึกปากขวดบรรจุตัวอย่างปัสสาวะ
6. แบบหนังสือขอให้ตรวจหาสารเสพติดให้โทษในปัสสาวะ (ตรวจเบื้องต้น / ตรวจยืนยัน) (บพ.1- 23)
7. ปากกากันน้ำสำหรับเขียนฉลาก

วิธีปฏิบัติ

1. ในกรณีที่จำเป็นต้องเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ส่งไปตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะให้พนักงานคุมประพฤติจัดเก็บตัวอย่างปัสสาวะจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พร้อมทั้งให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงชื่อในแบบบันทึกการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 7)
2. เจ้าหน้าที่ธุรการคัดลงบันทึกรายการในทะเบียนการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
3. เจ้าหน้าที่ธุรการคัดลงรายการในฉลากปิดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวอย่างปัสสาวะ (บพ.1-8) ด้วยปากกากันน้ำ
4. เจ้าหน้าที่ธุรการคัดจัดเตรียมขวดพลาสติกสำหรับบรรจุตัวอย่างปัสสาวะโดยตรวจสอบความแห้งและสะอาดของขวด
5. เจ้าหน้าที่ธุรการคัดควบคุมดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถ่ายปัสสาวะบรรจุลงในขวดปริมาณไม่น้อยกว่า 30 มิลลิลิตร โดยระมัดระวังไม่ให้เกิดการลักลอบเจือปนของเหลวหรือสิ่งอื่นใดลงในปัสสาวะโดยเคร่งครัดแล้วปิดฝาขวดให้สนิท
6. เจ้าหน้าที่ธุรการคตินำขวดบรรจุตัวอย่างปัสสาวะไปปิดผนึกปากขวดด้วยอุปกรณ์สำหรับฝึกปากขวดบรรจุตัวอย่างปัสสาวะ
7. เจ้าหน้าที่ธุรการคตินำฉลากปิดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวอย่างปัสสาวะที่เตรียมไว้ปิดลงข้างขวด
8. เจ้าหน้าที่ธุรการคตินำขวดบรรจุตัวอย่างปัสสาวะไปเก็บรักษาไว้ในตู้เย็นหรือภาชนะแช่เย็นเพื่อรอการนำส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ โดยระมัดระวังไม่ให้เกิดการสับเปลี่ยนตัวอย่างปัสสาวะอย่างรัดกุม
9. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีจัดทำหนังสือขอให้ตรวจหาสารเสพติดให้โทษในปัสสาวะ (ตรวจเบื้องต้น) (บพ.1-23) เพื่อนำส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังหน่วยงานที่ทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการ
10. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีจัดส่งตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไปยังหน่วยงานที่ทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เพื่อตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

หมายเหตุ : 1. รายละเอียดแนวปฏิบัติในการเก็บ การดูแลรักษา และการนำส่งตัวอย่างปัสสาวะ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

2. ในกรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถูกควบคุมตัวไว้ยังสถานที่ควบคุมตัวตามกฎหมายเจ้าหน้าที่ธุรการคดี จะต้องไปดำเนินการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ยังสถานที่ควบคุมตัวโดยเร็ว

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 5 การตรวจสอบประวัติในระบบการคุมประพฤติและการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบหนังสือคำขอตรวจสอบรายการประวัติบุคคล (บพ.1- 25)
2. แบบหนังสือขอสำเนาสำนวนคดีสืบเสาะและพินิจ/ควบคุมและสอดส่อง/ตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 22)
3. เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ต่อพ่วงและระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลการคุมประพฤติ และการตรวจพิสูจน์ (ถ้ามี)

วิธีปฏิบัติ

1. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีดำเนินการตรวจสอบประวัติในระบบการคุมประพฤติและการตรวจพิสูจน์ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ จากฐานข้อมูลประวัติในระบบการคุมประพฤติ ทั้งในขั้นตอนการสืบเสาะและพินิจ และขั้นตอนการควบคุมและสอดส่อง และฐานข้อมูลประวัติการตรวจพิสูจน์ของสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ ที่ดำเนินการตรวจพิสูจน์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนั้น และจากศูนย์ข้อมูล คุมประพฤติ โดยใช้แบบขอตรวจสอบประวัติในระบบการคุมประพฤติและการตรวจพิสูจน์

ในกรณีที่พบประวัติในระบบการคุมประพฤติ ให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดีจัดทำหนังสือขอสำเนาสำนวนคดีสืบเสาะและพินิจ หรือควบคุมและสอดส่อง (บพ.1-22) แล้วแต่กรณี จากสำนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนนั้นๆ

ในกรณีที่พบประวัติการตรวจพิสูจน์ หากเป็นประวัติการตรวจพิสูจน์ในสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์แห่งเดียวกับสถานที่ที่ดำเนินการตรวจพิสูจน์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อยู่นั้น ให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดีค้นหาและนำแฟ้มบันทึกประวัติผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เดิมมาแนบไว้กับแฟ้มบันทึกประวัติใหม่นั้น แต่หากเป็นประวัติการตรวจพิสูจน์ในสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์แห่งอื่น ให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดีจัดทำหนังสือขอสำเนาแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-22) จากสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์นั้นๆ

2. เมื่อได้รับสำเนาสำนวนคดีสืบเสาะและพินิจ หรือควบคุมและสอดส่อง หรือสำเนาแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์เดิม แล้วแต่กรณี จากสำนักงานคุมประพฤติหรือสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่ขอไว้แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดีนำสำเนาสำนวนคดีหรือแฟ้มบันทึกประวัติดังกล่าวแนบไว้กับแฟ้มบันทึกประวัติของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนั้น

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 6 การมอบหมายสำนวนการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

ทะเบียนจำยคดีตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณามอบหมายสำนวนการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานคุมประพฤติรับผิดชอบเป็นรายบุคคล ตามหลักเกณฑ์การจำยคดี โดยให้คำนึงถึงการกระจายปริมาณคดีเฉลี่ยต่อจำนวนพนักงานคุมประพฤติอย่างทั่วถึงเสมอภาคกัน ตลอดจนความสอดคล้องเหมาะสมในด้านลักษณะพิเศษเฉพาะหรือความยุ่งยากสลับซับซ้อนของสำนวนนั้น กับคุณสมบัติเฉพาะหรือทักษะประสบการณ์ของพนักงานคุมประพฤติผู้รับผิดชอบสำนวนนั้น
2. หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ ส่งการมอบหมายความรับผิดชอบสำนวนการตรวจพิสูจน์ตามที่พิจารณาแล้วเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงบันทึกชื่อ-ชื่อสกุลพนักงานคุมประพฤติที่ได้รับมอบหมายสำนวนคดีนั้นไว้ในทะเบียนการตรวจพิสูจน์
3. หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ ส่งมอบแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้พนักงานคุมประพฤติรับไปทำการตรวจพิสูจน์

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 7 การรับสำนวนการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

สมุดทะเบียนรับคดีตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบสำนวนการตรวจพิสูจน์รับทราบคำสั่งการมอบหมายความรับผิดชอบเป็นลายลักษณ์อักษร
2. พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนคดีลงบันทึกทะเบียนรับสำนวนการตรวจพิสูจน์ตามลำดับที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งรายการชื่อ-ชื่อสกุล ที่อยู่ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ศาลที่มีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ ข้อหาวันที่มีคำสั่ง และสังกัดของพนักงานสอบสวน

ขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 8 การชี้แจงเบื้องต้นและนัดหมาย

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แผ่นพับประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกระบวนการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
2. เอกสารแจกคำแนะนำสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
3. แบบหนังสือนัดสัมภาษณ์และบันทึกประวัติ (บพ.1-18)
4. แบบหนังสือคำสั่งเรียกพยานบุคคล (บพ.1-20) (ถ้ามี)

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์พบผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
2. พนักงานคุมประพฤติแนะนำตัว พร้อมทั้งอธิบายชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ กระบวนการขั้นตอนของการตรวจพิสูจน์ บทบาทหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติและผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ในกระบวนการตรวจพิสูจน์ ระยะเวลาในการตรวจพิสูจน์การปฏิบัติตนของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และสิทธิในการขอประกันตัวระหว่างการตรวจพิสูจน์ ตลอดจนขอความร่วมมือในการตรวจพิสูจน์จากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และญาติพี่น้องหรือผู้เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

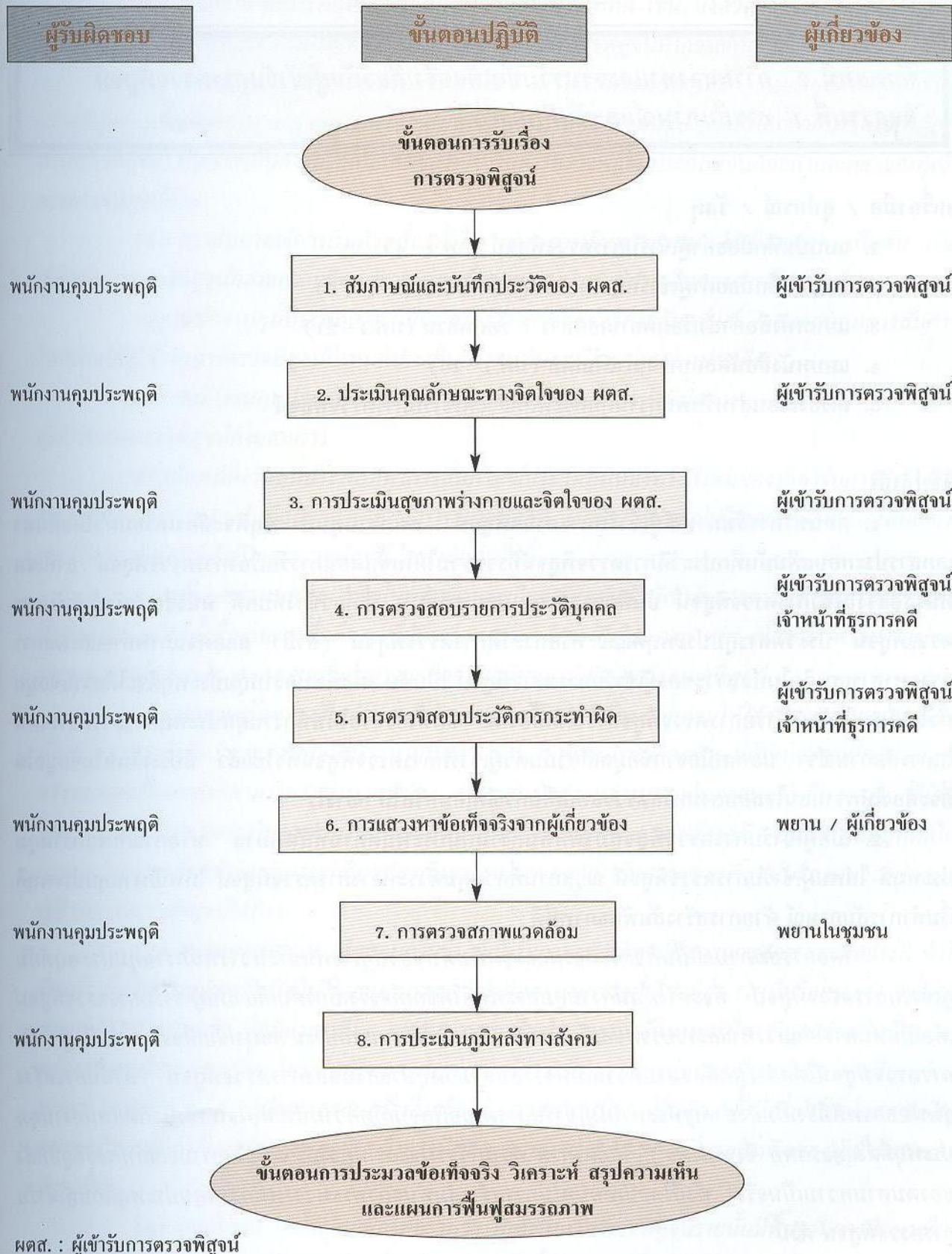
หลังจากการชี้แจงเบื้องต้นแล้ว พนักงานคุมประพฤติควรสอบถามผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ว่า มีความเข้าใจเรื่องที่ชี้แจงมากน้อยเพียงใด มีข้อสงสัยหรือไม่ หากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัยให้พนักงานคุมประพฤติดูอธิบายชี้แจงจนผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หายสงสัย

3. ในกรณีที่พนักงานคุมประพฤติสามารถดำเนินการสัมภาษณ์และบันทึกประวัติ (กิจกรรมที่ 1 ในขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติการตรวจพิสูจน์) ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ทันทีหลังการชี้แจงเบื้องต้นและนัดหมายนี้ ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสัมภาษณ์และบันทึกประวัติต่อไป

แต่หากพนักงานคุมประพฤติไม่สามารถดำเนินการได้ และเป็นกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานคุมประพฤติกำหนดนัดหมายการสัมภาษณ์และบันทึกประวัติและแจ้งกำหนดนัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ทราบ พร้อมทั้งออกใบนัดสัมภาษณ์และบันทึกประวัติ (บพ.1-18)

4. ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีญาติพี่น้องหรือผู้เกี่ยวข้องมาพร้อมกัน และพนักงานคุมประพฤติสามารถกำหนดนัดหมายการสอบปากคำพยานได้ ให้พนักงานคุมประพฤติดอกหนังสือคำสั่งเรียกพยานบุคคล (บพ.1-20) เพื่อมาให้ถ้อยคำไว้ด้วย

หมายเหตุ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถูกควบคุมตัวไว้ในสถานที่ควบคุมตัวตามกฎหมาย พนักงานคุมประพฤติจะต้องไปดำเนินการสัมภาษณ์และบันทึกประวัติของ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ยังสถานที่ควบคุมนั้น

ผตส. : ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

มีรายละเอียดของวิธีปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
กิจกรรมที่ 1 การสัมภาษณ์และบันทึกประวัติ

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบบันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 4)
2. แบบบันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เพิ่มเติม (บพ.1- 5)
3. แบบหนังสือคำสั่งเรียกพยานเอกสาร / วัตถุพยาน (บพ.1- 21)
4. แบบหนังสือนัดสอบปากคำเพิ่มเติม (บพ.1- 19)
5. เครื่องเขียนสำหรับพนักงานคุมประพฤติและผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. ก่อนทำการสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พนักงานคุมประพฤติจะต้องเตรียมตัวโดยศึกษาเอกสารประกอบแบบบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ที่รวบรวมได้ในขั้นตอนการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ อาทิเช่น หนังสือแจ้งให้ทำการตรวจพิสูจน์ บันทึกการจับกุม เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี หนังสือส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ประวัติการคุมประพฤติและ/หรือประวัติการตรวจพิสูจน์ (ถ้ามี) ตลอดจนภาพถ่ายและผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เป็นต้น เพื่อที่พนักงานคุมประพฤติจะได้ทราบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไว้เป็นเบื้องต้น อีกทั้งยังช่วยให้พนักงานคุมประพฤติสามารถวางแผนในการสัมภาษณ์ว่า นอกเหนือจากข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ทั่วไปแล้ว มีประเด็นหรือข้อมูลใดที่จะต้องให้ความสนใจสอบถามหรือตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษหรือไม่ อย่างไร

2. เมื่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มาพบพนักงานคุมประพฤติตามที่นัดหมาย หรือกรณีที่พนักงานคุมประพฤติ ไปพบผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ณ สถานที่ควบคุมตัวระหว่างการตรวจพิสูจน์ ให้พนักงานคุมประพฤติ เริ่มทำการสัมภาษณ์ ด้วยการสร้างสัมพันธภาพที่ดี

โดยการสัมภาษณ์เป็นกิจกรรมแรกและจุดเริ่มต้นของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพนักงานคุมประพฤติกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ที่จะทำให้พนักงานคุมประพฤติได้ข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เพื่อเป็นหนทางให้แสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงอื่นๆ จนทำให้สามารถประมวลสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริงสมตามวัตถุประสงค์ของการตรวจพิสูจน์ ดังนั้นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เกิดความประทับใจในเชิงบวกต่อพนักงานคุมประพฤติตั้งแต่แรกพบ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดมิตรภาพ ความไว้วางใจและให้ความร่วมมือในการบอกเล่าประวัติภูมิหลังของตนตามความเป็นจริง ทั้งนี้โดยมีเทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างพนักงานคุมประพฤติกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ดังนี้

(1) พนักงานคุมประพฤติควรทักทายผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ก่อนด้วยท่าทีที่เป็นมิตรและยิ้มแย้มแจ่มใส เรียกขานชื่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ให้ถูกต้อง เชิญผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั่ง และแนะนำชื่อและตำแหน่งของตนให้ทราบ

(2) พนักงานคุมประพฤติควรปฏิบัติตนด้วยบุคลิกภาพที่ดี เช่น นั่งตัวตรง วางมือทั้งสองไว้บนตักหรือโต๊ะ ไม่ล้วงกระเป๋า แทะเกา หรือโน้มตัวเข้าไปใกล้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มากเกินไปจนเกินความเหมาะสม

(3) ขณะสัมภาษณ์ควรแสดงความสนใจ เอาใจใส่การสัมภาษณ์ โดยมองหน้าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หลีกเลี่ยงการมองด้วยหางตา นอกจากนั้นพนักงานคุมประเวติยังควรสังเกตอาการปฏิกิริยาของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เพื่อประเมินความรู้สึกนึกคิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ประกอบกับถ้อยคำบอกเล่าของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ด้วย

(4) การสัมภาษณ์ควรเริ่มด้วยเรื่องทั่วไป เช่น การเดินทางมาพบ ดินฟ้าอากาศ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์คลายความวิตกกังวล ก่อนที่จะค่อยๆ นำเข้าสู่ประเด็นของการสัมภาษณ์

(5) พนักงานคุมประพฤติควรเป็นผู้สร้างบรรยากาศของการสัมภาษณ์ และควบคุมการสัมภาษณ์ ไม่ปล่อยให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กำหนดประเด็นการสนทนา หรือพูดคุยนอกประเด็น

(6) พนักงานคุมประพฤติควรพูดคุยด้วยถ้อยคำและกิริยาท่าทีที่สุภาพ เหมาะสม ให้เกียรติแก่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตามสมควร

จากนั้นพนักงานคุมประพฤติทำการสัมภาษณ์ประวัติภูมิหลังทางสังคมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และจดบันทึกไว้ตามแบบบันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-4) เพื่อให้ได้รายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับประวัติภูมิหลังของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ในหัวข้อต่อไปนี้

(1) ข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เช่น ชื่อและชื่อสกุลจริง พร้อมทั้งชื่อเล่นและชื่ออื่นๆ ที่ผู้อื่นเรียก วัน เดือน ปีเกิด อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา รูปพรรณ สันฐาน ดำเนิน ภาษากาย ตลอดจนภูมิฐานะและที่อยู่ปัจจุบันของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

(2) ครอบครัวและผู้ใกล้ชิด พนักงานคุมประพฤติต้องสอบถามให้ได้ข้อมูลทางครอบครัวและผู้ใกล้ชิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ให้ได้มากที่สุด เช่น ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นบุตรคนที่เท่าใดของใคร พร้อมรายละเอียดของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวเป็นอย่างไร มีปัญหาครอบครัวหรือไม่ บุคคลในครอบครัวมีผู้ใดเสพยาเสพติดหรือถูกจับกุมดำเนินคดี นอกจากนี้มีบุคคลใดในครอบครัวทราบเกี่ยวกับพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือสามารถช่วยเหลือผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้บ้าง

(3) สถานภาพสมรส เพื่อสอบถามว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีสถานภาพการสมรสอย่างไร ยังโสด มีคนรักหรือไม่ มีครอบครัวหรือไม่ โดยสอบถามรายละเอียดของบุคคลที่เกี่ยวข้อง (สามีหรือภรรยา) ว่าเป็นใคร อายุเท่าใด ทำงานอะไร มีภูมิฐานะที่ใด คบกันมานานเพียงใด อยู่กินกันนานเท่าใด มีบุตรด้วยกันกี่คน บุตรอยู่ในความอุปการะของผู้ใด ใครเป็นผู้รับภาระในครอบครัว นิสัยใจคอของคู่สมรสเป็นอย่างไร เคยมีเหตุขัดแย้งทะเลาะวิวาทกันหรือไม่ มีปัญหาครอบครัวกันหรือไม่ ด้วยสาเหตุใด เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาครอบครัวของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ซึ่งอาจมีผลต่อพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้

(4) การศึกษา สอบถามเพื่อให้ทราบว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนั้นมีพื้นฐานการศึกษาเพียงใด จากสถาบันใด ผลการเรียนเป็นอย่างไร ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นสูงสุด หรือกำลังศึกษาอยู่ที่ใด พร้อมรายละเอียด

หลังเรียนจบแล้วเคยได้รับการศึกษาเพิ่มเติมอีกหรือไม่ สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะเหตุใด ความประพฤติดะหว่างเรียนเป็นอย่างไร เคยสอบตกซ้ำชั้นหรือไม่ ระยะเวลาที่เรียนซ้ำชั้นมีเพียงใด นอกจากนี้ในระหว่างเรียนเคยมีพฤติกรรมเกเร หนีเรียน ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นหรือเคยถูกลงโทษทางวินัยของสถาบันหรือไม่ โดยสอบถามให้ละเอียดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาการทางการเรียน สถิติปัญหา การปรับตัว และการเรียนรู้ของผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์รายนั้น

(5) การประกอบอาชีพ สอบถามถึงการทำงานอาชีพของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในระยะเวลา 1 ปี ก่อนเข้ารับการตรวจพิสูจน์ว่า เคยทำงานประเภทใด ที่ไหน นานเท่าไร รายได้เท่าใด เพียงพอใช้จ่ายหรือไม่ หากไม่พอใช้จ่ายใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างไร หรือได้รับความช่วยเหลือจากใคร ขณะนี้ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ต้องการความช่วยเหลือด้านงานอาชีพหรือไม่ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และความสามารถพิเศษของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เป็นต้น รวมถึงโอกาสและปัจจัยอื่นๆ ในบางลักษณะอาชีพที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ด้วย

(6) นิสัยความประพฤติ เป็นการสอบถามประกอบกับการสังเกตบุคลิกท่าทางและการแสดงออกทางอารมณ์ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ในขณะที่พนักงานคุมประพฤติสัมภาษณ์ ตลอดจนสอบถามถึงลักษณะพฤติกรรมที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ประพฤติปฏิบัติเป็นนิสัยหรือลักษณะเฉพาะ เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา การเล่นเกมพนัน การเที่ยวเตร่ การใช้เวลาว่าง เป็นต้น

(7) สุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิต เพื่อให้ทราบว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยเจ็บป่วยหรือ เข้ารับการรักษายาบาลด้วยโรคใด ที่ใด นานเพียงใด ขณะนี้อการอยู่ในขั้นใด มีโรคประจำตัวหรือไม่ เป็นต้น ส่วนในด้านภาวะแห่งจิตนั้น เพื่อดูว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีสภาพจิตใจเป็นปกติหรือไม่ มีอาการทางจิต และประสาทหรือไม่ มีอาการประสาทหลอนทางหู ทางตาหรือไม่ เคยเข้ารับการบำบัดรักษาจากสถานพยาบาลทางจิตเวชหรือไม่ หากเคยเข้ารับการบำบัดรักษาให้สอบถามรายละเอียดไว้ นอกจากนี้อาจสอบถามถึงประวัติ การคลอ้อย่างผิดปกติ หรือการได้รับความกระทบกระเทือนจากอุบัติเหตุต่างๆ ไว้ด้วย ประวัติต่างๆ นี้จะเป็น ประโยชน์ในการวิเคราะห์ถึงการเป็นผู้เสพยาหรือผู้ติดยาเสพติด รวมถึงสาเหตุของความผิดปกติทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ซึ่งจะช่วยในการวางแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้ต่อไป

(8) ประวัติการกระทำความผิด เพื่อให้ทราบว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยกระทำความผิดและ ถูกจับกุมดำเนินคดีมาก่อนหรือไม่ อย่างไร มีประวัติเคยถูกสืบเสาะและพินิจ หรือควบคุมและสอดส่อง ตลอดจน เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาถึงการเป็นผู้เสพยาหรือผู้ติดยาเสพติด รวมทั้ง แนวทางการวางแผนในการฟื้นฟูสมรรถภาพ

(9) ประวัติการเกี่ยวข้องกับสารเสพติด ข้อมูลส่วนนี้มีความสำคัญมากในการวิเคราะห์ว่า ผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์มีประวัติพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างไร มีแนวโน้มที่จะสามารถเลิกเกี่ยวข้องกับ สารเสพติดได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยพนักงานคุมประพฤติต้องพยายามสอบถามถึงชนิดและปริมาณของ สารเสพติดที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เสพ ตั้งแต่แรกเริ่มทดลองจนกระทั่งปัจจุบัน ทั้งวิธีการเสพ สาเหตุของการ เสพ ปริมาณ ความถี่ และระยะเวลาที่เสพ ตลอดจนวิธีการได้มาซึ่งสารเสพติด ซื่อหาจากที่ใด ใช้จ่ายเงินเพื่อ ซื้อสารเสพติดอย่างไร เคยถูกจับกุมดำเนินคดีจากพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสารเสพติดหรือไม่ อย่างไร รวมทั้ง ประวัติเกี่ยวกับการเข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดสารเสพติดที่ใด นานเท่าไร ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้พนักงาน คุมประพฤติมีความเข้าใจในประวัติภูมิหลังความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ อันจะเป็น ประโยชน์ในการตรวจพิสูจน์ได้อย่างถูกต้องต่อไป

ทั้งนี้ในการสัมภาษณ์และจดบันทึก จะต้องมึลักษณะเป็นการสนทนาให้ได้ใจความแล้วจึงจดบันทึก ไม่ใช่เป็นการจดบันทึกตามคำบอก และต้องหลีกเลี่ยงการถามโดยอ่านข้อความจากแบบบันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ทั้งควรใช้ถ้อยคำสามัญเหมาะสมกลมกลืนกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หลีกเลี่ยงการใช้ศัพท์เฉพาะ ศัพท์เทคนิค หรือภาษาหนังสือ ทั้งนี้โดยไม่จำเป็นต้องสัมภาษณ์เรียงตามลำดับประเด็นในแบบบันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ แต่อาจสัมภาษณ์ประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องกันไป โดยแยกบันทึกข้อมูลแต่ละส่วนลงในหัวข้อที่เกี่ยวข้องนั้น และในการบันทึกพนักงานคุมประพฤติต้องพยายามบันทึกข้อมูลให้ได้ละเอียดมากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการสืบหาและประมวลข้อเท็จจริงได้ต่อไป

3. ในการบันทึกประวัติ เมื่อมีการขูดลบขีดฆ่าหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความที่จดบันทึกไว้ พนักงานคุมประพฤติต้องขอให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงลายมือชื่อกำกับรับรองการขูดลบขีดฆ่าหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความนั้นไว้ที่ริมกระดาษด้านขวาหากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงลายมือไม่ได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ

4. ภายหลังจากพนักงานคุมประพฤติดบันทึกถ้อยคำของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติดมอบบันทึกถ้อยคำนั้นให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อ่านข้อความที่บันทึกไว้ กรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่สามารถอ่านได้ให้พนักงานคุมประพฤติดผู้บันทึกถ้อยคำอ่านข้อความที่บันทึกไว้ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ฟัง หากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์คัดค้านทุกท่วงข้อความใด ให้พนักงานคุมประพฤติดแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นไปตามที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ให้ถ้อยคำ และหากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่มีข้อคัดค้านทุกท่วงข้อความใดๆ จึงให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงลายมือชื่อกำกับถ้อยคำไว้ทุกหน้า หากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงลายมือไม่ได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือหัวแม่มือขวาแทนการลงลายมือชื่อ

5. พนักงานคุมประพฤติต้องขอให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์แสดงหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เช่น สูติบัตร สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน ใบสุทธิ ใบประกาศนียบัตร หรือหลักฐานอื่นๆ แล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของเอกสาร พร้อมทั้งจัดทำสำเนาเอกสารไว้ และให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ รับรองเอกสารแล้วคืนต้นฉบับให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไป

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่สามารถแสดงหลักฐานดังกล่าวได้ในวันเวลาที่สัมภาษณ์นั้น พนักงานคุมประพฤติต้องกำหนดนัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นำหลักฐานมาแสดงในภายหลัง หรือหากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่ได้เป็นผู้ครอบครองหลักฐานดังกล่าว และมีความจำเป็นให้พนักงานคุมประพฤติดมีหนังสือเรียกพยานเอกสารดังกล่าว จากผู้เกี่ยวข้องตามแบบหนังสือคำสั่งเรียกพยานเอกสาร (บพ.1- 21)

6. ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่พนักงานคุมประพฤติต้องสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ในกรณีที่ผู้เข้าตรวจพิสูจน์ได้รับการปล่อยชั่วคราวให้พนักงานคุมประพฤติดกำหนดนัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติม พร้อมทั้งออกหนังสือนัดหมายไว้ ตามแบบหนังสือ นัดสอบปากคำเพิ่มเติม (บพ.1-19) และเมื่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มาพบพนักงานคุมประพฤติด เพื่อให้ถ้อยคำเพิ่มเติม ให้พนักงานคุมประพฤติดสอบถามและบันทึกถ้อยคำเพิ่มเติมไว้ตามแบบบันทึกถ้อยคำเพิ่มเติม (บพ.1-5) โดยมีแนวปฏิบัติเช่นเดียวกับการสัมภาษณ์และบันทึกประวัติดังกล่าวแล้ว หากเป็นกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถูกควบคุมตัวไว้ยังสถานที่ควบคุมตัวตามกฎหมาย ให้พนักงานคุมประพฤติดไปดำเนินการสอบเพิ่มเติมยังสถานที่ควบคุมนั้น

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 2 การประเมินคุณลักษณะทางจิตใจ

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบประเมินด้านจิตใจ (บพ.1- 14)
2. แนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
3. เครื่องเขียนสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. ภายหลังการสัมภาษณ์และบันทึกประวัติ ให้พนักงานคุมประพฤติอธิบายให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เข้าใจว่า ในกระบวนการตรวจพิสูจน์จำเป็นต้องจัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปชุดหนึ่ง จำนวน 20 ข้อ เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำ ความเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ให้มากขึ้น และช่วยในการวางแผนช่วยเหลือผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ต่อไป โดยขอให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อ่านข้อความแต่ละข้อความอย่างรอบคอบแล้วตอบว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” กับข้อความนั้น ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง แล้วทำเครื่องหมายถูกลงในช่องคำตอบ โดยเน้นย้ำว่า สิ่งที่ต้องไม่มีถูกหรือผิด และไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์แต่อย่างใด และในระหว่างตอบแบบสอบถาม หากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่เข้าใจในข้อความใด ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์สอบถามพนักงานคุมประพฤติ เพื่อจะได้อธิบายให้ชัดเจนขึ้น

2. พนักงานคุมประพฤติจัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบแบบประเมินด้านจิตใจ (บพ.1-14) โดยหลีกเลี่ยงการสื่อสารว่าเป็นแบบประเมินด้านจิตใจ แต่ให้ใช้ชื่อเรียกว่า “แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไป” แทน ด้วยการแจกเฉพาะแบบประเมินด้านจิตใจ ซึ่งกำหนดชื่อว่า “แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไป (สำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์)” (จำนวน 2 หน้ากระดาษ) ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่สามารถอ่านเขียนได้ เป็นผู้อ่านและเขียนตอบแบบสอบถามเอง แต่หากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่สามารถอ่านและเขียนเองได้สะดวก ให้พนักงานคุมประพฤติอ่านข้อความให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ฟัง แล้วเลือกตอบที่ละข้อจนครบ แล้วจัดเก็บแบบประเมินด้านจิตใจที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบเรียบร้อยแล้วไว้

ทั้งนี้โดยในระหว่างที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบแบบประเมินด้านจิตใจ ให้พนักงานคุมประพฤติสังเกตพฤติกรรมการตอบแบบประเมินของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไว้ด้วย

3. หลังจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบแบบประเมินด้านจิตใจเรียบร้อยแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติตรวจให้คะแนนแบบประเมินด้านจิตใจตามหลักเกณฑ์ในแนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนก ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (ตอบ “เห็นด้วย” ให้ 1 คะแนน ตอบ “ไม่เห็นด้วย” ให้ 0 คะแนน) รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายกิจกรรมนี้ แล้วรวมคะแนนและบันทึกลงในช่องท้ายแบบประเมิน พร้อมทั้งกรอกข้อมูลคะแนนลงในแบบสรุปผลการประเมินด้านจิตใจ ฉบับสำหรับพนักงานคุมประพฤติ พร้อมทั้งบันทึกพฤติกรรมขณะทดสอบ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินด้านจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ทั้งนี้โดยปฏิบัติตามข้อนี้จะต้องไม่กระทำต่อหน้าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์โดยเด็ดขาด

แบบประเมินด้านจิตใจ

ลักษณะของแบบประเมิน แบบประเมินด้านจิตใจ แยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบประเมินด้านจิตใจ (แต่ใช้ชื่อว่า “แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไป”) ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบ เพื่อใช้ประเมินว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีคุณลักษณะของโครงสร้างทางจิตใจที่แสดงถึงระดับความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในองค์ประกอบ (Domain) 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เจตคติ (Attitude : A) ต่อปัญหา ยาเสพติด ต่อปัญหาการเป็นผู้ต้องหา และต่อปัญหาในอนาคต
2. แรงจูงใจ (Motivation : M) ความตั้งใจในการแก้ไข ความตั้งใจที่จะให้ความร่วมมือ
3. การมีจิตสำนึก (Self- awareness: S)
4. ความรู้สึกผิด (Guilt : G) ต่อการใช้ยาเสพติด
5. บุคลิกภาพแบบเสี่ยงต่อการกระทำผิด (Psychopathic : P)

โดยให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ทำการประเมินความคิดเห็นของตนเองต่อข้อคำถามที่เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ข้างต้น ในมาตราประเมินค่า 2 ระดับ คือ “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ แยกเป็นข้อคำถามในองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

Domain ที่วัด	ข้อความ
A	1. คนที่ปรับตัวเองได้ดี แต่ต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดก็มีเยอะแยะในสังคม
A,G,P	2.* ใครๆ ก็ทำผิดกฎหมายทั้งนั้น เพียงแต่ไม่ถูกตำรวจจับ
P	3. ข้าพเจ้าไม่เคยรักหรือชอบใครเลยในชีวิต
P	4. คนส่วนมากไม่เป็นมิตรต่อกัน
A,P	5*. การใช้ยาเสพติดไม่น่ามีกฎหมายลงโทษ
A	6. ข้าพเจ้าคิดว่าการใช้ยาเสพติด ไม่ได้แสดงถึงการมีจิตใจหรืออารมณ์ที่ผิดปกติ
S,P	7. การที่คนส่วนมากเชื่อสัจต่อกันก็เพราะกลัวจะถูกจับได้ว่าตัวเอวเองนั้นไม่มี ความซื่อสัตย์
M,S	8. การติดยาเสพติดของข้าพเจ้า ไม่เป็นอุปสรรคในการคบหาสมาคมกับคนทั่วไป
P	9. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ข้าพเจ้าชอบก่อเรื่องให้ตื่นเต้นขึ้นมา โดยไม่คำนึงถึงว่า จะมีอันตรายต่อตัวเองหรือต่อใคร
M,S	10. การใช้ยาเสพติดไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา หรือการทำงานของข้าพเจ้า
M,S	11.* ตราบที่ข้าพเจ้ายังมียาเสพติดอยู่ ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้าจะทำได้
A,M	12. ข้าพเจ้ามีความสุขมากที่สุด เมื่อไม่ต้องรับผิดชอบอะไร

Domain ที่วัด	ข้อความ
M	13. เมื่อหยุดยาเสพติดแล้วข้าพเจ้าจะหมดความสนใจในสิ่งต่างๆ
M,S	14. เมื่อได้เสพยาเสพติด จะทำให้ข้าพเจ้าสามารถศึกษาหรือทำงานได้ดี
G,P	15. บ่อยครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการทำคนที่ข้าพเจ้ารัก (เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย หรือ ญาติอื่นๆ) ได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำของข้าพเจ้า
G,P	16. เมื่อหยุดยาเสพติดแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มทำในสิ่งที่ตนเองชอบได้ไม่นานนักก็มีความรู้สึกเบื่อ
M	17. ทุกวันนี้ ข้าพเจ้าพบว่าเป็นการยากที่จะหวังความสำเร็จในอนาคตได้
M,S	18. การเอาชนะใจตนเองเป็นสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า
P	19. ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครร้ายวายเป็นเศรษฐีได้ โดยไม่ได้คดโกงเขามา
G,P	20.* ข้าพเจ้าเชื่อว่า การหลบเลี่ยงกฎระเบียบเล็กๆ น้อยๆ บางครั้งให้ประโยชน์แก่เรามาก

* ข้อคำถามที่แสดงถึงบุคลิกภาพแบบเสี่ยงต่อการกระทำผิดอย่างเด่นชัด

ส่วนที่ 2 แบบสรุปการประเมินด้านจิตใจ (สำหรับพนักงานคุมประพฤติ) เป็นแบบสรุปผลการประเมินด้านจิตใจสำหรับให้พนักงานคุมประพฤติใช้สรุปผลการประเมินหลังจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบแบบประเมินด้านจิตใจ (ส่วนที่ 1) แล้ว

ผู้ใช้แบบประเมิน - ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบส่วนที่ 1 ภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติ
- พนักงานคุมประพฤติใช้ส่วนที่ 2 เพื่อสรุปผลการประเมิน

วิธีการใช้ แบบประเมินส่วนที่ 1 มีลักษณะเป็น paper and pencil test ที่ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ทำการตอบแบบประเมินด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ ให้พนักงานคุมประพฤติอ่านข้อคำถามให้ฟังแล้วให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์บอกความคิดเห็นที่เลือกตอบ

กรณีที่ผู้ตอบไม่เข้าใจข้อคำถามให้พนักงานคุมประพฤติดธิบายเพิ่มเติมได้ภายในขอบเขตของข้อคำถามในองค์ประกอบนั้นๆ

เมื่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตอบแบบประเมินเสร็จแล้ว ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กลับไปก่อนหรือส่งต่อไปดำเนินการส่วนอื่น แล้วจึงดำเนินการตรวจให้คะแนน

เวลาที่ใช้ตอบแบบประเมิน ประมาณ 15-20 นาที

วิธีการตรวจให้คะแนน ให้พนักงานคุมประพฤติตรวจให้คะแนนคำตอบแต่ละข้อคำถามในแบบประเมินด้านจิตใจ (ส่วนที่ 1) ตามเกณฑ์ดังนี้

- เมื่อตอบ “เห็นด้วย” ให้คะแนน 1 คะแนน
- เมื่อตอบ “ไม่เห็นด้วย” ให้คะแนน 0 คะแนน
- แล้วจึงรวมคะแนนที่ได้ทั้งหมดไว้ในช่อง ☐ ท้ายแบบประเมิน

การสรุปแบบประเมิน ให้พนักงานคุมประพฤติทำการสรุปการประเมินลงในแบบสรุปการประเมิน (ส่วนที่ 2) ซึ่งแยกไว้ แล้วนำมาแนบรวมกับแบบประเมิน (ส่วนที่ 1) ภายหลัง โดยปฏิบัติดังนี้

- ในช่อง “คะแนนรวมแบบทดสอบ” ให้นำคะแนนรวมที่ได้บันทึกไว้
- ในช่อง “จัดเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับ” ให้แปลงค่าคะแนนรวมที่ได้เป็นระดับของความสัมพันธ์กับยาเสพติด ตามเกณฑ์ ดังนี้
ความสัมพันธ์ระดับต่ำ	เมื่อคะแนนอยู่ระหว่าง 0-6 คะแนน
ความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	เมื่อคะแนนอยู่ระหว่าง 7-13 คะแนน
ความสัมพันธ์ระดับสูง	เมื่อคะแนนอยู่ระหว่าง 14-20 คะแนน หรือตอบ “เห็นด้วย” ในข้อ 2, 5, 11 และ 20 ทั้ง 4 ข้อ แม้คะแนนรวมจะต่ำกว่า 14 คะแนนก็ตาม

ในช่อง “พฤติกรรมขณะทดสอบ” ให้ลงบันทึกพฤติกรรมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ในขณะตอบแบบประเมินว่า มีความตั้งใจตอบเพียงใด เช่น ตอบเร็ว ตอบช้า มีความเข้าใจข้อคำถามหรือไม่ เช่น ต้องคอยสอบถามความหมายของข้อคำถาม ฯลฯ เป็นต้น)

ในช่อง “ความเห็น” ให้ลงบันทึกสรุปความเห็น ว่า จากผลของการประเมิน และพฤติกรรมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ วิเคราะห์แล้วเห็นว่า มีองค์ประกอบทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติดในระดับใด และมีศักยภาพที่จะฟื้นฟูสมรรถภาพมากน้อยเพียงใด

--	--	--	--	--	--

แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไป

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความต่างๆ จำนวน 20 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านและผู้ติดยาเสพติดคนอื่น ๆ เมื่อท่านอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบแล้ว ขอให้ท่านโปรดตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน สิ่งที่ท่านตอบไม่มีถูกหรือผิด คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจและช่วยในการวางแผนให้ความช่วยเหลือท่านต่อไป

โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.	คนที่ปรับตัวเองได้ดี แต่ต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดก็มีเยอะแยะในสังคม		
2.	ใคร ๆ ก็ทำผิดกฎหมายทั้งนั้นเพียงแต่ไม่ถูกตำรวจจับ		
3.	ข้าพเจ้าไม่เคยรักหรือชอบใครเลยในชีวิต		
4.	คนส่วนมากไม่เป็นมิตรต่อกัน		
5.	การใช้ยาเสพติดไม่น่ามีกฎหมายลงโทษ		
6.	ข้าพเจ้าคิดว่าการใช้ยาเสพติดไม่ได้แสดงถึงการมีจิตใจหรืออารมณ์ที่ผิดปกติ		
7.	การที่คนส่วนมากซื้อสัตย์ต่อกันก็เพราะกลัวจะถูกจับได้ว่าตัวเองนั้นไม่มีความซื่อสัตย์		
8.	การติดยาเสพติดของข้าพเจ้า ไม่เป็นอุปสรรคในการคบหาสมาคมกับคนทั่วไป		
9.	เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ข้าพเจ้าชอบก่อเรื่องให้ตื่นเต้นขึ้นมาโดยไม่คำนึงถึงว่า จะมีอันตรายต่อตัวเองหรือต่อใคร		
10.	การใช้ยาเสพติดไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาหรือการทำงานของข้าพเจ้า		
11.	ทราบว่าข้าพเจ้ายังมียาเสพติดอยู่ ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้าจะทำไม่ได้		

--	--	--	--	--	--

แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไป

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความต่างๆ จำนวน 20 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านและผู้ติดยาเสพติดคนอื่น ๆ เมื่อท่านอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบแล้ว ขอให้ท่านโปรดตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน สิ่งที่ท่านตอบไม่มีถูกหรือผิด คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจและช่วยในการวางแผนให้ความช่วยเหลือท่านต่อไป

โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.	คนที่ปรับตัวเองได้ดี แต่ต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดก็มีเยอะแยะในสังคม		
2.	ใคร ๆ ก็ทำผิดกฎหมายทั้งนั้นเพียงแต่ไม่ถูกตำรวจจับ		
3.	ข้าพเจ้าไม่เคยรักหรือชอบใครเลยในชีวิต		
4.	คนส่วนมากไม่เป็นมิตรต่อกัน		
5.	การใช้ยาเสพติดไม่น่ามีกฎหมายลงโทษ		
6.	ข้าพเจ้าคิดว่าการใช้ยาเสพติดไม่ได้แสดงถึงการมีจิตใจหรืออารมณ์ที่ผิดปกติ		
7.	การที่คนส่วนมากชื้อสัดต่อกันก็เพราะกลัวจะถูกจับได้ว่าตัวเองนั้นไม่มีความซื่อสัตย์		
8.	การติดยาเสพติดของข้าพเจ้า ไม่เป็นอุปสรรคในการคบหาสมาคมกับคนทั่วไป		
9.	เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ข้าพเจ้าชอบก่อเรื่องให้ตื่นเต้นขึ้นมาโดยไม่คำนึงถึงว่า จะมีอันตรายต่อตัวเองหรือต่อใคร		
10.	การใช้ยาเสพติดไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาหรือการทำงานของข้าพเจ้า		
11.	ทราบว่าข้าพเจ้ายังมียาเสพติดอยู่ ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้าจะทำไม่ได้		

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
12.	ข้าพเจ้ามีความสุขมากที่สุดเมื่อไม่ต้องรับผิดชอบอะไร		
13.	เมื่อหยุดยาเสพติดแล้วข้าพเจ้าจะหมดความสนใจในสิ่งต่างๆ		
14.	เมื่อได้เสพยาเสพติดจะทำให้ข้าพเจ้าสามารถศึกษาหรือทำงานได้ดี		
15.	บ่อยครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการทำให้คนที่ข้าพเจ้ารัก (เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติอื่นๆ) ได้รับความเดือดร้อน จากการกระทำของข้าพเจ้า		
16.	เมื่อหยุดยาเสพติดแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มทำในสิ่งที่ตนเองชอบ ได้ไม่นานนักก็มีความรู้สึกเบื่อ		
17.	ทุกวันนี้ ข้าพเจ้าพบว่าเป็นการยากที่จะหวังความสำเร็จ ในอนาคตได้		
18.	การเอาชนะใจตนเองเป็นสิ่งยากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า		
19.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครร้ายวายเป็นเศรษฐีได้โดยไม่ได้คดโกงเขามา		
20.	ข้าพเจ้าเชื่อว่า การหลบเลี่ยงกฎระเบียบเล็กๆ น้อยๆ บางครั้ง ให้ประโยชน์แก่เรามาก		

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
12.	ข้าพเจ้ามีความสุขมากที่สุดเมื่อไม่ต้องรับผิดชอบอะไร		
13.	เมื่อหยุดยาเสพติดแล้วข้าพเจ้าจะหมดความสนใจในสิ่งต่างๆ		
14.	เมื่อได้เสพยาเสพติดจะทำให้ข้าพเจ้าสามารถศึกษาหรือทำงานได้ดี		
15.	บ่อยครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการทำให้คนที่ข้าพเจ้ารัก (เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติอื่นๆ) ได้รับความเดือดร้อน จากการกระทำของข้าพเจ้า		
16.	เมื่อหยุดยาเสพติดแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มทำในสิ่งที่ตนเองชอบ ได้ไม่นานนักก็มีความรู้สึกเบื่อ		
17.	ทุกวันนี้ ข้าพเจ้าพบว่าเป็นการยากที่จะหวังความสำเร็จ ในอนาคตได้		
18.	การเอาชนะใจตนเองเป็นสิ่งยากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า		
19.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครร้ายวายเป็นเศรษฐีได้โดยไม่ได้คดโกงเขามา		
20.	ข้าพเจ้าเชื่อว่า การหลบเลี่ยงกฎระเบียบเล็กๆ น้อยๆ บางครั้ง ให้ประโยชน์แก่เรามาก		

--	--	--	--	--	--

แบบสรุปการประเมินด้านจิตใจ (สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่)

คะแนนรวมแบบสอบถาม คะแนน

จัดเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับ

	ระดับต่ำ	(0-6 คะแนน อยู่ในกลุ่มผู้มีปัญหาด้านจิตใจในระดับต่ำ)
	ระดับปานกลาง	(7-13 คะแนน อยู่ในกลุ่มผู้มีปัญหาด้านจิตใจในระดับปานกลาง)
	ระดับสูง	(14-20 คะแนน อยู่ในกลุ่มผู้มีปัญหาด้านจิตใจในระดับสูง หรือ เมื่อตอบ “เห็นด้วย” ในข้อ 2, 5, 11 และ 20 แม้ว่าคะแนนรวมต่ำกว่า 14 คะแนนก็ตาม)

พฤติกรรมขณะทดสอบ

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็น

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

วันที่.....

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 3 การประเมินสุขภาพร่างกายและจิตใจ

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (บฟ.1- 13)
2. แนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
3. แบบหนังสือขอความร่วมมือตรวจสุขภาพร่างกายและจิตใจ (บฟ.1- 24)
4. แบบบันทึกผลการตรวจสุขภาพร่างกายและจิตใจ (บฟ.1- 6/1 และ บฟ.1- 6/2)
5. แบบหนังสือขอให้ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ (ตรวจเบื้องต้น / ตรวจยืนยัน) (บฟ.1- 23)

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติทำการประเมินสุขภาพร่างกายและจิตใจของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากประวัติภูมิหลังในหัวข้อ สุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิต ในแบบบันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ประกอบกับการสัมภาษณ์เพิ่มเติมในรายละเอียดตามเกณฑ์พิจารณาในหัวข้อประเมินตามแบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เฉพาะหัวข้อที่ 1 การตรวจทั่วไป หัวข้อที่ 2 ประวัติการเจ็บป่วย หัวข้อที่ 3 อาการผิดปกติทางกาย และ หัวข้อที่ 4 อาการผิดปกติทางจิต แล้วพิจารณาให้คำแนะนำตามเกณฑ์พิจารณาที่กำหนดในแนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตามเอกสารแนบท้ายกิจกรรมนี้

2. ในกรณีที่ผลการประเมินตามข้อ 1 มีข้อน่าสงสัยหรือมีลักษณะตามที่ระบุไว้ในเกณฑ์พิจารณาที่กำหนดว่า ควรให้พบแพทย์เพื่อการตรวจวินิจฉัยหรือหาสาเหตุของความผิดปกติและให้ความเห็นประกอบการพิจารณา ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไปพบแพทย์หรือจิตแพทย์แล้วแต่กรณีเพื่อรับการตรวจวินิจฉัย โดยมีหนังสือขอความร่วมมือตรวจสุขภาพร่างกายและจิตใจไปยังโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ตามแบบหนังสือขอความร่วมมือตรวจสุขภาพร่างกายและจิตใจ (บฟ.1- 24) พร้อมทั้งแนบบันทึกผลการตรวจสุขภาพร่างกาย (บฟ.1- 6/1) และจิตใจ (บฟ.1- 6/2) แล้วจึงนำผลการตรวจวินิจฉัยดังกล่าวมาใช้ประกอบในการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และจัดเก็บไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์

3. เมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จากการดำเนินการส่งตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ไปตรวจหาสารเสพติด แบบการตรวจเบื้องต้น (screening test) ยังสถานตรวจพิสูจน์ทางห้องปฏิบัติการ จากการดำเนินการในขั้นตอนที่ 1 การรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 4 การเก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ แล้วให้พนักงานคุมประพฤตินำผลการตรวจหาสารเสพติดดังกล่าวไปประเมินลงในแบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ในหัวข้อที่ 5 การตรวจทางห้องปฏิบัติการ ข้อย่อย 5.1 ตรวจเบื้องต้น ตามเกณฑ์พิจารณาที่กำหนด

4. กรณีที่ผลการตรวจเบื้องต้น ตามข้อ 2 ซึ่งมีผลเป็นบวก (พบสารเสพติด) หรือ ลบ (ไม่พบสารเสพติด) ก็ตาม แต่ผลดังกล่าวมีลักษณะไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในส่วนอื่นๆ เช่น พฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในขณะถูกจับกุม ประวัติการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประวัติการบำบัดรักษา สภาพร่างกายและจิตใจ เป็นต้น ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการแจ้งให้สถานตรวจพิสูจน์ทางห้องปฏิบัติการทำการตรวจยืนยันผล

(confirmatory test) การพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์รายนั้น อีกทางหนึ่ง ตามแบบ หนังสือขอให้ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ (ตรวจยืนยัน) (บพ.1- 23)

เมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจยืนยันดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤตินำผลการตรวจหาสารเสพติด ดังกล่าวไปประเมินลงในแบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ในหัวข้อที่ 5 การตรวจทางห้องปฏิบัติการ ข้อย่อย 5.2 ตรวจยืนยัน ตามเกณฑ์พิจารณาที่กำหนดไว้ในแนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนกผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์

5. ให้พนักงานคุมประพฤตินำหลักฐานการแจ้งผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้เข้ารับการ ตรวจพิสูจน์ จัดเก็บเข้าไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์

6. เมื่อพนักงานคุมประพฤติทำการประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการครบทุกหัวข้อ ประเมินตามเกณฑ์พิจารณาที่กำหนด แล้วจึงสรุปคะแนนประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการของ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และบันทึกลงในช่องท้ายแบบประเมิน แล้วจัดเก็บแบบประเมินดังกล่าวเข้าไว้ในแฟ้ม บันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์

1. แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ลักษณะของแบบประเมิน แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เป็นแบบประเมินสำหรับให้ พนักงานคุมประพฤติประเมินสุขภาพร่างกายและจิตใจ รวมทั้งผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์ จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตามเกณฑ์พิจารณาที่กำหนดไว้สำหรับแต่ละ หัวข้อประเมิน เพื่อประเมินว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีองค์ประกอบทางกายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับใด โดยแยกเป็น 4 หัวข้อประเมิน ดังนี้

- 1. ประวัติความเจ็บป่วย
- 2. อาการแสดงออกทางกาย
- 3. อาการผิดปกติทางจิต ความคิด อารมณ์ พฤติกรรม
- 4. การตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ)

ในแต่ละหัวข้อประเมินมีระดับค่าคะแนนประเมินระหว่าง 1-5 คะแนน โดยแต่ละค่าคะแนนมีความหมาย ดังนี้

1	คะแนน หมายถึง มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับต่ำมาก
2	คะแนน หมายถึง มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับต่ำ
3	คะแนน หมายถึง มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับปานกลาง
4	คะแนน หมายถึง มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับมาก
5	คะแนน หมายถึง มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับสูงมาก

ผู้ใช้แบบประเมิน พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้ประเมิน

วิธีการใช้ ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสุขภาพกายและจิตใจ ทั้งโดยเบื้องต้นและ / หรือผลจากการวินิจฉัยโดยแพทย์หรือจิตแพทย์ ประกอบกับผลการตรวจหาสารเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

แล้วประเมินค่าคะแนนสำหรับแต่ละหัวข้อประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยให้ใช้ภายหลังจากแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เสร็จสิ้นแล้ว

การประเมินในแต่ละหัวข้อ ให้พนักงานคุมประพฤติใช้ความเข้าใจและความสามารถเท่าที่ตนจะสามารถทำการประเมินได้ ในบางหัวข้อหากมีเกณฑ์การประเมินข้อย่อยที่พนักงานคุมประพฤติไม่อาจจะทำได้ ก็ไม่จำเป็นต้องประเมิน ค่าแนะนำคือ ไม่จำเป็นต้องทำการประเมินทุกข้อย่อยที่มี ให้ทำเท่าที่ตนสามารถทำได้เท่านั้น หากไม่พบความผิดปกติใดในภาพรวมในหัวข้อนั้นๆ ก็สามารถให้ค่า 1 คะแนนได้ในข้อนั้น การส่งให้แพทย์หรือจิตแพทย์ประเมินนั้น อยู่ในดุลยพินิจของพนักงานคุมประพฤติผู้ดำเนินการตรวจพิสูจน์ ไม่มีความจำเป็นต้องส่งตรวจทุกราย

วิธีการประเมินและเกณฑ์พิจารณา ให้ประเมินค่าคะแนนในแต่ละหัวข้อประเมินตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
1. ประวัติความเจ็บป่วย 1.1 ระบบประสาท 1.2 อาการผิดปกติทางจิต ประสาท เช่น อาการวิตกอย่างรุนแรง อาการซึมเศร้า เบื่อหน่าย อาการทางจิต (พฤติกรรมผิดปกติอย่างมาก, ความคิดเพี้ยน, อาการประสาทหลอน) 1.3 ประวัติการติดเชื้อผ่านทางเข็มฉีดยาเสพติด	- ไม่มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 1 คะแนน - มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 2 คะแนน - หากมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดควรปรึกษาแพทย์เพื่อการตรวจ ถ้าผลการตรวจพบความสัมพันธ์กับยาเสพติดให้ 4 - 5 คะแนน
2. อาการแสดงออกทางกาย 2.1 มีอาการง่วงซึม, นอนไม่หลับ 2.2 กระวนกระวาย, วุ่นวาย 2.3 ก้าวร้าว 2.4 มีรอยเข็มฉีดยาหรือรอยกรีดตามตัว 2.5 มีอาการทางด้านการเคลื่อนไหวและรับรู้รู้สึกผิดปกติ (มีอาการข้อหนึ่งข้อใด ควรให้พบแพทย์ทั่วไปเพื่อหาสาเหตุผิดปกติทางกายประกอบการพิจารณา)	- ไม่มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 1 คะแนน - มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 3 คะแนน และควรนำส่งแพทย์หรือจิตแพทย์ตรวจ ถ้าแพทย์รายงานว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ 5 คะแนน

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
3. อาการผิดปกติทางจิต ความคิด อารมณ์ พฤติกรรม 3.1 การรับรู้ บอกชื่อ สถานที่ บุคคล เวลา ไม่ถูกต้อง 3.2 มีความคิดหลงผิด เช่น กลัวคนมาทำร้าย หรือหลงผิดว่าตนเป็นเทวดา หรือผู้วิเศษ หรืออื่น ๆ 3.3 มีอาการประสาทหลอน เช่น หูแว่ว ภาพหลอน อารมณ์ผิดปกติอย่างมาก 3.4 ซึมเศร้า หรืออารมณ์ครั่นเครงมากผิดปกติ 3.5 พฤติกรรมสับสน แปลกประหลาด (มีอาการข้อหนึ่งข้อใด ควรให้จิตแพทย์ หรือแพทย์ช่วยประเมิน)	- ไม่มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 1 คะแนน - มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 4 คะแนน และควรนำส่งแพทย์หรือจิตแพทย์ตรวจ ถ้าแพทย์รายงานว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ 5 คะแนน
4. การตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ) 4.1 ตรวจเบื้องต้น (Screening Test) 4.2 ตรวจยืนยัน (Confirmatory Test)	- ผลลบให้ 1 คะแนน - ผลบวกให้ 4 คะแนน - ผลลบให้ 1 คะแนน - ผลบวกให้ 5 คะแนน

การสรุปแบบประเมิน หลังจากประเมินค่าคะแนนในแต่ละหัวข้อประเมินครบถ้วนแล้ว ให้นักงานคุมประพฤติ
สรุปแปลงคะแนนประเมินเป็นระดับของความสัมพันธ์กับยาเสพติด ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

ความสัมพันธ์ระดับต่ำ

เมื่อมีคะแนนไม่เกิน 2 ในทุกหัวข้อหรือมีคะแนน 3 หนึ่ง
หัวข้อ ร่วมกับหัวข้ออื่นที่มีคะแนนต่ำกว่า 2

มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

เมื่อมีคะแนน 4 อย่างน้อยหนึ่งหัวข้อ หรือมีคะแนน 3
สองหัวข้อขึ้นไป

มีความสัมพันธ์ระดับสูง

เมื่อมีคะแนน 5 อย่างน้อยหนึ่งหัวข้อ หรือมีคะแนน 4
สองหัวข้อขึ้นไป

แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ชื่อ-ชื่อสกุล.....เลขทะเบียนตรวจพิสูจน์ที่.....
คำชี้แจง ให้ประเมินคะแนนลักษณะทางกายและผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตามเกณฑ์ของแต่ละหัวข้อประเมิน แล้วทำเครื่องหมายวงกลมรอบค่าคะแนนในช่องคะแนน โดยในแต่ละหัวข้อประเมินให้เลือกเพียงค่าคะแนนเดียว

หัวข้อประเมิน	คะแนน				
	1	2	3	4	5
1. ประวัติความเจ็บป่วย 1.1 ระบบประสาท 1.2 อาการผิดปกติทางจิต ประสาท เช่น อาการวิตกกังวลรุนแรง อาการซึมเศร้า เบื่อหน่าย อาการทางจิต (พฤติกรรมผิดปกติอย่างมาก ความคิดเพี้ยน, อาการประสาทหลอน) 1.3 ประวัติการติดเชื้อมีผ่านทางเข็มฉีดยาเสพติด					
2. อาการแสดงออกทางกาย 2.1 มีอาการง่วงซึม, นอนไม่หลับ 2.2 กระวนกระวาย , วุ่นวาย 2.3 ก้าวร้าว 2.4 มีรอยเข็มฉีดยาหรือรอยกรีดตามตัว 2.5 มีอาการทางด้านการเคลื่อนไหวและรับรู้รู้สึกผิดปกติ (มีอาการข้อหนึ่งข้อใด ควรให้พบแพทย์ทั่วไปเพื่อหาสาเหตุผิดปกติทางกายประกอบการพิจารณา)					

หัวข้อประเมิน		คะแนน				
3. อาการผิดปกติทางจิต ความคิด อารมณ์ พฤติกรรม		1	2	3	4	5
3.1 การรับรู้ บอกชื่อ สถานที่ บุคคล เวลา ไม่ถูกต้อง		เกณฑ์พิจารณา - ไม่มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 1 คะแนน - มีลักษณะที่ระบุไว้ให้ค่า 4 คะแนน และควรนำส่งแพทย์หรือจิตแพทย์ตรวจถ้าแพทย์รายงานว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ 5 คะแนน				
3.2 มีความคิดหลงผิด เช่น กลัวคนมาทำร้าย หรือหลงผิดว่าตนเป็นเทวดาหรือผู้วิเศษ หรืออื่น ๆ						
3.3 มีอาการประสาทหลอน เช่น หูแว่ว ภาพหลอน อารมณ์ผิดปกติอย่างมาก						
3.4 ซึมเศร้า หรืออารมณ์ครั้นเครงมากผิดปกติ						
3.5 พฤติกรรมสับสน แปลกประหลาด (มีอาการข้อหนึ่งข้อใด ควรให้จิตแพทย์หรือแพทย์ช่วยประเมิน)						
4. การตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ)		1		4		
4.1 ตรวจเบื้องต้น (screening test)		เกณฑ์พิจารณา		ผลลบให้ 1 คะแนน ผลบวกให้ 4 คะแนน		
		1		5		
4.2 ตรวจยืนยัน (confirmatory test)		เกณฑ์พิจารณา		ผลลบให้ 1 คะแนน ผลบวกให้ 5 คะแนน		
สรุป	มีคะแนนไม่เกิน 2 ในทุกหัวข้อ หรือ มีคะแนน 3 หนึ่งหัวข้อ ร่วมกับ หัวข้ออื่นคะแนนต่ำกว่า 2					ระดับต่ำ
คะแนน	มีคะแนน 4 อย่างน้อย หนึ่งหัวข้อ หรือ มีคะแนน 3 สองหัวข้อขึ้นไป					ระดับปานกลาง
ประเมิน	มีคะแนน 5 อย่างน้อย หนึ่งหัวข้อ มีคะแนน 4 สองหัวข้อขึ้นไป					ระดับสูง

แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ชื่อ-ชื่อสกุล.....เลขทะเบียนตรวจพิสูจน์ที่.....

คำชี้แจง ให้ประเมินคะแนนลักษณะทางกายและผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตามเกณฑ์ของแต่ละหัวข้อประเมิน แล้วทำเครื่องหมายวงกลมรอบค่าคะแนนในช่องคะแนน โดยในแต่ละหัวข้อประเมินให้เลือกเพียงค่าคะแนนเดียว

หัวข้อประเมิน	คะแนน				
	1	2	3	4	5
1. ประวัติความเจ็บป่วย 1.1 ระบบประสาท 1.2 อาการผิดปกติทางจิต ประสาท เช่น อาการวิตกกังวลรุนแรง อาการซึมเศร้า เบื่อหน่าย อาการทางจิต (พฤติกรรมผิดปกติอย่างมาก ความคิดเพี้ยน, อาการประสาทหลอน) 1.3 ประวัติการติดเชื้อผ่านทางเข็มฉีดยาเสพติด					
2. อาการแสดงออกทางกาย 2.1 มีอาการร่งงซึม, นอนไม่หลับ 2.2 กระวนกระวาย , วุ่นวาย 2.3 ก้าวร้าว 2.4 มีรอยเข็มฉีดยาหรือรอยกรีดตามตัว 2.5 มีอาการทางด้านการเคลื่อนไหวและรับรู้สัมผัสผิดปกติ (มีอาการข้อหนึ่งข้อใด ควรให้พบแพทย์ทั่วไปเพื่อหาสาเหตุผิดปกติทางกายประกอบการพิจารณา)					

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบรายการประวัติบุคคล

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

แบบคำขอตรวจสอบรายการประวัติบุคคล (บพ.1- 25)

วิธีปฏิบัติ

1. ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่สามารถนำหลักฐานแสดงตัวหรือหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง เช่น สูติบัตร สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น มาแสดงต่อพนักงานคุมประพฤติ หรือ พนักงานคุมประพฤติมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลบุคคลและ / หรือหลักฐานที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นำมาแสดงไว้ พนักงานคุมประพฤติต้องขอตรวจสอบรายการประวัติบุคคลจากศูนย์ข้อมูล กรมคุมประพฤติ โดยกรอกข้อมูล ตามแบบขอตรวจสอบรายการประวัติบุคคล (บพ.1- 25) ที่ศูนย์ข้อมูล กรมคุมประพฤติกำหนด แล้วจัดส่งให้ เจ้าหน้าที่ธุรการคดีดำเนินการส่งโทรสารไปยังศูนย์ข้อมูล กรมคุมประพฤติ เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ทะเบียนราษฎร
2. เมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจสอบรายการประวัติบุคคลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นประการใด ให้ พนักงานคุมประพฤติจัดเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์รายนั้น

หมายเหตุ : กิจกรรมนี้สามารถดำเนินการพร้อมกับกิจกรรมที่ 5 การตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 5 การตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบคำขอตรวจสอบรายการประวัติบุคคล (บพ.1- 25)
2. แบบหนังสือขอความร่วมมือตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด (บพ.1- 26)

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติพิจารณาข้อมูลประวัติภูมิหลังทางสังคมเกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ประกอบกับข้อมูลจากสำนวนคดีสืบเสาะและพินิจ หรือสำนวนคดีควบคุมและสอดส่อง และ/หรือ แฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ (ถ้ามี) แล้วจึงใช้ข้อมูลดังกล่าว เช่น ชื่อและชื่อสกุลที่ใช้ในการกระทำความผิด ประกอบในการขอตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ด้วยระบบ CDOS โดยกรอกข้อมูลตามแบบขอตรวจสอบรายการประวัติบุคคล (บพ.1- 25) ที่ศูนย์ข้อมูล กรมคุมประพฤติ กำหนด แล้วจัดส่งให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดีดำเนินการส่งโทรสารไปยังศูนย์ข้อมูล กรมคุมประพฤติ เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลประวัติการกระทำความผิดจากสารบบประวัติการกระทำความผิด (CDOS)

2. เมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดเป็นประการใดก็ตาม พนักงานคุมประพฤติต้องนำข้อมูลที่ได้รับไปสอบทานข้อเท็จจริงกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสอบด้วยระบบ CDOS หรือจากการสอบถามผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ยังขาดความสมบูรณ์ในส่วนของผลการดำเนินคดี หรือในกรณีที่พนักงานคุมประพฤติได้รับข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ จากพยานบุคคลหรือแหล่งข้อมูลอื่นใด แต่ยังไม่มีความชัดเจน และ/หรือ ขาดความสมบูรณ์ในส่วนของผลการดำเนินคดี ให้พนักงานคุมประพฤติทำหนังสือขอความร่วมมือตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด (บพ.1- 26) ไปยังสถานีตำรวจที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถูกจับกุมดำเนินคดี หรือเรือนจำหรือทัณฑสถานและผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยต้องขังอยู่ หรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยเข้ารับการฝึกอบรมนั้น แล้วแต่กรณี เมื่อได้รับทราบผลการตรวจสอบเป็นประการใดให้จัดเก็บไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์

หมายเหตุ : กิจกรรมนี้สามารถดำเนินการพร้อมกับกิจกรรมที่ 4 การตรวจสอบรายการประวัติบุคคล

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 6 การแสวงหาข้อเท็จจริงทางสังคมจากผู้เกี่ยวข้อง

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบบันทึกถ้อยคำพยาน (บพ.1- 9)
2. แบบบันทึกหลักฐานประจำตัวบุคคล (บพ.1- 10)
3. แบบหนังสือคำสั่งเรียกพยานบุคคล (บพ.1- 20)
4. แบบหนังสือคำสั่งเรียกพยานเอกสาร / วัตถุพยาน (บพ.1- 21)
5. แบบหนังสือขอความร่วมมือดำเนินการตรวจพิสูจน์แทน (บพ.1- 27)
6. แบบหนังสือแจ้งผลการตรวจพิสูจน์แทน (บพ.1- 28)
7. เอกสารหลักฐานการจ่ายเบี้ยเลี้ยงพยาน

วิธีปฏิบัติ

1. เมื่อพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์พิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และบันทึกประวัติของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งข้อมูลจากแหล่งอื่น เช่น บันทึกการจับกุม สำเนาทะเบียนบ้าน เอกสารหลักฐานการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ เป็นต้น แล้วเห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติภูมิหลังทางสังคม และพฤติกรรมกระทำความผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ยังขาดความชัดเจนสมบูรณ์ครบถ้วน หรือมีประเด็นที่น่าสงสัยกลางแฉงใจ ขาดน้ำหนักหรือความน่าเชื่อถือ และข้อมูลส่วนที่ขาดไป น่าสงสัย หรือขาดความน่าเชื่อถือ นั้น เป็นสาระสำคัญที่จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบหรือยืนยันจากพยานบุคคล พยานวัตถุ หรือพยานเอกสาร เพื่อให้การประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นไปอย่างถูกต้องสมบูรณ์เพียงพอที่จะสามารถวิเคราะห์และสรุปได้ว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนสามารถเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ต่อไป ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณากำหนดที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากพยานผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายใดรายหนึ่งตามความเหมาะสม

พยานผู้เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) พยานใกล้ชิดผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ได้แก่พยานที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เช่น บิดา มารดา สามี ภรรยา บุตร ญาติพี่น้อง และบุคคลในครอบครัว บางกรณีพยานใกล้ชิดอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีความสนิทสนมคุ้นเคย หรือมีความสัมพันธ์กับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มากเป็นพิเศษ เช่น คนรัก เพื่อนสนิท ผู้ต้องหาร่วม หรืออาจรวมถึง ครู อาจารย์ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อยู่ระหว่างศึกษา หรือนายจ้าง ผู้บังคับบัญชา ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ประกอบอาชีพแล้ว

(2) พยานในชุมชน เป็นบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ซึ่งย่อมทราบหรือรับรู้พฤติกรรม ความเป็นไปหรือนิสัยความประพฤติของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ อีกทั้งน่าจะไม่มีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ กับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ข้อมูลที่ได้จากพยานเหล่านี้จึงจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และเสนอแนวทางในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ต่อไป

พยานเหล่านี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชน เจ้าพนักงานปกครองท้องถิ่น ตลอดจนบุคคลในละแวกบ้านที่พักอาศัยของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ อย่างไรก็ตาม ในชุมชนเมืองที่มีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลค่อนข้างห่างเหิน ไม่ให้ความสนใจซึ่งกันและกัน ต่างคนต่างอยู่ พยานในชุมชนลักษณะนี้ก็อาจไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นัก ซึ่งต่างกับในชุมชนชนบทที่มีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลใกล้ชิดสนิทสนมกัน ที่พยานในชุมชนมักจะสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้มากกว่า

2. ภายหลังจากพนักงานคุมประพฤติกำหนดที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายใดแล้ว พนักงานคุมประพฤติต้องพิจารณากำหนดนัดหมายให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวมาพบ ณ สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ เพื่อสอบถามและบันทึกถ้อยคำพยาน โดยออกเป็นหนังสือคำสั่งเรียกพยานบุคคล (บพ.1- 20) ซึ่งพนักงานคุมประพฤติต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาว่า บุคคลใดควรออกหนังสือเรียกมาสอบถาม ณ สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ หรือพิจารณาถึงประโยชน์ของการออกหนังสือคำสั่งเรียกพยานดังกล่าวแล้ว รวมไปถึงความปลอดภัยของพนักงานคุมประพฤติ หากต้องออกไปสอบถามข้อมูลจากบุคคลนั้นนอกสถานที่ ทั้งนี้ พนักงานคุมประพฤติต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอื่นๆ ของพยานประกอบด้วย เช่น ความสะดวกในการเดินทาง ความเจ็บป่วย ตำแหน่งหน้าที่การงาน และความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เป็นต้น

นอกจากนี้หากจะต้องจัดทำหนังสือเรียกพยานบุคคล พนักงานคุมประพฤติจะต้องให้ความระมัดระวังในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพยานในส่วนของ ชื่อและชื่อสกุล และที่อยู่อาศัยให้ถูกต้อง รวมทั้งตรวจสอบว่า การกำหนดนัดนั้นไม่เป็นวันหยุดราชการ หรือซ้อนกับกิจกรรมหรือการนัดหมายพยานอื่นๆ ด้วย เพื่อที่จะได้จัดทำหนังสือคำสั่งเรียกพยานบุคคลได้ถูกต้อง

อย่างไรก็ตามในการเรียกพยานบุคคลมาสอบถามในสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ พนักงานคุมประพฤติอาจใช้วิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการออกหนังสือเรียกพยานบุคคลได้ตามความเหมาะสม เช่น การนัดหมายพยานทางโทรศัพท์ การนัดหมายพยานด้วยวาจา ทั้งนี้พนักงานคุมประพฤติจะต้องบันทึกการนัดหมายนั้นไว้เป็นหลักฐานด้วยเสมอ

3. ในกรณีที่พนักงานคุมประพฤติกำหนดที่จะแสวงหาข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่ไม่จำเป็นต้องกระทำการด้วยการสอบถามและบันทึกถ้อยคำพยาน เช่น สถานภาพ การศึกษา ผลการศึกษา สถานภาพการประกอบอาชีพ ประวัติการทำงาน รายได้ การรับรองนิสัยความประพฤติ เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ พนักงานคุมประพฤติสามารถจัดทำเป็นหนังสือสอบถามไปยังบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

นอกจากนี้ในกรณีที่พนักงานคุมประพฤติมีความจำเป็นขอพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พนักงานคุมประพฤติสามารถเรียกพยานวัตถุ หรือ พยานเอกสาร นั้น จากผู้ซึ่งครอบครองพยานวัตถุหรือพยานเอกสารนั้นอยู่ได้ โดยออกเป็นหนังสือคำสั่งเรียกพยานวัตถุ/พยานเอกสาร (บพ.1-21) ตามแต่กรณีไปยังผู้ครอบครอง และเมื่อพนักงานคุมประพฤติได้รับพยานวัตถุหรือพยานเอกสารนั้นแล้ว ให้พนักงานคุมประเวศถ่ายภาพหรือบันทึกรูปพรรณหรือจัดทำสำเนาไว้พร้อมรับรองเอกสาร แล้วให้คืนพยานวัตถุหรือต้นฉบับพยานเอกสารไป

4. ก่อนถึงกำหนดนัดหมายเพื่อสอบถามและบันทึกถ้อยคำพยานผู้เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พนักงานคุมประพฤติต้องเตรียมตัวโดยศึกษาข้อมูลในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ที่เกี่ยวข้องกับพยานรายนั้น เพื่อไม่ให้เกิดการติดขัดหรือสอบถามในประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่อยู่ในวิสัยที่พยานจะให้ข้อมูลได้ ซึ่งจะทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ทั้งนี้โดยต้องศึกษาข้อมูลที่มีอยู่เดิมแล้ว เพื่อกำหนดประเด็นที่จะสอบถามจากพยาน

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลนั้น หรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมให้มีความชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ พนักงานคุมประพฤติยังจะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กับพยานรายนั้นๆ เพื่อจะเป็นข้อมูลให้พนักงานคุมประพฤติเตรียมตัวในการกำหนดท่าทีในการสอบถามและ/หรือ การกำหนดประเด็นในการสอบถามได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย

5. เมื่อพยานบุคคลซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มาพบพนักงานคุมประพฤติ เพื่อให้ถ้อยคำตามที่กำหนดนัดหมายไว้ให้พนักงานคุมประพฤติสอบถามและบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลนั้นไว้

แนวปฏิบัติในการสอบถามและบันทึกถ้อยคำพยานผู้เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

(1) สร้างความเป็นกันเอง โดยกำหนดท่าทีให้เหมาะสมกับพยานแต่ละประเภท ก่อนที่จะเริ่มพูดคุยกับพยาน พนักงานคุมประพฤติจะต้องสร้างความเป็นกันเองกับพยาน โดยการแสดงท่าทีที่เป็นมิตร เพื่อให้พยานคลายความกังวล ทั้งต้องอธิบายให้พยานทราบถึงวัตถุประสงค์ที่พนักงานคุมประพฤติต้องการได้ข้อมูลจากพยาน หากพยานมีท่าทีต่อต้านไม่ยอมรับหรือไม่พอใจที่ต้องให้ถ้อยคำพนักงานคุมประพฤติจะต้องระงับการใช้อารมณ์ หรือการอ้างข้อกฎหมาย เพื่อเป็นการบังคับให้พยานให้ถ้อยคำ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่เกิดผลดี และยังทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือมากยิ่งขึ้น

(2) สอบถามตามประเด็นที่กำหนด ในการสอบปากคำพยาน พนักงานคุมประพฤติต้องสอบถามตามประเด็นที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่ควรเสียเวลาไปกับการสอบถามข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง มิฉะนั้นพยานอาจเกิดความเบื่อหน่ายและให้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง

(3) การใช้คำถามและน้ำเสียงในการสอบปากคำ คำถามควรเป็นถ้อยคำที่ปกติคนทั่วไปใช้ในการพูดคุยสนทนากัน ไม่ควรใช้คำถามที่ฟังยาก เข้าใจยาก หรือใช้ศัพท์เทคนิค หรือศัพท์ทางกฎหมาย น้ำเสียงที่ใช้ควรเป็นน้ำเสียงที่แสดงความอ่อนโยน ไม่แข็งกระด้าง ควรมีการใช้คำลงท้ายประโยคให้เหมาะสม

(4) การสังเกตพฤติกรรมของพยาน ในขณะที่สอบปากคำพยาน พนักงานคุมประพฤติต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของพยานไปด้วยว่าเป็นอย่างไร เพื่อพนักงานคุมประพฤติจะได้ปรับตัวให้เข้ากับพยาน หรือปรับคำถามเพื่อซักถามพยานให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงก่อนลงมือบันทึกถ้อยคำพยาน

(5) การพิจารณาความน่าเชื่อถือของถ้อยคำพยาน ถ้อยคำของพยานที่ให้ต่อพนักงานคุมประพฤติ บางครั้งอาจเป็นข้อเท็จจริง บางครั้งอาจไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ดังนั้นพนักงานคุมประพฤติจะต้องพิจารณาถ้อยคำของพยานว่า ถ้อยคำใดมีความน่าเชื่อถือถูกต้องมีเหตุผล ความเป็นไปได้ รวมถึงความสอดคล้องต้องกันของข้อมูล และเป็นข้อเท็จจริงที่น่ารับฟัง

(6) การบันทึกถ้อยคำพยาน ให้บันทึกภายหลังจากการพิจารณาว่า ถ้อยคำดังกล่าวที่น่าเชื่อถือ เป็นไปได้ และครบถ้วนในประเด็นที่กำหนดไว้ โดยการบันทึกถ้อยคำต้องจัดลำดับความสำคัญและบันทึกให้ละเอียดครบถ้วน วิธีการบันทึกจะต้องเป็นไปในทำนองเดียวกันคือ หากเขียนเว้นบรรทัด 1 บรรทัด ก็ต้องเขียนเช่นนั้นตลอดไป แต่ถ้าเขียนไม่เว้นบรรทัดก็ต้องเขียนไม่เว้นบรรทัดเช่นนั้นทั้งหมด ทั้งนี้ในการบันทึก เมื่อมีการชุลบ ชิดฆ่า หรือ ตกเติม ต้องให้พยานลงลายมือชื่อกำกับไว้ที่ริมกระดานด้านขวาในทุกแห่งด้วย

6. ภายหลังการสอบถามพูดคุยกับพยานจนได้รายละเอียดที่ต้องการแล้ว พนักงานคุมประพฤติจะต้องบันทึกรายละเอียดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบบันทึกถ้อยคำพยาน (บพ.1-9) และบันทึกแผ่นต่อ โดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเป็นกิจจะลักษณะน่าเชื่อถือโดยจะต้องกรอกข้อมูลส่วนตัวของพยานลงในแบบบันทึกถ้อยคำพยานให้ครบถ้วน รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตลอดจนสาเหตุบาดหมาง หรือโกรธเคืองกันระหว่างพยานกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ว่ามีหรือไม่ โดยไม่ต้องสอบถามข้อมูลส่วนตัวของพยานที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี

7. ภายหลังการบันทึกถ้อยคำพยานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ต้องให้พยานอ่านหรือกรณิพยานไม่สามารถอ่านได้ พนักงานคุมประพฤติต้องอ่านให้ฟัง หลังจากพยานได้อ่านหรือฟังการอ่านบันทึกถ้อยคำพยานเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ให้สอบถามพยานว่าจะทักท้วงหรือไม่อีกครั้งหนึ่ง หากพยานทักท้วงจะต้องแก้ไขตามความประสงค์ของพยาน และให้พยานผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในทุกแผ่นของกระดาษบันทึก โดยแผ่นสุดท้ายให้ลงชื่อไว้ได้ข้อความว่า “อ่านแล้วรับรองว่าถูกต้อง” หรือ “อ่านให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง” แล้วแต่กรณีและหากพยานทักท้วงและมีการแก้ไขข้อความโดยการขีดฆ่า ลบ หรือตกเติม ให้พยานลงลายมือชื่อกำกับรับรองไว้ที่ริมกระดาษด้านขวาเช่นกัน

กรณีที่พยานไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ

สำหรับพยานบางรายที่ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ รวมทั้งไม่แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ-ชื่อสกุล และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง พนักงานคุมประพฤติสามารถใช้วิธีที่บ้านที่การสอบสวนว่า ในการสอบสวนดังกล่าว พยานเป็นบุคคลที่มีลักษณะใด อายุประมาณเท่าใด มีที่พักอยู่บ้านเลขที่ใด ให้ถ้อยคำว่าอย่างไร เพราะถ้อยคำพยานดังกล่าว พนักงานคุมประพฤติสามารถนำไปเป็นแนวทางสอบปากคำจำเลยและพยานอื่นๆ ได้

หนึ่งในกรณีที่พยานไม่ให้ความร่วมมือ มีพฤติกรรมในทางปกปิดข้อเท็จจริงแสดงความก้าวร้าว มีนเมาสุรายาเสพติด หรือพกพาอาวุธปืน และสอบถามแล้วไม่ได้สาระสำคัญ พนักงานคุมประพฤติต้องบันทึกพฤติกรรมต่างๆ เหล่านั้นไว้ท้ายบันทึกถ้อยคำพยานด้วย โดยให้บันทึกเป็นข้อสังเกต ภายหลังพยานได้ลงลายมือชื่อเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

8. พนักงานคุมประพฤติต้องขอให้พยานแสดงหลักฐานแสดงตัวของพยาน เช่น หลักฐานบัตรประจำตัวหรือบัตรประจำตัวอื่นๆ ที่ทางราชการออกให้ แล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของเอกสาร พร้อมทั้งจัดทำสำเนาและเก็บเอกสารไว้ในชุดเดียวกันกับบันทึกถ้อยคำพยานรายนั้นๆ โดยพนักงานคุมประพฤติต้องให้พยานผู้นำเอกสารมาแสดงลงลายมือชื่อรับรองสำเนาไว้ได้ข้อความว่า “สำเนาถูกต้องและได้รับเอกสารต้นฉบับคืนแล้ว” พร้อมทั้งลงวันที่รับรองด้วย

9. ในกรณีที่แหล่งข้อมูล หรือบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อยู่ในพื้นที่นอกเขตอำนาจของสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ ตามที่กำหนดไว้ ให้พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์ส่งประเด็นการตรวจพิสูจน์ไปให้สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่มีพื้นที่รับผิดชอบในพื้นที่นั้นๆ โดยให้ขออนุญาตส่งประเด็นการตรวจพิสูจน์ และทำหนังสือขอความร่วมมือตรวจพิสูจน์แทน (บพ.1-27) ส่งไปยังสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่รับผิดชอบ โดยอาจจะขอให้ดำเนินการตรวจพิสูจน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือดำเนินการสอบปากคำพยานผู้เกี่ยวข้องเป็นรายๆ ไปก็ได้

ในการส่งประเด็น ผู้ส่งประเด็นจะต้องรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์ ทั้งหมดที่พอจะหาได้ในเบื้องต้นจากบันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ แล้วถ่ายเอกสารส่งไปพร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือ แต่ก่อนที่จะส่งประเด็นพนักงานคุมประพฤติผู้ส่งประเด็นจะต้องศึกษาแผนที่ ระยะเวลา และหลักเกณฑ์การแบ่งพื้นที่รับผิดชอบที่กำหนดไว้ เพื่อที่จะได้ส่งประเด็นไปยังสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่มีระยะทางใกล้เคียงและเดินทางไปตรวจพิสูจน์ได้สะดวกที่สุด

หนังสือขอความร่วมมือส่งประเด็นและเอกสารที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ ต้องรีบส่งไปโดยเร็วที่สุดเพื่อผู้รับผิดชอบจะได้มีเวลาดำเนินการ และส่งผลการตรวจพิสูจน์กลับมาให้ทันกำหนดระยะเวลาการตรวจพิสูจน์ ในกรณีเร่งด่วนอาจส่งประเด็นการตรวจพิสูจน์ทางโทรศัพท์ โทรสาร โดยต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และสิ่งที่ต้องการไปก่อนและส่งหนังสือตามไปภายหลัง ผู้รับผิดชอบจะได้มีเวลาดำเนินการมากขึ้น

ซึ่งการพิจารณาว่าการตรวจพิสูจน์รายใดสมควรมีการส่งประเด็นหรือไม่ประการใดนั้น ในขั้นตอนพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์จะต้องพิจารณากลับกรองจากการได้ข้อมูลเบื้องต้นมาแล้วว่ามีประเด็นใดบ้างที่เป็นสาระสำคัญและจำเป็นที่ควรจะต้องส่งประเด็นไปให้สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์อีกแห่งหนึ่งดำเนินการ หากข้อมูลส่วนใดไม่มีความจำเป็นหรือเป็นเพียงข้อมูลปลุกย่อยหรือเป็นภูมิหลังเน้นนานแล้วและไม่มีความสำคัญเท่าไรนัก ก็ควรที่จะละเว้นการส่งประเด็นโดยพร่ำเพรื่อ และควรที่จะผ่านสู่การพิจารณาตามสายการบังคับบัญชา ให้หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูพิจารณาตามความจำเป็นและเพื่อประหยัดงบประมาณ

หลักเกณฑ์ที่ควรพิจารณาในการส่งประเด็น มีดังนี้

(1) พิจารณาถึงแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ในพื้นที่ผู้ส่งประเด็นเพียงพอหรือไม่ที่จะนำมาวิเคราะห์ และจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์ ในกรณีที่มิพยานในพื้นที่เพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องส่งประเด็น

(2) พิจารณาถึงความจำเป็นและความสำคัญของข้อมูลที่ต้องการทราบว่า มีผลต่อการจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์และแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือไม่เพียงใด

ข้อสังเกต หากเห็นว่าพนักงานคุมประพฤติไม่จำเป็นต้องดำเนินการตรวจพิสูจน์ทั้งหมดแต่ต้องการให้มีการสอบปากคำพยานที่สำคัญๆ ไว้ พนักงานคุมประพฤติอาจใช้วิธีการออกหนังสือเรียกพยานบุคคลไปยังพยานที่ต้องการให้มีการสอบปากคำ โดยให้พยานไปพบพนักงานคุมประพฤติ ณ สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่รับประเด็นนั้น ซึ่งจะต้องอยู่ใกล้ที่อยู่ของพยานมากที่สุด ซึ่งหากใช้วิธีการดังกล่าว ผู้ส่งประเด็นจะต้องระมัดระวัง ดังต่อไปนี้

- ถ้อยคำในคำสั่งเรียกพยานบุคคลจะต้องชัดเจน ไม่ทำให้พยานเข้าใจผิดว่าให้เดินทางไปยังสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ผู้ส่งประเด็น

- ต้องแนบแผนที่สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ผู้รับประเด็นไปด้วย เพื่อความสะดวกของพยาน

- สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่พยานจะเดินทางไปให้ถ้อยคำจะต้องอยู่ไม่ไกลจนเกินไปนัก เพราะหากเป็นเช่นนั้นพยานอาจจะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งก็เป็นไปได้

การใช้วิธีขอความร่วมมือให้สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์อื่นๆ สอบปากคำพยานแทนดังกล่าวนี้อาจช่วยแก้ปัญหาการส่งประเด็นในส่วนหนึ่ง เพราะเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ผู้รับประเด็นได้

(3) พิจารณาถึงระยะเวลาที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์พักอาศัยอยู่ที่ภูมิลำเนาเดิมหรือที่อยู่ปัจจุบัน ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ออกจากภูมิลำเนาเก่า 10 ปี และบุคคลในครอบครัวได้ย้ายจากภูมิลำเนาแล้ว ในกรณีเช่นนี้ไม่ควรส่งประเด็น แต่หากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เพิ่งย้ายมาจากภูมิลำเนาได้ 2 ปี และปรากฏจากข้อมูลเบื้องต้นว่า มีความประพฤติค่อนข้างจะเสียหายอย่างนี้ ควรจะส่งประเด็นไปแสวงหาข้อเท็จจริงยังภูมิลำเนาเดิม

(4) พิจารณาในเรื่องระยะเวลาการเดินทางและงบประมาณ ในกรณีที่เป็นการส่งประเด็นระหว่างสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่มีพื้นที่ติดต่อกัน

เมื่อสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่รับประเด็นมีหนังสือแจ้งผลการตรวจพิสูจน์แทน (บพ.1-28) พร้อมทั้งผลการตรวจพิสูจน์ให้ทราบเป็นประการใดก็ตาม ให้จัดเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์

10. ภายหลังจากที่บุคคลผู้ใกล้ชิดที่พนักงานคุมประพฤติมีหนังสือเรียกพยานบุคคลหรือนัดหมายให้มาให้อัยคำไว้ ได้ให้ความร่วมมือให้อัยคำต่อพนักงานคุมประพฤติเสร็จเรียบร้อยแล้วพนักงานคุมประพฤติต้องแจ้งสิทธิในการขอรับเบี้ยเลี้ยงพยานให้พยานทุกรายทราบ แล้วดำเนินการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงพยานให้พยานไป โดยให้จัดทำเอกสารหลักฐานการจ่ายเบี้ยเลี้ยงพยานไว้เป็นหลักฐาน เว้นแต่กรณีที่พยานไม่มีความประสงค์จะรับเบี้ยเลี้ยงพยาน ให้พนักงานคุมประเดิตบันทึกสาเหตุไว้ท้าย บันทึกอัยคำพยาน (บพ.1-9) พร้อมทั้งให้พยานลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 7 การตรวจสอบสภาพแวดล้อม

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบบันทึกการตรวจสอบสภาพแวดล้อม (บพ.1-11)
2. แบบบันทึกสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-12)
3. แบบบันทึกถ้อยคำพยาน (บพ.1-9)
4. แบบบันทึกหลักฐานประจำตัวบุคคล (บพ.1-10)

วิธีปฏิบัติ

1. ในกรณีที่พนักงานคุมประพฤติพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และบันทึกประวัติของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตลอดจนข้อมูลจากการแสวงหาข้อเท็จจริงทางสังคมจากผู้เกี่ยวข้องแล้ว ยังปรากฏว่า มีเหตุจำเป็นที่พนักงานคุมประพฤติจะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จากบุคคลในชุมชน ที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์พักอาศัย หรือตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย หรือสถานที่ศึกษา หรือสถานที่ประกอบอาชีพ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องด้วยของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เพิ่มเติมให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณากำหนดที่จะออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อม

พนักงานคุมประพฤติสามารถออกตรวจสอบสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์พักอาศัย เพื่อตรวจสอบว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีที่อยู่อาศัยตามสถานที่ที่อ้างไว้หรือไม่ พักอาศัยอยู่กับผู้ใด ตลอดจนสภาพแวดล้อมละแวกที่พักอาศัยเป็นอย่างไร มีปัญหาในด้านใดบ้างหรือไม่ โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสภาพแวดล้อมอาจมีอิทธิพลหรือมูลเหตุจูงใจให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ โดยเป็นแหล่งจำหน่ายหรือเป็นสถานที่ที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดหรือไม่เพียงใด และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงมากที่สุด พนักงานคุมประพฤติจะต้องดำเนินการสอบปากคำพยานเพื่อนบ้าน หรือพยานผู้นำชุมชนควบคู่ไปด้วย ซึ่งถ้อยคำพยานดังกล่าวจะมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ เนื่องจากเป็นผู้ไม่มีส่วนได้เสียในผลคดีของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องตรวจสอบว่า สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อยู่ในวิสัยที่เหมาะสมหรือเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ในอนาคตหรือไม่ด้วย

(2) การออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อมสถานศึกษา หรือที่ทำงานหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ มีวัตถุประสงค์ทำนองเดียวกับการออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่พักอาศัย คือเป็นไปเพื่อตรวจสอบว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ศึกษา ทำงานอาชีพอยู่ตามสถานที่ที่อ้างไว้จริงหรือไม่ อย่างไร สภาพแวดล้อมสถานศึกษานั้นมีส่วนสัมพันธ์หรือเป็นปัจจัยเสี่ยงให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ รวมทั้งอาจจำเป็นต้องดำเนินการสอบปากคำพยาน ครู อาจารย์ เพื่อนนักเรียน นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษานั้นๆ ตลอดจนตรวจสอบถึงความพร้อมของสถานที่ดังกล่าวในการ

รองรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในโอกาสต่อไป

แนวทางปฏิบัติในการออกตรวจสอบสภาพแวดล้อม มีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อพนักงานคุมประพฤติจะออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อม พนักงานคุมประพฤติไม่ควรบอกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือญาติของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถึงกำหนดวันเวลาที่จะออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อม เพราะจะประสบปัญหาในการแสวงหาข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ เนื่องจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือญาติอาจใช้วิธีการชักชวนพยานไว้ก่อน หรือผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อาจเตรียมในการรับรองพนักงานคุมประพฤติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สมควร

(2) ในการแสวงหาข้อเท็จจริง พนักงานคุมประพฤติจำเป็นต้องประสานงานกับบุคคลและองค์กรต่างๆ ในชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้นำชุมชน โดยเฉพาะอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งบุคคลดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นคนในท้องที่มีผู้รู้จักมากและค่อนข้างจะเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพนับถือจากสมาชิกในชุมชนดังกล่าว ดังนั้นก่อนที่พนักงานคุมประพฤติจะออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อม จึงควรตรวจสอบและศึกษาถึงแหล่งที่อยู่หรือสถานที่ทำการของบุคคลดังกล่าว เพื่อพนักงานคุมประพฤติจะได้ดำเนินการประสานงานหรือขอความช่วยเหลือรวมถึงการขอสอบปากคำพยานบุคคลดังกล่าวด้วย

(3) นอกเหนือจากการแสวงหาข้อเท็จจริงกับบุคคลดังกล่าวในชุมชนแล้ว ในกรณีที่อาจเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พนักงานคุมประพฤติจึงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถขององค์กรภาคเอกชน หรือภาคประชาชนในชุมชนที่จะสามารถฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ด้วย

เมื่อสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ที่รับประเด็นมีหนังสือแจ้งผลการตรวจพิสูจน์แทน (บพ.1-28) พร้อมทั้งผลการตรวจพิสูจน์ให้ทราบเป็นประการใดก็ตาม ให้จัดเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์

2. ภายหลังจากที่บุคคลผู้ใกล้ชิดที่พนักงานคุมประพฤติดำเนินการมีหนังสือคำสั่งเรียกพยานบุคคลหรือนัดหมายให้มาให้ถ้อยคำไว้ ได้ให้ความร่วมมือให้ถ้อยคำต่อพนักงานคุมประพฤติเสร็จเรียบร้อยแล้วพนักงานคุมประพฤติต้องแจ้งสิทธิในการขอรับเบี่ยงพยานให้พยานทุกรายทราบ แล้วดำเนินการเบิกจ่ายค่าเบี่ยงพยานให้พยานไปโดยให้จัดทำเอกสารหลักฐานการจ่ายเบี่ยงพยานไว้เป็นหลักฐาน เว้นแต่กรณีที่พยานไม่มีความประสงค์จะรับเบี่ยงพยาน ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการให้ทราบเหตุไว้ท้าย บันทึกถ้อยคำพยาน (บพ.1-9) พร้อมทั้งให้พยานลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

3. ก่อนออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อม พนักงานคุมประพฤติควรมีการเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตลอดจนหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสถานที่ที่จะออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อม ถ้าปรากฏข้อมูลเบื้องต้นว่าสถานที่ที่จะออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อมค่อนข้างจะอันตรายเนื่องจากเป็นแหล่งมั่วสุมเสพและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ อีกทั้งยังมีปัญหาด้านอาชญากรรม พนักงานคุมประพฤติจึงควรเตรียมตัวให้พร้อมในการรับสถานการณ์ โดยเฉพาะพนักงานคุมประพฤติที่เป็นผู้หญิงอาจต้องแต่งกายให้รัดกุม สุภาพ เรียบร้อย ไม่เป็นที่ล่อแหลม และอาจชักชวนพนักงานคุมประพฤติที่เป็นผู้ชายไปเป็นเพื่อนด้วย ถ้าหากเกรงว่าจะเกิดอันตรายก็ควรขอความร่วมมือให้เจ้าพนักงานตำรวจ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านร่วมเดินทางไปด้วย

4. ในระหว่างการตรวจสอบสภาพแวดล้อม พนักงานคุมประพฤติต้องบันทึกสภาพแวดล้อมของสถานที่
ที่ทำการตรวจสอบสภาพแวดล้อมนั้นไว้ ตามแบบบันทึกสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-12)
นอกจากนั้นพนักงานคุมประพฤติดำเนินการสอบปากคำเพื่อนบ้าน หรือพยานผู้นำชุมชน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง
เพิ่มเติม ในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากพยานดังกล่าว จะช่วยให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับ
การตรวจพิสูจน์มีความสมบูรณ์ครบถ้วนขึ้น โดยใช้แนวปฏิบัติในการสอบปากคำและบันทึกถ้อยคำพยาน และ
ใช้แบบบันทึกถ้อยคำพยาน (บพ.1-9) และแบบบันทึกหลักฐานประจำตัวบุคคล (บพ.1-10) ในการบันทึก
ถ้อยคำพยานดังกล่าวแล้ว

5. ภายหลังจากพนักงานคุมประพฤติออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อมแล้วพนักงานคุมประพฤติต้องจัดทำ
บันทึกการตรวจสอบสภาพแวดล้อมตามแบบบันทึกการตรวจสอบสภาพแวดล้อม (บพ.1-11) ไว้เป็นหลักฐาน

4. ในระหว่างการตรวจสอบสภาพแวดล้อม พนักงานคุมประพฤติต้องบันทึกสภาพแวดล้อมของสถานที่
ที่ทำการตรวจสอบสภาพแวดล้อมนั้นไว้ ตามแบบบันทึกสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-12)
นอกจากนั้นพนักงานคุมประพฤติดำเนินการสอบปากคำเพื่อนบ้าน หรือพยานผู้นำชุมชน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง
เพิ่มเติม ในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากพยานดังกล่าว จะช่วยให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับ
การตรวจพิสูจน์มีความสมบูรณ์ครบถ้วนขึ้น โดยใช้แนวปฏิบัติในการสอบปากคำและบันทึกถ้อยคำพยาน และ
ใช้แบบบันทึกถ้อยคำพยาน (บพ.1-9) และแบบบันทึกหลักฐานประจำตัวบุคคล (บพ.1-10) ในการบันทึก
ถ้อยคำพยานดังกล่าวแล้ว

5. ภายหลังจากพนักงานคุมประพฤติออกไปตรวจสอบสภาพแวดล้อมแล้วพนักงานคุมประพฤติต้องจัดทำ
บันทึกการตรวจสอบสภาพแวดล้อมตามแบบบันทึกการตรวจสอบสภาพแวดล้อม (บพ.1-11) ไว้เป็นหลักฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 8 การประเมินภูมิหลังทางสังคม

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบประเมินภูมิหลังทางสังคม (บพ.1- 15)
2. แนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติทำการพิจารณาซึ่งน้ำหนักข้อมูลและพยานหลักฐาน โดยเปรียบเทียบว่าข้อมูลและพยานหลักฐานใดน่าเชื่อถือและเป็นไปได้มากกว่ากัน เพื่อสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติภูมิหลังของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน

การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานแยกตามประเภทของพยานหลักฐานได้ 3 ประการดังต่อไปนี้

(1) พยานบุคคล พยานบุคคลจะให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับตน หรือตามเหตุการณ์ที่ตนประสบมา การให้ถ้อยคำของพยานบุคคลจะน่าเชื่อถือหรือรับฟังได้เพียงใดนั้นไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนตายตัว ต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป ซึ่งแต่ละกรณีก็จะแตกต่างกันไป แต่ก็พอจะมีข้อสังเกตได้ ดังนี้

ก. ลักษณะของคดี ในคดีอาชญากรรมให้โทษผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มักจะให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จในเรื่องที่เกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษและประวัติการกระทำความผิด ซึ่งพนักงานคุมประพฤติจะต้อง ชักถามในระหว่างสอบปากคำและชั่งน้ำหนักถึงความเป็นไปได้

ข. ความสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ในการสอบปากคำพนักงานคุมประพฤติจะต้องสอบถามและพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กับพยาน เช่น พยานเป็นญาติพี่น้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือมีประโยชน์ได้เสียกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เพราะเป็นผู้ต้องหาร่วม ย่อมให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์กับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ถือเป็นพยานที่มีน้ำหนักน้อย แต่ถ้าเป็นพยานที่เป็นญาติพี่น้อง เช่น เป็นบิดาหรือมารดาให้ถ้อยคำเป็นผลร้ายกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่เป็นบุตรของตน ความน่าเชื่อถือก็จะมีมากเพราะบิดามารดาจะไม่ให้ถ้อยคำปรักปรำบุตรของตน ในกรณีที่พยานมีอคติกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ความน่าเชื่อถือของพยานปากนั้นจะน้อย นอกจากจะมีพยานที่เป็นกลางมายืนยัน

นอกจากนี้ พยานซึ่งผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ติดสินบนหรือพยานที่เป็นเพื่อนบ้านก็อาจจะให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีอิทธิพลหรือเป็นนักเลงอันธพาล

ค. วัยวุฒิของพยาน ในการสอบปากคำพยาน พนักงานคุมประพฤติจะต้องคำนึงถึงอายุของพยานด้วย เพราะพยานที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความสามารถในการรับรู้และจดจำเหตุการณ์ได้มากน้อยต่างกัน เช่น พยานที่เป็นเด็กจะมีความบกพร่องในการรับรู้เหตุการณ์ เพราะสมองยังเติบโตไม่เต็มที่และผ่านประสบการณ์ชีวิตมาน้อย ดังนั้นในการพิจารณาถ้อยคำของเด็กจะมีน้ำหนักน้อย ส่วนคนชรานั้นอาจจะมีความรู้เรื่องความจำทำให้ถ้อยคำมีน้ำหนักน้อย อย่างไรก็ตามพนักงานคุมประพฤติอาจจะได้ความจริงจากเด็กในระหว่างสอบปากคำ

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ กิจกรรมที่ 8 การประเมินภูมิหลังทางสังคม

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบประเมินภูมิหลังทางสังคม (บพ.1- 15)
2. แนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติทำการพิจารณาซึ่งน้ำหนักข้อมูลและพยานหลักฐาน โดยเปรียบเทียบว่าข้อมูลและพยานหลักฐานใดน่าเชื่อถือและเป็นไปได้มากกว่ากัน เพื่อสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติภูมิหลังของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน

การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานแยกตามประเภทของพยานหลักฐานได้ 3 ประการดังต่อไปนี้

(1) **พยานบุคคล** พยานบุคคลจะให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับคน หรือตามเหตุการณ์ที่ตนประสบมา การให้ถ้อยคำของพยานบุคคลจะน่าเชื่อถือหรือรับฟังได้เพียงใดนั้นไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนตายตัว ต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป ซึ่งแต่ละกรณีก็จะแตกต่างกันไป แต่ก็พอจะมีข้อสังเกตได้ ดังนี้

ก. **ลักษณะของคดี** ในคดีอาชญากรรมให้โทษผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มักจะให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จในเรื่องที่เกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษและประวัติการกระทำความผิด ซึ่งพนักงานคุมประพฤติจะต้อง ชักถามในระหว่างสอบปากคำและชั่งน้ำหนักถึงความเป็นไปได้

ข. **ความสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์** ในการสอบปากคำพนักงานคุมประพฤติจะต้องสอบถามและพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กับพยาน เช่น พยานเป็นญาติพี่น้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือมีประโยชน์ได้เสียกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เพราะเป็นผู้ต้องหาร่วม ย่อมให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์กับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ถือเป็นพยานที่มีน้ำหนักน้อย แต่ถ้าเป็นพยานที่เป็นญาติพี่น้อง เช่น เป็นบิดาหรือมารดาให้ถ้อยคำเป็นผลร้ายกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่เป็นบุตรของตน ความน่าเชื่อถือก็จะมีมากเพราะบิดามารดาจะไม่ให้ถ้อยคำปรักปรำบุตรของตน ในกรณีที่พยานมีอคติกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ความน่าเชื่อถือของพยานปากนั้นจะน้อย นอกจากจะมีพยานที่เป็นกลางมายืนยัน

นอกจากนี้ พยานซึ่งผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ติดสินบนหรือพยานที่เป็นเพื่อนบ้านก็อาจจะให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีอิทธิพลหรือเป็นนักเลงอันธพาล

ค. **วัยวุฒิของพยาน** ในการสอบปากคำพยาน พนักงานคุมประพฤติต้องคำนึงถึงอายุของพยานด้วย เพราะพยานที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความสามารถในการรับรู้และจดจำเหตุการณ์ได้มากน้อยต่างกัน เช่น พยานที่เป็นเด็กจะมีความบกพร่องในการรับรู้เหตุการณ์ เพราะสมองยังเติบโตไม่เต็มที่และผ่านประสบการณ์ชีวิตมาน้อย ดังนั้นในการพิจารณาถ้อยคำของเด็กจะมีน้ำหนักน้อย ส่วนคนชรา นั้นอาจจะมีความจำทำให้ถ้อยคำมีน้ำหนักน้อย อย่างไรก็ตามพนักงานคุมประพฤติอาจจะได้ความจริงจากเด็กในระหว่างสอบปากคำ

ก็ได้ เพราะเด็กมักจะปกปิดข้อเท็จจริงไม่ได้เช่น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษของผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์ซึ่งเป็นบิดา เป็นต้น

ง. **ฐานะของพยาน** พยานซึ่งมีฐานะเป็นที่น่าเชื่อถือ เช่น พระภิกษุ ผู้มีตำแหน่งหน้าที่ใน ราชการ เช่น นายอำเภอ ครู อาจารย์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนผู้นำชุมชนการให้ถ้อยคำจะมีความน่าเชื่อถือ กว่าบุคคลทั่วไป

จ. **กิริยาท่าทางของพยาน** ในขณะที่สอบปากคำพยาน พนักงานคุมประพฤติจะต้องสังเกต กิริยาท่าทางของพยาน ถ้ามีอาการหลุกหลิก ให้การรบกวนไม่อยู่กับร่องกับรอย พยานเช่นนี้ย่อมไม่น่าเชื่อถือ

ฉ. ประเภทพยานที่ไม่มีน้ำหนัก

- คำพยานที่ไม่อยู่กับร่องกับรอย
- คำพยานที่มีสาเหตุโกรธเคืองกับคู่กรณีอีกฝ่าย
- พยานที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับฝ่ายที่ตนเบิกความ
- พยานเดี่ยวยังมีน้ำหนักน้อย
- พยานที่เบิกความแตกต่างกัน
- คำพยานที่ไม่ประกอบด้วยเหตุผล
- คำพยานขัดทอดของพยานคนหนึ่งต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์คนอื่น ๆ หรือคำขัดทอด ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ด้วยกันย่อมไม่มีน้ำหนัก
- พยานบอกเล่าไม่มีน้ำหนัก

(2) **พยานเอกสาร** พยานเอกสารที่รับพิจารณาจะต้องเป็นเอกสารที่แท้จริงและเป็นต้นฉบับเอกสาร นั้น ซึ่งจะพิจารณาได้ดังนี้

ก. **เอกสารที่สร้างขึ้นในทางราชการ** หรือเป็นเอกสารมหาชน ย่อมมีน้ำหนักรับฟังได้มากที่สุด เพราะผู้ทำเอกสารเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งปกติจะไม่มีส่วนได้เสียในคดี จึงมีความเป็นกลางมาก และเอกสารที่ทำ ในทางราชการ ปกติจะมีการตรวจสอบหลายชั้นตามสายงานบังคับบัญชาโอกาสที่จะผิดพลาดจึงมีได้น้อย เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตขับรถ มีน้ำหนักรับฟังได้มากที่สุด แต่ต้องระมัดระวังเช่น กัน เพราะในบางครั้งอาจจะมีการปลอมแปลงเอกสารดังกล่าว

ข. **เอกสารซึ่งบุคคลทำขึ้นตามหน้าที่การงานของเขา** เป็นปกติจะย่อมมีน้ำหนักมาก เพราะ ไม่มีเหตุผลอะไรที่บุคคลนั้นจะเขียนข้อความเท็จ และปกติงานในหน้าที่มักจะมีการตรวจสอบ เช่น ใบรับรอง ซึ่งมีน้ำหนักรองลงมา แต่ก็จะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้อง

ค. เอกสารอื่นๆ เช่น บันทึกการจับกุม เป็นต้น

(3) **พยานวัตถุ** การชั่งน้ำหนักพยานวัตถุส่วนใหญ่ย่อมขึ้นอยู่กับดุลพินิจในการพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป

2. ภายหลังจากที่พนักงานคุมประพฤติสามารถสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติภูมิหลังของผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์แล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติทำการประเมินภูมิหลังทางสังคมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ลงในแบบ ประเมินภูมิหลังทางสังคม (บพ.1- 15) แต่ละหัวข้อประเมินตามเอกสารแนบท้ายกิจกรรมนี้

3. เมื่อพนักงานคุมประพฤติทำการประเมินภูมิหลังทางสังคมครบทุกหัวข้อประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้ว จึงสรุปคะแนนประเมินภูมิหลังทางสังคมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พร้อมทั้งความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์ลงในแบบประเมิน แล้วจัดเก็บแบบประเมินดังกล่าวเข้าไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์

แบบประเมินภูมิหลังทางสังคม

ลักษณะของแบบประเมิน แบบประเมินภูมิหลังทางสังคมเป็นแบบประเมินสำหรับให้พนักงานคุมประพฤติ ประเมินภูมิหลังทางสังคมในด้านต่างๆ จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สำหรับแต่ละหัวข้อประเมิน เพื่อประเมินว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีองค์ประกอบทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดในระดับใด โดยแยกเป็นหัวข้อประเมิน 13 หัวข้อประเมิน ดังนี้

1. ประวัติครอบครัว
2. การศึกษา
3. อาชีพ
4. สถานะทางการเงิน
5. นิสัยและความประพฤติ
6. เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด
7. สุขภาพร่างกาย
8. ประวัติการกระทำความผิด
9. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด
10. ปัญหาจากการใช้ยาเสพติด
11. พฤติการณ์รับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติด
12. การบำบัดรักษายาเสพติด
13. สภาพแวดล้อม

ในแต่ละหัวข้อประเมิน มีระดับค่าคะแนนประเมินระหว่าง 1-5 คะแนน โดยแต่ละค่าคะแนนมีความหมาย ดังนี้

1. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับต่ำมาก
2. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับต่ำ
3. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับปานกลาง
4. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	สูง
5. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	สูงมาก

ผู้ใช้แบบประเมิน พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้ประเมิน

วิธีการใช้ ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมในด้านต่างๆ ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ แล้วเลือกประเมินลักษณะภูมิหลังทางสังคมที่ตรงกับข้อเท็จจริงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ใน หัวข้อประเมินนั้น ตามค่าคะแนนประจำลักษณะที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยให้ใช้ภายหลังจากแสวงหาและรวบรวม ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เสร็จสิ้นแล้ว

แบบประเมินภูมิหลังทางสังคม

ลักษณะของแบบประเมิน แบบประเมินภูมิหลังทางสังคมเป็นแบบประเมินสำหรับให้พนักงานคุมประพฤติ ประเมินภูมิหลังทางสังคมในด้านต่างๆ จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สำหรับแต่ละหัวข้อประเมิน เพื่อประเมินว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีองค์ประกอบทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดในระดับใด โดยแยกเป็นหัวข้อประเมิน 13 หัวข้อประเมิน ดังนี้

1. ประวัติครอบครัว
2. การศึกษา
3. อาชีพ
4. ฐานะทางการเงิน
5. นิสัยและความประพฤติ
6. เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด
7. สุขภาพร่างกาย
8. ประวัติการกระทำความผิด
9. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด
10. ปัญหาจากการใช้ยาเสพติด
11. พฤติการณ์รับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติด
12. การบำบัดรักษายาเสพติด
13. สภาพแวดล้อม

ในแต่ละหัวข้อประเมิน มีระดับค่าคะแนนประเมินระหว่าง 1-5 คะแนน โดยแต่ละค่า คะแนนมีความหมาย ดังนี้

1. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับต่ำมาก
2. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับต่ำ
3. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	ระดับปานกลาง
4. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	สูง
5. คะแนน หมายถึง	มีความสัมพันธ์กับยาเสพติด	สูงมาก

ผู้ใช้แบบประเมิน พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้ประเมิน

วิธีการใช้ ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมในด้านต่างๆ ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ แล้วเลือกประเมินลักษณะภูมิหลังทางสังคมที่ตรงกับข้อเท็จจริงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ใน หัวข้อประเมินนั้น ตามค่าคะแนนประจำลักษณะที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยให้ใช้ภายหลังจากแสวงหาและรวบรวม ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เสร็จสิ้นแล้ว

คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน หัวข้อประเมินแต่ละหัวข้อมีคำอธิบายลักษณะที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

หัวข้อประเมิน/ เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
1. ประวัติครอบครัว	
- พักอยู่กับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเอาใจใส่ดูแลอย่างดี	- ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์พักอาศัยอยู่กับครอบครัว ซึ่งอาจเป็น พ่อแม่ พี่ น้อง ญาติสามี ภรรยา หรือบุตร คนใดคนหนึ่ง หรือหลายคนก็ได้ โดยสมาชิกในครอบครัวมีความรัก ความเข้าใจและห่วงใยเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน เมื่อมีปัญหาเดือดร้อน ก็มีผู้คอยให้ความช่วยเหลือ ดูแลแนะนำ ให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่
- มีปัญหาภายในครอบครัวบ้างเล็กน้อย	- ครอบครัวอาจมีปัญหาบ้าง เช่น มีเรื่องขัดแย้งกันบ้าง มีความรู้สึกห่างเหิน ต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยมีเวลาพบปะกัน แต่หากมีปัญหาบุคคลในครอบครัวพร้อมเข้ามารับรู้และให้ความช่วยเหลือกันได้
- สมาชิกในครอบครัวไม่มีความผูกพัน	- สมาชิกในครอบครัวจะอยู่ด้วยกันหรือไม่ก็ตาม แต่มีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจหรือห่วงใยซึ่งกันและกัน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับคนในครอบครัวก็ไม่ใส่ใจ หรือ ไม่มีเวลามาดูแล ช่วยเหลือกัน
- มีปัญหาครอบครัวรุนแรง	- ครอบครัวขาดความอบอุ่น แยกแยก <u>เลิกร้าง</u> มีเรื่องทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้งเข้ากับบุคคลในครอบครัวไม่ได้ เป็นที่รังเกียจของสมาชิกในครอบครัว
- บุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	- มีสมาชิกในครอบครัวที่พำนักอยู่ด้วยกัน หรือมีความใกล้ชิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะเสพ รับจ้างซื้อหรือจำหน่าย
2. การศึกษา	
- ได้รับการศึกษาตามอัธยาศัย หรืออยู่ระหว่างการศึกษามีผลการเรียนปกติ	- จบการศึกษาเหมาะสมตามระดับสติปัญญา สภาพเศรษฐกิจและปัจจัยอื่นๆ ของครอบครัว เช่น บุคคลในครอบครัวยากจนจบการศึกษามัธยมศึกษา กศน.หรือปวช. บุคคลในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ จบระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า เป็นต้น
	- ส่วนกรณีมีผลการเรียนปกติ หมายถึง ปัจจุบันยังคงศึกษาเล่าเรียนโดยมีผลการเรียนเปรียบเทียบกับภาค หรือปีที่ผ่านมา อยู่ในระดับเดิมหรือใกล้เคียงกับระดับเดิม
- ไม่ได้รับการศึกษาหรือมีการศึกษาน้อย	- ไม่เคยเข้ารับการศึกษาศึกษาใดๆ ไม่สามารถอ่านเขียนได้หรือเรียนไม่จบการศึกษามัธยมศึกษา หรือเขียนอ่านได้เพียงเล็กน้อย

หัวข้อประเมิน/ เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- ผลการเรียนรู้ดต่ำลงมาก ในช่วง 1 ปี	- เปรียบเทียบในระยะเวลา 1 ปี ที่ผ่านมา ผลการเรียนรู้ดต่ำลงกว่าที่เคยเป็นอย่างเห็นได้ชัดเช่น เคยเรียนอยู่ในระดับดี แต่ต่อมาสอบตก หรือคะแนน/ เกรดลดลงมาก
- มีความประพฤดิเสื่อมเสียขณะศึกษา ถูกภาคทัณฑ์หรือพักการเรียน	- มีปัญหาความประพฤติในขณะที่เรียนจนถูกลงโทษตามระเบียบของสถานศึกษา เช่นการภาคทัณฑ์ ให้พักการเรียนชั่วคราว
- ถูกให้ออกจากการศึกษาหรือหยุดเรียนเพราะมีปัญหาสุขภาพ	- มีอาการติดยาเสพติด ไม่สามารถศึกษาต่อได้ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียร้ายแรง จนถูกไล่ออกหรือต้องออกจากการเรียนเอง
3. อาชีพ - มีอาชีพมั่นคงหรือเป็นกิจจะลักษณะ/ อยู่ระหว่างการศึกษา	- ปัจจุบันประกอบอาชีพสุจริต เป็นลักษณะงานประจำ หรือมีการทำงานอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะเปลี่ยนสถานที่ หรือประเภทของงานบ้าง แต่เป็นเพราะความจำเป็น หรือลักษณะของงาน ซึ่งอาจมีรายได้เป็นรายวัน/ รายสัปดาห์/ รายเดือน หรือปีก็ได้ มีรายได้ที่เพียงพอต่อการยังชีพตามฐานะ - หากอยู่ในระหว่างศึกษาก็มีผลการเรียนปกติ
- อาชีพ/การศึกษาไม่เป็นกิจจะลักษณะ/เปลี่ยนงานบ่อย	- มีอาชีพ แต่ทำไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากปัญหาของตัวเอง เช่น ถูกให้ออกจากงานเดิม เกียจคร้าน จັบจด เลื่องงาน มักย้ายที่อยู่บ่อย ฯลฯ - ส่วนกรณียังศึกษาก็มีการเปลี่ยนสถานศึกษาบ่อยครั้ง (แต่ยังเรียนอยู่) เรียนบ้างหยุดบ้าง
- ปัจจุบันว่างงาน/หยุดการศึกษาเกินกว่า 6 เดือน	- ปัจจุบันไม่มีงานทำมานานกว่า 6 เดือน ดำรงชีพอยู่ในความอุปการะของผู้อื่น - หรือกรณียังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน แต่หยุดเรียนนาน เกินกว่า 6 เดือน (1 ภาคการศึกษา)
- มีอาชีพที่เสี่ยงต่อการใช้จ่ายเสพติด หรือมีความประพฤติเสียหายขณะทำงาน	- อาชีพที่เสี่ยง เช่น ขับรถรับจ้างในเวลากลางคืน ขับรถบรรทุกทางไกล ทำงานในสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน ทำงานใช้แรงงาน ฯลฯ - ความประพฤติเสียหายขณะทำงาน หมายถึง ขาดความรับผิดชอบ ทัั้งงานทำให้เกิดความเสียหาย หรือมีการข่มขืน/ลักเงินนายจ้าง จนถูกกล่าวดักเตือน ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน(ยังไม่ถึงขั้นถูกไล่ออก) ฯลฯ ทั้งนี้เนื่องจากผลของการใช้จ่ายเสพติดทำให้ พฤติกรรมเปลี่ยนไป

หัวข้อประเมิน/ เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- ประกอบอาชีพในทางทุจริตหรือมีประวัติถูกไล่ออกจากงาน	- หมายถึง การทำมาหาเลี้ยงชีพในทางที่ผิดกฎหมาย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดี เช่น เปิดบ่อนการพนัน ค้าประเวณี รับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติด ค้าของเถื่อน หรือเคยถูกไล่ออกจากงานเพราะมีความประพฤติเสียหายร้ายแรง เช่น ทุจริตต่อหน้าที่ บกพร่องไม่รับผิดชอบงาน สร้างความเสียหายต่อหน่วยงานอย่างร้ายแรง ฯลฯ
4.ฐานะทางการเงิน - มีฐานะมั่นคงหรือไม่มีปัญหาเดือดร้อนทางการเงิน - มีปัญหาทางการเงินบ้างเล็กน้อย - มีปัญหาทางการเงิน/ต้องหยิบยืมผู้อื่นเสมอ - มีปัญหาเดือนร้อนทางการเงินจนต้องทำผิดกฎหมาย - ยังชีพอยู่ด้วยการจำหน่ายยาเสพติด	- หมายถึงการมีรายได้ และการใช้จ่ายสมดุล (รายได้หมายรวมทั้งเงินที่ได้จากการทำงาน และจากการที่มีผู้ปกครอง หรือผู้อุปการะส่งเสีย) สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปกติสุขตามฐานะ หากมีหนี้สินก็สามารถผ่อนชำระได้โดยไม่เดือดร้อน - เป็นกรณีที่มีปัญหาความเดือดร้อนด้านการเงินบ้างเป็นครั้งคราว อาจต้องหยิบยืมหรือเป็นหนี้บ้าง แต่อยู่ในวิสัยที่ผ่อนชำระได้ - มีปัญหาด้านการเงินต้องกู้ยืมเป็นประจำและมีหนี้สินจำนวนมาก แต่ยังเป็นกรณีที่สามารถดำเนินชีวิตอยู่โดยสุจริต - มีปัญหาทางการเงิน และใช้วิธีแก้ไขโดยกระทำความผิดกฎหมาย เช่น การรับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติด ลักขโมย ฉ้อโกง ฯลฯ หรืออาจเป็นกรณีผู้มีฐานะ แต่ต้องการความร่ำรวยเพิ่มขึ้น จึงหาเงินด้วยวิธีที่ผิดกฎหมาย - เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด (ทั้งรายย่อยหรือรายใหญ่) เพื่อหารายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว ไม่มีอาชีพอื่น หรือมีอาชีพบังหน้า แต่รายได้ส่วนใหญ่มาจากยาเสพติด
5. นิสัยและความประพฤติ - โดยทั่วไปไม่มีข้อเสียหาใช้เวลาว่างที่เป็นประโยชน์	- นิสัยและความประพฤติโดยทั่วไปไม่มีข้อเสียหา ไม่เคยก่อเรื่องเดือดร้อนให้ตนเองและผู้อื่น รู้จักใช้เวลาว่างในทางที่เป็นประโยชน์หรือไม่ใช้เวลาว่างกับอบายมุข

หัวข้อประเมิน/ เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- มีข้อเสียหลายบ้าง แต่ยังสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ - มีความประพฤติเสื่อมเสียมากกว่า 1 ด้าน หรือคล้อยตามผู้อื่นได้ง่าย - มีนิสัยและความประพฤติก้าวร้าว หรือละเมิดทางกฎหมาย - มักฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ แบบแผนของสังคม หรือหมกมุ่นกับอบายมุข	- มีนิสัยและความประพฤติบางประการที่เสียหายน แต่ไม่มีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตมากนัก เช่น การสูบบุหรี่จัด ชอบดื่มสุรา ชอบการเล่นการพนันแต่ไม่ติดเป็นนิสัย เทียวเตร่สถานบันเทิงในเวลากลางคืนบ่อยๆ ทั้งนี้นิสัยและความประพฤติที่เสียหายนั้น อาจเคยมีมาก่อนในอดีตแต่ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงดีขึ้นบ้าง หรือปัจจุบันยังคงมีลักษณะนิสัยและความประพฤติเช่นนั้นอยู่แต่อยู่ในวิสัยที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ในอนาคต - มีนิสัยหรือความประพฤติในทางที่เสียหายนหรือมีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตอย่างชัดเจนมากกว่า 1 ด้าน เช่น ดื่มสุราเรื้อรัง/เล่นการพนันจนติดเป็นนิสัย/ชอบเที่ยวเตร่ในแหล่งอบายมุขเป็นประจำ เป็นต้น หรือมีลักษณะเป็นคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นคล้อยตามผู้อื่นได้ง่าย ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ถูกชักจูงโน้มน้าวให้กระทำผิดได้ - มีนิสัยและความประพฤติที่แสดงออกถึงความก้าวร้าว ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น พุดจาก้าวร้าวอยู่เสมอ ชอบใช้ความรุนแรง ทำลายข้าวของ ทำร้ายผู้อื่น หรือมีนิสัยชอบกระทำความผิดที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น ทำผิดกฎจราจร หรือกระทำความผิดทางอาญา เช่น ชอบลักเล็กขโมยน้อย ชกต่อยทะเลาะวิวาท เป็นต้น - มีนิสัยและความประพฤติในทางที่ฝ่าฝืน หรือต่อต้านกฎระเบียบ และแบบแผนของสังคม ประพฤติปฏิบัติตนขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมโดยเจตนา หรือใช้เวลาส่วนใหญ่หมกมุ่นอยู่กับอบายมุขเป็นประจำ เช่น เล่นการพนัน เทียวเตร่สถานอบายมุขต่างๆ คบหาสมาคมอยู่กับนักเลงอันธพาล หรือมีงานชู้ เป็นต้น
6. เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด - มีอิทธิพลในทางที่ดี	ข้อมูลส่วนนี้ได้จากข้อเท็จจริงในหัวข้อความสัมพันธ์กับเพื่อนเรียน เพื่อนร่วมงาน นิสัยและความประพฤติ ตลอดจนประวัติการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (บุคคลใกล้ชิด หมายถึง คนละแวกบ้าน นายจ้าง บุคคลที่เคารพนับถือ ผู้นำชุมชนที่คุ้นเคย ครู/อาจารย์ เป็นต้น ซึ่งไม่รวมคนในครอบครัว) ทั้งในอดีตและปัจจุบัน - เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดที่มีบทบาทสำคัญต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำในทางที่ดีต่อจำเลย สามารถเป็นผู้ชี้แนะ ชักจูงโน้มน้าว หรือเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตัวในทางที่ดีได้

หัวข้อประเมิน/ เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- ไม่มีอิทธิพลใด	- ไม่มีเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดคนใดที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึกและการกระทำทั้งในทางที่ดีหรือไม่ดี ทั้งนี้อาจเกิดจากไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ใด
- มีอิทธิพลในทิศทางลบมากกว่าทางบวก	- เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดส่วนใหญ่ชักนำกันไปในทางที่ไม่ดีมากกว่าที่จะชักนำกันไปในทางที่ดี เช่น มีเพื่อนที่ชอบชักชวนให้หนีเรียน เที่ยวเตร่ หรือมั่วสุมกัน แม้จะมีเพื่อนกลุ่มอื่นคอยตักเตือน หรือบุคคลใกล้ชิดคอยห่วงใยแต่ก็มีอิทธิพลน้อยกว่า
- มีอิทธิพลในทางที่เสื่อมเสีย	- เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดมีบทบาทสำคัญ ในการชักจูงโน้มน้าว ให้คิดหรือกระทำในทางที่เสื่อมเสียอยู่เสมอ จนการเรียนตกต่ำ ถูกพักการศึกษาหรือหน้าที่การงานบกพร่อง ไม่ใส่ใจทำงาน ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะหาความก้าวหน้าในชีวิต ชอบสนุกสนาน อยู่ไปวันๆ หรือมักก่อเรื่องเดือดร้อนให้ตนเองและผู้อื่น
- ชักชวนให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	- มีเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดที่คอยชักนำให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งในลักษณะผู้เสพยาผู้รับจ้างซื้อ หรือผู้จำหน่ายยาเสพติด จนเป็นเหตุให้จำเลยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
7. สุขภาพทางกาย	ข้อมูลส่วนนี้จะประเมินได้จากการสังเกตและสอบถามในหัวข้อสุขภาพทางกาย
- ปกติ	- จำเลยมีสุขภาพทางกายเป็นปกติไม่ปรากฏอาการเจ็บป่วยใดๆ หรืออาจเคยมีประวัติการเจ็บป่วยบ้าง แต่ไม่มีโรคประจำตัวร้ายแรง แม้สภาพของร่างกายจะมีลักษณะพิการหรือทุพพลภาพได้ก็ตาม
- ปกติ แต่มีลักษณะคล้ายคนไข้โรค	- จำเลยมีลักษณะสุขภาพทางกายเป็นปกติ ไม่มีปรากฏอาการเจ็บป่วยใดๆ หรือจำเลยมีประวัติการเจ็บป่วยบ้าง แต่ไม่มีโรคประจำตัวร้ายแรง แต่มีลักษณะร่างกาย ผอมบาง ไม่สมบูรณ์ ดูเป็นคนอ่อนแอคล้ายคนไม่สบาย
- มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพเนื่องจากยาเสพติด	- จำเลยมีปัญหาด้านสุขภาพ เนื่องจากการใช้ยาเสพติด เช่น เจ็บป่วยด้วยระบบทางเดินหายใจ สุขภาพอ่อนแอ ป่วยง่าย เป็นต้น
- สุขภาพทรุดโทรมจนผิดสังเกตเนื่องจากใช้ยาเสพติด	- จำเลยมีสุขภาพทางกายทรุดโทรม ชูบเขียว ขาดการเอาใจใส่สุขภาพร่างกายของตน มีร่องรอยการเสพยาเสพติดตามร่างกายจนสามารถสังเกตเห็นได้

หัวข้อประเมิน/ เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- มีโรคประจำตัวร้ายแรง คือ สุขภาพเสื่อมโทรมมาก เนื่องจากใช้ยาเสพติด	- มีอาการป่วยของโรคมุมนันทนนบกพร่อง (HIV) หรือโรคแทรกซ้อนอื่นๆ หรือโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจที่เป็นผลมาจากการใช้ยาเสพติด
8. ประวัติการกระทำผิด - ไม่เคยทำผิดกฎหมายมาก่อน	- ไม่เคยกระทำผิดกฎหมายใดๆ มาก่อน เช่น ไม่เคยลักทรัพย์ ไม่เคยทำร้ายร่างกาย ไม่เคยเล่นการพนันเอาทรัพย์สินใดๆ กัน
- เคยทำความผิดมาก่อน แต่ไม่เคยถูกจับกุม	- เคยกระทำผิดกฎหมายมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นความผิดตามกฎหมายใดก็ตาม แต่ยังไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดี
- เคยทำความผิดมาก่อนและเคยถูกจับกุมมาแล้ว 1 ครั้งในความผิดอื่น	- เคยกระทำผิดกฎหมายมาก่อน และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีในความผิดที่ไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมาแล้ว 1 ครั้ง ไม่ว่าจะได้รับโทษสถานใด แต่ให้ระบุโทษที่ได้รับไว้ท้ายข้อเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมิน
- เคยถูกจับกุมตั้งแต่ 2 ครั้งในความผิดฐานอื่น หรือ 1 ครั้งในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือเคยผิดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ	- เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมาแล้วเพียง 1 ครั้ง หรือความผิดฐานอื่นๆ ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ไม่ว่าจะได้รับโทษสถานใด แต่ให้ระบุโทษที่ได้รับไว้ท้ายข้อเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมิน
- เคยต้องโทษจำคุกในความผิดฐานจำหน่ายยาเสพติดมาก่อน	- เคยถูกจับกุมดำเนินคดีในความผิดฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษและได้รับโทษจำคุกโดยไม่รอการลงโทษมาแล้ว
9. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด - ไม่เคยใช้ยาเสพติดมาก่อน	- ไม่เคยใช้ยาเสพติดให้โทษใดๆ มาก่อน รวมทั้งสารเสพติดให้โทษอื่นๆ ด้วย
- เริ่มลองใช้ยาเสพติด 1-2 ครั้ง	- เริ่มใช้ยาเสพติดหรือเคยทดลองใช้ยาเสพติด 1-2 ครั้งเท่านั้น ไม่ว่าจะใช้มานานแล้ว หรือใช้ในระยะเวลาเร็วๆ นี้
- ใช้ยาเสพติดมากกว่า 2 ครั้งภายใน 6 เดือน	- ก่อนที่จะถูกจับกุมในคดีนี้ 6 เดือนใช้ยาเสพติดให้โทษเป็นครั้งคราวมากกว่า 2 ครั้ง ขึ้นไป โดยใช้ยาเสพติดตามความจำเป็น เช่น ใช้เมื่อต้องการอดนอนใช้เมื่อต้องขับรถเป็นเวลานาน ใช้เมื่อพบกับเพื่อนคนใดคนหนึ่ง เป็นต้น รวมทั้งในอดีตที่ผ่านมาเคยใช้ยาเสพติดให้โทษในระยะสั้นๆ ลักษณะนี้มาก่อนเช่นกัน

หัวข้อประเมิน/เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- ใช้น้ำยาเสพติดชนิดเดียวเป็นประจำ แต่ไม่เพิ่มปริมาณ หรือหลายชนิด เป็นครั้งคราว - ใช้น้ำยาเสพติดต่อเนื่องมากกว่า 1 ปี และใช้ในปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ	- ใช้น้ำยาเสพติดให้โทษชนิดเดียวเป็นประจำ อาจจะเสพติดทุกวันหรือ 1-2 วัน ต่อครั้ง หรือ 4-5 วันต่อครั้ง แต่เสพติดโดยไม่เพิ่มปริมาณ และ/หรือน้ำยาเสพติดหลายชนิด เป็นครั้งคราวโดยไม่จำกัดระยะเวลาว่าเสพติดนานเท่าใด - ใช้น้ำยาเสพติดให้โทษเป็นประจำต่อเนื่องมากกว่า 1 ปี และใช้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากถ้าเสพติดเท่าเดิมจะไม่มีผลต่อความรู้สึกพอใจ หรือมีความสุขจากฤทธิ์ยา ทั้งนี้ไม่ว่าจะใช้น้ำยาเสพติดในปริมาณ หรือความถี่มากน้อยเพียงใด
10. ปัญหาจากการใช้น้ำยาเสพติด - ไม่กระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน - มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันบ้าง - เริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนเรียนหรือเพื่อนร่วมงาน - ต้องออกจากโรงเรียน หรือการทำงาน	ข้อมูลส่วนนี้ได้จากการประมวลข้อเท็จจริงจากหัวข้อต่างๆ ประกอบกัน เช่น หัวข้อครอบครัว การศึกษา การประกอบอาชีพ นิสัย ความประพฤติ เป็นต้น - การใช้น้ำยาเสพติดให้โทษยังไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน - การใช้น้ำยาเสพติดให้โทษเริ่มมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน บ้าง เช่น ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ทำงานผิดพลาด ขาดเรียน หรือขาดงานบ้าง หรือเริ่มกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว เช่น ไม่ค่อยพูดคุย หรือเก็บตัวมากขึ้น - การใช้น้ำยาเสพติดให้โทษทำให้เริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาใดๆ เช่น เพื่อนเริ่มจะไม่คบหาสมาคมด้วย หรือเริ่มไปหยิบยืมเงินเพื่อนรวมถึงบุคคลใกล้ชิดอื่นๆ ที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว ด้วย จนเป็นที่น่าเบื่อหน่าย - การใช้น้ำยาเสพติดให้โทษ มีผลทำให้ต้องออกจากโรงเรียนหรือออกจากงาน ไม่ว่าจะเป็นออกโดยการออกเอง หรือถูกให้ออก เพราะมีอาการมึนเมา ขาดสติ ก่อเรื่อง หรือมีอาการผิดปกติทางจิตเนื่องจากการเสพติด เช่น ซึมเศร้า ประสาทหลอน

หัวข้อประเมิน/ เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- หมกมุ่นกับการใช้ยาเสพติดจนชีวิตประจำวันเสียไป	- มีการใช้ยาเสพติดให้โทษเป็นประจำ และกระทำการใดๆ เพื่อให้ได้ยาเสพติดให้โทษมาเสพ ถึงแม้การกระทำนั้นจะมีความเสียหายอย่างอื่นตามมาที่ยังเสพ กิจกรรมการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การพักผ่อน การดูแลตนเอง การเรียน การงาน ถูกละเลย โดยใช้เวลาส่วนใหญ่ในการแสวงหาและเสพยาเสพติด
11. พฤติการณ์รับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติด	ข้อมูลส่วนนี้ได้จากการสอบถามในหัวข้อการประกอบอาชีพ ประวัติการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ และประวัติการกระทำผิด
- ไม่เคยรับจ้างซื้อ หรือจำหน่ายยาเสพติด	- ไม่เคยกระทำการรับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษใดๆ มาก่อน
- ไม่เคยรับจ้างซื้อหรือจำหน่ายแต่ช่วยพรรคพวกเดินยา	- ไม่เคยกระทำการรับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษใดๆ มาก่อน แต่เคยช่วยส่งหรือร่วมไปกับผู้ส่งยาเสพติดในลักษณะรายย่อยๆ โดยไม่มีค่าตอบแทน
- เคยรับจ้างซื้อ 1-2 ครั้ง	- เคยรับจ้างซื้อยาเสพติดให้โทษมาแล้ว 1-2 ครั้ง การรับจ้างซื้อนั้นอาจจะได้ค่าจ้างเป็นเงินหรือเป็นยาเสพติดให้โทษก็ได้ ไม่ว่าจำนวนเงินหรือยาเสพติดที่ได้รับจะมากหรือน้อย
- เคยจำหน่าย 1-2 ครั้ง	- เคยเป็นผู้ขายยาเสพติดให้โทษมาแล้ว 1-2 ครั้ง ไม่ว่าจะจำหน่ายให้แก่ผู้ใดก็ตามและปริมาณจะมากหรือน้อย แต่ให้ระบุประเภทยาและปริมาณไว้ท้ายข้อ
- รับจ้างซื้อ หรือจำหน่ายเป็นประจำ	- มีพฤติกรรมรับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ (ทำอย่างเดียวหรือทั้งสองอย่าง) มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็ระยะเวลาสั้นเท่าใด หรือมีพยานหลักฐานหรือพยานบุคคลยืนยันว่าเป็นผู้จำหน่ายรายใหญ่
12. การบำบัดรักษายาเสพติด	
- ไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษามาก่อนเนื่องจากเพิ่งเริ่มเสพ	- ผู้ที่เริ่มใช้ยาเสพติด 1-2 ครั้ง และยังไม่มีปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวัน คิดว่าตัวเองยังไม่ติดยา จึงไม่เคยรักษามาก่อน
- มีความต้องการเข้ารับการบำบัดรักษา	- เริ่มมีปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวัน อาจจะมีการเสพและหยุดเสพเป็นครั้งคราว (ในช่วงระยะเวลามากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี) จึงต้องการเข้ารับการบำบัดรักษา เพื่อเลิกยาเสพติด

หัวข้อประเมิน/เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย
- เคยทำการบำบัดรักษามาแล้ว 1 ครั้ง - เคยบำบัดรักษามาแล้วหลายครั้ง - ไม่เคยบำบัดรักษาแม้จะติดยาเสพติดมานาน	- เคยเข้ารับการบำบัดรักษาจากสถานบำบัดยาเสพติดมาแล้ว 1 ครั้ง ไม่ว่าจะรักษาครบขั้นตอนหรือไม่ก็ตาม แต่ยังไม่สามารถเลิกเสพยาได้
	- เคยเข้ารับการบำบัดรักษาจากสถานบำบัดยาเสพติดมาแล้ว 2 ครั้งขึ้นไป ไม่ว่าจะรักษาครบขั้นตอนหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่สามารถเลิกเสพยาได้
	- เป็นผู้ที่อยู่ในชั้นเสพมานาน หรือเสพติดแล้ว แต่ไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษาจากที่ไหนมาก่อน
13. สภาพแวดล้อม	สภาพแวดล้อมในที่นี้ หมายถึง สถานที่และบุคคลในละแวกที่พักอาศัย โรงเรียน สถานทำงาน ตลอดจนเส้นทางที่ใช้เดินทางในชีวิตประจำวัน
- อยู่ในชุมชนที่พักอาศัย ไม่เป็นแหล่งยาเสพติด - อยู่ในชุมชนที่พักอาศัยที่เริ่มมียาเสพติดแพร่ระบาด - บ้านพัก/สถานศึกษา/ที่ทำงาน ใกล้เคียงแหล่งยาเสพติด - ยังคงไปสถานที่เดิมที่เคยซื้อ/เสพยาเสพติด - อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งยาเสพติด	- ชุมชนที่พักอาศัย และสภาพแวดล้อมไม่พบว่าเป็นแหล่งเสพยา และแหล่งซื้อ - ขายยาเสพติด
	- สภาพแวดล้อม ละแวกที่พักอาศัย เริ่มมี ผู้เสพยา ผู้จำหน่าย หรือมีอยู่บ้าง
	- ละแวกบ้านพัก/สถานศึกษา/ที่ทำงานมีผู้เสพยาหรือมีแหล่งยาเสพติดอยู่ใกล้เคียงซึ่งถือเป็นปัจจัยเสี่ยง หรือตัวกระตุ้นประการหนึ่งที่น่าไปสู่การใช้ยาเสพติด
	- ผู้ใช้ยาเสพติด หากยังคงไปในสถานที่ที่เคยซื้อหรือเสพยาเสพติดอยู่แม้จะหยุดใช้ยาเสพติดได้แล้ว ก็มีโอกาสดูถูกชักชวน หรือถูกกลุ่มเพื่อนรวมทั้งลักษณะสภาพแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้นให้คิดถึงการใช้ยา และมักหวนกลับไปเสพยาเสพติดอีก
	- หากมีผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันหรือกลุ่มเพื่อน/คนรู้จักละแวกบ้าน โรงเรียน สถานที่ทำงานใช้ยาเสพติด หรือมีแหล่งซื้อ-ขายสิ่งเสพติด อยู่ในชุมชนถือว่าสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่งต่อการเลิกยาเสพติด

การสรุปแบบประเมิน หลังจากประเมินค่าคะแนนในแต่ละหัวข้อประเมินครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติ รวมค่าคะแนนจากทุกหัวข้อประเมินเป็นคะแนนรวมทุกหัวข้อ แล้วแปลงคะแนนรวมเป็นระดับของปัญหาและเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตามเกณฑ์ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระดับต่ำ	เมื่อคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 13-30 คะแนน จัดเป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับต่ำ
ความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	เมื่อคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 31-48 คะแนน จัดเป็นผู้ที่มีปัญหาและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดระดับปานกลาง
ความสัมพันธ์ระดับสูง	เมื่อคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 49-65 คะแนน จัดเป็นผู้ที่มีปัญหาซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับสูง

นอกจากนี้ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาข้อเท็จจริงและผลการประเมินในหัวข้อต่อไปนี้แล้วบันทึกไว้ในช่อง “ความเห็น” ท้ายแบบด้วย

1. พิจารณาหัวข้อประเมินที่ 8 (ประวัติการทำความผิด) และหัวข้อประเมินที่ 11 (พฤติการณ์รับจ้างซื้อ หรือจำหน่ายยาเสพติด) หากพบว่าเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด จะต้องระบุข้อเท็จจริงนี้ไว้เพื่อนำเสนอข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดใช้ประกอบการวินิจฉัยต่อไป
2. พิจารณาหัวข้อประเมินที่ 9 (พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด) และหัวข้อประเมินที่ 10 (ปัญหาจากการใช้ยาเสพติด) หากค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองหัวข้อนี้ มากกว่าหรือเท่ากับ 4.5 แสดงว่า เป็นผู้ที่ใช้ยาเสพติด ที่จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ แม้ว่าค่าคะแนนรวมจะอยู่ในกลุ่มที่ไม่มีปัญหาซับซ้อนหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับต่ำ หรือกลุ่มที่มีปัญหาและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับปานกลางก็ตาม

(ปกปิด)
ตัวอย่างแบบประเมินภูมิหลังทางสังคม

(บฟ.1-15 / 1)

--	--	--	--	--	--

แบบประเมินภูมิหลังทางสังคม

คำชี้แจง ให้ประเมินภูมิหลังทางสังคม โดยทำเครื่องหมายวงกลมรอบค่าคะแนนในช่องคะแนน ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มากที่สุด โดยแต่ละหัวข้อให้เลือกเพียงค่าคะแนนเดียว

หัวข้อประเมิน	คะแนน	ข้อสังเกต
1. ประวัติครอบครัว 1.1 พักอยู่กับสมาชิกในครอบครัวซึ่งเอาใจใส่ดูแลอย่างดี 1.2 มีปัญหาภายในครอบครัวบ้างเล็กน้อย 1.3 สมาชิกในครอบครัวไม่มีความผูกพัน 1.4 มีปัญหาครอบครัวรุนแรง 1.5 บุคคลอื่นในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1 2 3 4 5	
2. การศึกษา 2.1 ได้รับการศึกษาตามอัธยาศัย หรืออยู่ระหว่างการศึกษาและมีผลการเรียนปกติ 2.2 ไม่ได้ได้รับการศึกษาหรือมีการศึกษาน้อย 2.3 ผลการเรียนตกต่ำลงมาก ในช่วง 1 ปี 2.4 มีความประพฤติเสื่อมเสียขณะศึกษา ถูกภาคทัณฑ์หรือพักการเรียน 2.5 ถูกให้ออกจากการศึกษาหรือหยุดเรียนเพราะมีปัญหา ยาเสพติด	1 2 3 4 5	
3. อาชีพ 3.1 มีอาชีพมั่นคงหรือเป็นกิจลักษณะ/อยู่ระหว่างการศึกษา 3.2 อาชีพไม่เป็นกิจลักษณะ เปลี่ยนงานบ่อย/เปลี่ยนสถานศึกษาบ่อย 3.3 ปัจจุบันว่างงาน/หยุดการศึกษา เกินกว่า 6 เดือน 3.4 มีอาชีพที่เสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด หรือมีความประพฤติเสียหายขณะทำงาน 3.5 ประกอบอาชีพในทางทุจริต หรือมีประวัติถูกไล่ออกจากงาน	1 2 3 4 5	
คะแนนรวมหัวข้อ 1 - 3		

หัวข้อประเมิน	คะแนน	ข้อสังเกต
4. ฐานะทางการเงิน 4.1 มีฐานะมั่นคง หรือไม่มีปัญหาเดือดร้อนทางการเงิน 4.2 มีปัญหาทางการเงินบ้างเล็กน้อย 4.3 มีปัญหาทางการเงิน ต้องหยิбыืมเพิ่มเติมเสมอ 4.4 มีปัญหาเดือดร้อนทางการเงินจนต้องทำผิดกฎหมาย 4.5 ยังชีพอยู่ด้วยการจำหน่ายยาเสพติด	1 2 3 4 5	
5. นิสัยและความประพฤติ 5.1 โดยทั่วไปไม่มีข้อเสียหาย ใจกว้างที่เป็นประโยชน์ 5.2 มีข้อเสียหายบ้าง แต่ยังสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ 5.3 มีความประพฤติเสื่อมเสียมากกว่า 1 ด้าน หรือคล้อยตามผู้อื่นได้ง่าย 5.4 มีนิสัยและความประพฤติ ก้าวร้าวหรือละเมิดทางกฎหมาย 5.5 มักฝ่าฝืนกฎ ระเบียบแบบแผนของสังคม หรือหมกมุ่นกับอบายมุข	1 2 3 4 5	
6. เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด 6.1 มีอิทธิพลในทางที่ดี 6.2 ไม่มีอิทธิพลใด 6.3 มีอิทธิพลในทิศทางลบมากกว่าทางบวก 6.4 มีอิทธิพลในทางที่เสื่อมเสีย 6.5 ชักชวนให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1 2 3 4 5	
7. สุขภาพทางกาย 7.1 ปกติ 7.2 ปกติแต่มีลักษณะคล้ายคนไข้โรค 7.3 มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพเนื่องจากใช้ยาเสพติด 7.4 สุขภาพทรุดโทรมจนผิดสังเกตเนื่องจากใช้ยาเสพติด 7.5 มีโรคประจำตัวร้ายแรง หรือสุขภาพเสื่อมโทรมมากเนื่องจากใช้ยาเสพติด	1 2 3 4 5	
คะแนนรวมหัวข้อ 4 - 7		

หัวข้อประเมิน	คะแนน	ข้อสังเกต
8. ประวัติการกระทำความผิด 8.1 ไม่เคยทำผิดกฎหมายมาก่อน 8.2 เคยทำผิดมาก่อน แต่ไม่เคยถูกจับกุม 8.3 เคยทำผิดมาก่อน และเคยถูกจับกุมมาแล้ว 1 ครั้ง ในความผิดฐานอื่น 8.4 เคยถูกจับกุมตั้งแต่ 2 ครั้ง ในฐานความผิดอื่น หรือ 1 ครั้ง ในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือเคยผิดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ 8.5 เคยต้องโทษจำคุก ฐานจำหน่ายยาเสพติดมาก่อน	1 2 3 4 5	
9. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด 9.1 ไม่เคยใช้ยาเสพติดมาก่อน 9.2 เคยลองใช้ยาเสพติด 1 - 2 ครั้ง 9.3 ใช้ยาเสพติดมากกว่า 2 ครั้งใน 6 เดือน 9.4 ใช้ยาเสพติดชนิดเดียวเป็นประจำแต่ไม่เพิ่มปริมาณ หรือหลายชนิดเป็นครั้งคราว 9.5 ใช้ยาเสพติดต่อเนื่องมากกว่า 1 ปี และใช้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ	1 2 3 4 5	
10. ปัญหาจากการใช้ยาเสพติด 10.1 ไม่กระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน 10.2 มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตบ้าง 10.3 เริ่มมีปัญหากับเพื่อนเรียน เพื่อนร่วมงาน 10.4 ต้องออกจากโรงเรียน หรือการทำงาน 10.5 หมกมุ่นกับการใช้ยาเสพติด จนชีวิตประจำวันเสียไป	1 2 3 4 5	
11. พฤติการณ์รับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติด 11.1 ไม่เคยรับจ้างซื้อหรือจำหน่ายยาเสพติด 11.2 ไม่เคยรับจ้างหรือจำหน่ายแต่ช่วยพรรคพวกเพื่อนเดินยา 11.3 เคยรับจ้างซื้อ 1-2 ครั้ง 11.4 เคยจำหน่าย 1-2 ครั้ง 11.5 รับจ้างซื้อหรือจำหน่ายเป็นประจำ หรือเป็นผู้ค้ารายใหญ่	1 2 3 4 5	
คะแนนรวมหัวข้อ 8 - 11		

หัวข้อประเมิน		คะแนน	ข้อสังเกต
12. การบำบัดรักษายาเสพติด			
12.1	ไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษามาก่อนเนื่องจากเพิ่งเริ่มเสพ	1	
12.2	มีความต้องการเข้ารับการบำบัดรักษา	2	
12.3	เคยบำบัดรักษามาแล้ว 1 ครั้ง	3	
12.4	เคยบำบัดรักษาหลายครั้ง	4	
12.5	ไม่เคยบำบัดรักษา แม้จะติดยาเสพติดมานาน	5	
13. สภาพแวดล้อม			
13.1	อยู่ในชุมชนที่พักอาศัย ไม่เป็นแหล่งยาเสพติด	1	
13.2	อยู่ในชุมชนพักอาศัย ที่เริ่มมียาเสพติดแพร่ระบาด	2	
13.3	บ้านพัก/สถานศึกษา/ที่ทำงานใกล้เคียงแหล่งยาเสพติด	3	
13.4	ยังคงไปสถานที่เดิมที่เคยซื้อ/เสพยาเสพติด	4	
13.5	อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งยาเสพติด	5	
คะแนนรวมหัวข้อ 12 - 13			
คะแนนรวมทุกหัวข้อ			
สรุป	13 - 30 คะแนน อยู่ในกลุ่ม ไม่มีปัญหาซับซ้อน และหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับต่ำ		ระดับต่ำ
คะแนน	31 - 48 คะแนน อยู่ในกลุ่ม มีปัญหาและหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับปานกลาง		ระดับปานกลาง
ประเมิน	49 - 65 คะแนน มีปัญหาซับซ้อนและหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับสูง		ระดับสูง

ความคิดเห็น

.....

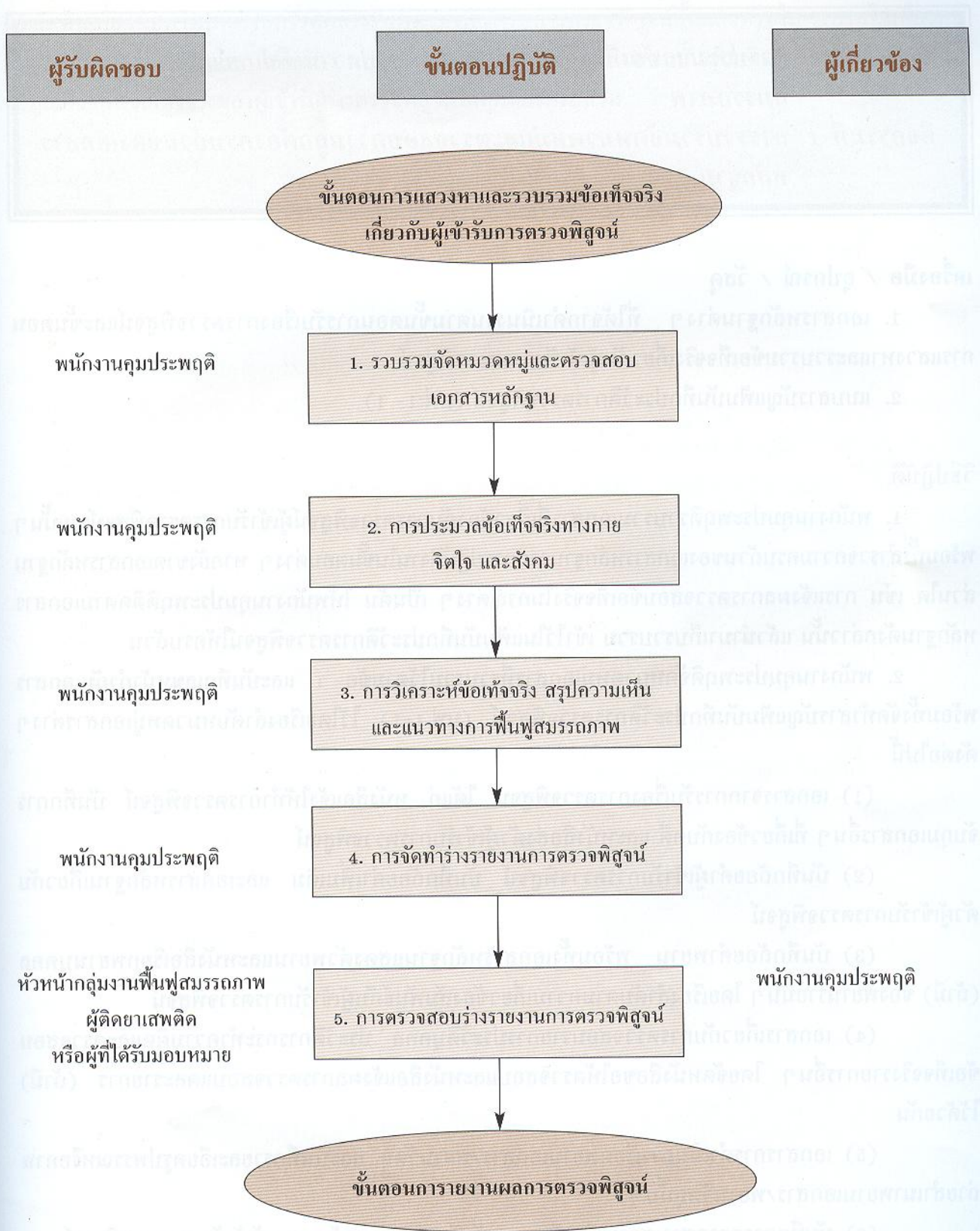
.....

ลงชื่อ

(.....)

พนักงานคุมประพฤติ

วันที่.....

สมรรถภาพ มีรายละเอียดของวิธีปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู
สมรรถภาพ
กิจกรรมที่ 1 การรวบรวมจัดหมวดหมู่และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร
หลักฐาน

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้จากดำเนินงานตามขั้นตอนการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์และขั้นตอนการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
2. แบบสารบัญแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 1)

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนั้น ๆ พร้อมทั้งสำรวจความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานจากการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ หากยังขาดเอกสารหลักฐานส่วนใด เช่น การแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีต่าง ๆ เป็นต้น ให้พนักงานคุมประพฤติติดตามเอกสารหลักฐานดังกล่าวนั้น แล้วนำมาเก็บรวบรวม เข้าไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ให้ครบถ้วน
2. พนักงานคุมประพฤติจัดหมวดหมู่เอกสารที่รวบรวมไว้ตามข้อ 1 และบันทึกเลขหน้ากำกับเอกสาร พร้อมทั้งจัดทำสารบัญแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-1) ไว้โดยเรียงลำดับหมวดหมู่เอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - (1) เอกสารจากการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ ได้แก่ หนังสือแจ้งให้ทำการตรวจพิสูจน์ บันทึกการจับกุมเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี และหนังสือส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
 - (2) บันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ บันทึกถ้อยคำเพิ่มเติม และเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
 - (3) บันทึกถ้อยคำพยาน พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานแสดงตัวพยานและหนังสือเรียกพยานบุคคล (ถ้ามี) ของพยานรายนั้น ๆ โดยเรียงลำดับตามความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
 - (4) เอกสารเกี่ยวกับการตรวจสอบรายการประวัติบุคคล ประวัติการกระทำความผิดและตรวจสอบข้อเท็จจริงรายการอื่นๆ โดยจัดหนังสือขอให้ตรวจสอบและหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบแต่ละรายการ (ถ้ามี) ไว้ด้วยกัน
 - (5) เอกสารการดำเนินการเรียกพยานเอกสาร/พยานวัตถุ และบันทึกรายละเอียดรูปพรรณหรือภาพถ่ายสำเนาพยานเอกสาร/พยานวัตถุนั้น ๆ
 - (6) บันทึกการตรวจสอบสภาพแวดล้อมและบันทึกสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู

สมรรถภาพ มีรายละเอียดของวิธีปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู สมรรถภาพ

กิจกรรมที่ 1 การรวบรวมจัดหมวดหมู่และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร หลักฐาน

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้จากดำเนินงานตามขั้นตอนการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์และขั้นตอนการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์
2. แบบสารบัญแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 1)

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนั้น ๆ พร้อมทั้งสำรวจความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานจากการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ หากยังขาดเอกสารหลักฐานส่วนใด เช่น การแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีต่าง ๆ เป็นต้น ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการตามเอกสารหลักฐานดังกล่าวนั้น แล้วนำมาเก็บรวบรวม เข้าไว้ในแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ให้ครบถ้วน

2. พนักงานคุมประพฤติดำเนินการจัดหมวดหมู่เอกสารที่รวบรวมไว้ตามข้อ 1 และบันทึกเลขหน้ากำกับเอกสาร พร้อมทั้งจัดทำสารบัญแฟ้มบันทึกประวัติการตรวจพิสูจน์ (บพ.1-1) ไว้โดยเรียงลำดับหมวดหมู่เอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) เอกสารจากการรับเรื่องการตรวจพิสูจน์ ได้แก่ หนังสือแจ้งให้ทำการตรวจพิสูจน์ บันทึกการจับกุมเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี และหนังสือส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

(2) บันทึกถ้อยคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ บันทึกถ้อยคำเพิ่มเติม และเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

(3) บันทึกถ้อยคำพยาน พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานแสดงตัวพยานและหนังสือเรียกพยานบุคคล (ถ้ามี) ของพยานรายนั้น ๆ โดยเรียงลำดับตามความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

(4) เอกสารเกี่ยวกับการตรวจสอบรายการประวัติบุคคล ประวัติการกระทำความผิดและตรวจสอบข้อเท็จจริงรายการอื่น ๆ โดยจัดหนังสือขอให้ตรวจสอบและหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบแต่ละรายการ (ถ้ามี) ไว้ด้วยกัน

(5) เอกสารการดำเนินการเรียกพยานเอกสาร/พยานวัตถุ และบันทึกรายละเอียดรูปพรรณหรือภาพถ่ายสำเนาพยานเอกสาร/พยานวัตถุนั้น ๆ

(6) บันทึกการตรวจสอบสภาพแวดล้อมและบันทึกสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

(7) แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติ แบบประเมินด้านจิตใจและแบบประเมิน
ภูมิหลังทางสังคม

3. พนักงานคุมประพฤติตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์ที่
รวบรวมและจัดหมวดหมู่ไว้ทั้งหมดว่า ถูกต้องและครบถ้วนเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและลงสรุป
ความเห็นเกี่ยวกับการเสพยาหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นแล้วหรือไม่ หากไม่เพียงพอ
ยังขาดข้อเท็จจริงในส่วนใด ให้พนักงานคุมประพฤติเร่งรีบดำเนินการในส่วนนั้นเพิ่มเติม จนสามารถรวบรวม
ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ถูกต้องครบถ้วน

ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง .วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู สมรรถภาพ

กิจกรรมที่ 2 การประมวลข้อเท็จจริงทางกาย จิตใจ และสังคม

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (บฟ.1-13) ที่ประเมินแล้ว
2. แบบประเมินด้านจิตใจ (บฟ.1-14) ที่ประเมินแล้ว
3. แบบประเมินภูมิหลังทางสังคม (บฟ.1-15) ที่ประเมินแล้ว
4. แบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (สำหรับพนักงานคุมประพฤติ) (บฟ.1-16)

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติจัดทำแบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (สำหรับพนักงานคุมประพฤติ) (บฟ.1-16) โดยกรอกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ เลขทะเบียนการตรวจพิสูจน์ ชื่อ-สกุลของพนักงานคุมประพฤติและวันที่จัดทำสรุปผลการประเมิน

2. พนักงานคุมประเวตินำผลการประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การประเมินด้านจิตใจ และการประเมินภูมิหลังทางสังคม จากแบบประเมินทางกายและตรวจห้องปฏิบัติการ (บฟ.1-13) แบบประเมินด้านจิตใจ (บฟ.1-14) และแบบประเมินภูมิหลังทางสังคม (บฟ.1-15) ที่ดำเนินการตามขั้นตอนการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงแล้ว ตามลำดับ ลงบันทึกในแบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (สำหรับพนักงานคุมประพฤติ) (บฟ.1 -16) ให้ครบถ้วนตามเอกสารแนบท้ายกิจกรรมนี้

4. แบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

ลักษณะของแบบสรุปผลการประเมิน แบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ สำหรับพนักงานคุมประพฤติ เป็นแบบสำหรับให้พนักงานคุมประพฤติใช้ประมวลสรุปภาพรวมของผลจากการประเมินองค์ประกอบทางกาย องค์ประกอบทางจิตใจ และองค์ประกอบทางสังคม ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พร้อมทั้งลงความเห็นเกี่ยวกับผลการจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ว่า เป็นผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะของผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ ในระดับใด และระบุเหตุผลสำคัญตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งลงสรุปข้อเสนอแนะแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพหรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนั้น

ผู้ใช้แบบประเมิน พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้ประเมิน

วิธีการใช้ ให้พนักงานคุมประพฤติสรุปการประเมินตามแบบสรุปการประเมิน (สำหรับพนักงาน เจ้าหน้าที่) นี้ เมื่อทำการจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ด้วยแบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ แบบประเมินด้านจิตใจ และแบบประเมินภูมิหลังทางสังคม เสร็จเรียบร้อยแล้ว

หลักการลงสรุปผลการประเมิน ให้พนักงานคุมประพฤติดังสรุปการประเมินดังนี้

1. ให้บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พนักงานคุมประพฤติผู้สรุปการประเมินและวันที่สรุปแบบประเมิน
 2. ในส่วนของ “ผลการประเมิน”ให้นำผลจากการสรุปแบบประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ แบบประเมินด้านจิตใจ และการประเมินภูมิหลังทางสังคม ที่สรุปว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีระดับความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับใด สำหรับแต่ละองค์ประกอบนั้น มาลงบันทึกไว้
 3. ในส่วนของ “ความเห็นโดยสรุป” ให้ลงสรุปว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ ในระดับใด โดยพิจารณาจาก “ผลการประเมิน” ข้างต้น ประกอบกับข้อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการประเมินแต่ละองค์ประกอบนั้น โดยเฉพาะพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (การรับจ้างซื้อหรือจำหน่าย พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด และปัญหาจากยาเสพติด) และประวัติการกระทำความผิด
- ในกรณีที่ผลการประเมินใน 3 องค์ประกอบ มีความแตกต่างกัน ให้พิจารณาผลการประเมินภูมิหลังทางสังคมเป็นหลัก
4. ในส่วนของ “แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนี้” ให้วิเคราะห์ “ผลการประเมิน” และ “ความเห็นโดยสรุป” ที่ได้ แล้วพิจารณากำหนดเป็นข้อเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ โดยนอกจากการพิจารณาจากระดับความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ได้จากการจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ด้วยแบบประเมินแต่ละแบบแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับประวัติภูมิหลังทางสังคม ด้านพฤติกรรมอาชญากร และประวัติการกระทำความผิด หรือพฤติกรรมอันเป็นภัยร้ายแรงต่อผู้อื่น และสังคม ประกอบเป็นปัจจัยสำคัญในการเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยสามารถสรุปหลักการพิจารณาเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพในรูปแบบต่างๆ ได้ดังนี้

(1) กรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีผลการประเมินทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับสูงให้เสนอแนวทางการแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 23 (1) โดยควบคุมตัวแบบเข้มงวด ทั้งนี้หากผลการตรวจทางจิต มีอาการผิดปกติมาก หรือมีอาการเจ็บป่วยทางกายรุนแรง ให้เสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 23 (2) คือ ควบคุมตัวแบบไม่เข้มงวด โดยให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูในสถานพยาบาล/สถานฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่มีอาการผิดปกติทางจิต หรือเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูควบคู่กับการรักษาอาการเจ็บป่วยตามแต่กรณี ยกเว้นสำหรับผู้ที่มีข้อจำกัดว่า ถ้าฟื้นฟูสมรรถภาพโดยควบคุมตัวแบบเข้มงวดแล้วจะมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ที่เป็นผลเสียในระยะยาวมากกว่า เช่น ต้องถูกออก หรือพักการเรียน/ถูกออกจากงาน ฯลฯ ให้เสนอเหตุผลที่ชัดเจนในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพประกอบด้วย

หากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีผลการประเมินในแต่ละองค์ประกอบแตกต่างกัน ให้ดูรายละเอียดของแต่ละแบบประกอบ ถ้าข้อย่อยในแต่ละแบบที่เป็นข้อบ่งชี้ถึงปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดมีคะแนนสูง ซึ่งแสดงว่าบุคคลนั้นติดยาเสพติด หรือมีแนวโน้มติดยาเสพติด ควรเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบควบคุมตัวแบบเข้มงวด หรือให้พิจารณาองค์ประกอบด้านครอบครัว และสภาพแวดล้อมด้วยว่า มีอิทธิพลทางบวก หรือทางลบ ถ้ามีอิทธิพลทางบวก ก็สามารถใช้วิธีการควบคุมตัวแบบไม่เข้มงวดได้

(2) กรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีผลการประเมิน ที่มีข้อบ่งชี้ถึงปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง-ต่ำ ก็อาจเสนอให้ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 23 (3) คือ ใช้วิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพในชุมชน โดยไม่ต้องควบคุมตัวได้ อย่างไรก็ตาม แม้พฤติกรรมทางยาเสพติดยังไม่ถึงขั้นเสพติด แต่ถ้าพบว่า ผู้นั้นมีแนวโน้มจะกลับไปเสพยาเสพติด หรือไม่สามารถเลิกเสพยาได้เมื่อกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม พนักงานคุมประพฤติอาจเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบควบคุมตัวได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุผลว่า วิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพรูปแบบใด จะเป็นผลดีต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มากที่สุด

ข้อสังเกต ผลจากการประเมินไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด ถ้าพบว่าบุคคลนั้นเสพยาเสพติด แต่ก็มีความพฤติการณ์ในทางจำหน่ายยาเสพติดเป็นประจำ หรือเคยจำหน่ายในลักษณะเกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้ายาเสพติด ไม่ใช่จำหน่ายเพียงเพื่อให้มีเงินมาซื้อยาเสพติด หรือมีพฤติกรรมเป็นอาชญากร เคยกระทำความผิดอาญาที่ร้ายแรงมาก่อน ให้ดำเนินการส่งเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในสถานที่พิเศษแยกออกจากผู้เสพยาหรือผู้เสพติดทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากไม่ควรนำ ผู้กระทำความผิดคดีนี้ หรืออาชญากร มาบำบัดฟื้นฟูร่วมกับผู้เสพยาเสพติดที่เป็นผู้ป่วยเพราะอาจเกิดการถ่ายทอดความคิด ทักษะ และพฤติกรรมที่ไม่ดีสู่กลุ่มได้

สรุปหลักการพิจารณาเสนอแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบควบคุมตัวเข้มงวด และควบคุมตัวไม่เข้มงวด

แบบควบคุมตัวเข้มงวด (พบเกณฑ์ต่อไปนี้มากกว่าครึ่งหนึ่ง)	แบบควบคุมตัวไม่เข้มงวด (พบเกณฑ์ดังต่อไปนี้)
เกณฑ์ทางกาย / จิต - พบผลปัสสาวะเป็นบวก ทั้งจากการตรวจเบื้องต้น และ การตรวจยืนยัน - ร่างกายทรุดโทรม แต่ยังไม่เจ็บป่วย หรือมีโรคติดต่อร้ายแรง - ใบรับรองแพทย์พบความสัมพันธ์กับยาเสพติด ในระดับสูง - ตอบ “เห็นด้วย” ในแบบประเมินด้านจิตใจข้อ 2, 5, 11 และ 20 เกณฑ์ทางสังคม - มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด และมีปัญหาจากการใช้ยาเสพติดในระดับสูง (คะแนนข้อ 9 และ 10 ตอบ 4-5 ทั้งสองข้อ) - ครอบครัว และบุคคลใกล้ชิดมีอิทธิพลทางลบมากกว่าทางบวก (คะแนนข้อ 1 และ 6 ตอบ 3-5 ทั้งสองข้อ) - ปัจจุบันไม่ได้ศึกษา หรือไม่มีอาชีพ - เคยบำบัดรักษาแต่ไม่สามารถเลิกเสพได้ - สภาพแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้นต่อการใช้เสพติด (คะแนนข้อ 13 ตอบ 3-5)	เกณฑ์ทางกาย / จิต - พบผลปัสสาวะเป็นบวก ทั้งจากการตรวจเบื้องต้น และการตรวจยืนยัน - เจ็บป่วย/มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย ที่จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล - ใบรับรองแพทย์พบความสัมพันธ์กับยาเสพติด ในระดับสูง - มีปัญหาความผิดปกติทางจิต อันเนื่องมาจากการใช้ยาเสพติด เกณฑ์ทางสังคม - มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด และมีปัญหาจากการใช้ยาเสพติดในระดับสูง (คะแนนข้อ 9 และ 10 ตอบ 4-5 ทั้งสองข้อ) - ครอบครัว และบุคคลใกล้ชิดมีอิทธิพลทางบวกมากกว่าลบ(คะแนนข้อ 1 และ 6 ตอบ 1-2) - ปัจจุบันไม่ได้ศึกษา หรือไม่มีอาชีพ หรือสามารถลาพักได้ - สภาพแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้นต่อการใช้ยาเสพติด (คะแนนข้อ 13 ตอบ 3-5)

--	--	--	--	--	--

แบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่)

สถานที่ตรวจพิสูจน์.....เลขทะเบียนตรวจพิสูจน์ที่...../.....
 ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ชื่อ - สกุล.....อายุ.....ปี
 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สรุปแบบประเมิน.....
 วันที่สรุปแบบประเมิน.....

ผลการประเมิน

	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1. ทางกายฯ มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	()	()
2. ทางจิตใจ มีปัญหาด้านจิตใจ ในระดับ	()	()	()
3. ทางสังคม มีปัญหาและหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในระดับ	()	()	()

ความเห็นโดยสรุป

แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนี้

1. ☐ ควบคุมตัว	☐ เข้มงวด	
	☐ ไม่เข้มงวด	
2. ☐ ไม่ควบคุมตัว	☐ ฟื้นฟูแบบผู้ป่วยใน	☐ บำบัดในชุมชน
	☐ ฟื้นฟูแบบผู้ป่วยนอก	☐ ฟื้นฟูในโปรแกรมคุมประพฤติ
3. ☐ ดำเนินการอย่างอื่นตามความเหมาะสม		☐ ศึกษา / ฝึกอาชีพ
		☐ ทำงานบริการสังคม
		☐ อื่นๆ.....
4. ☐ ไม่สมควรเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		☐ ส่งพนักงานสอบสวน / อัยการ
		☐ ส่งดำเนินคดีปกติเนื่องจากมีความผิดอื่น

(ลงชื่อ)

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

วันที่.....

ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู สมรรถภาพ

กิจกรรมที่ 3 การวิเคราะห์ข้อเท็จจริง สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบสรุปผลการประเมินผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ (สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่) (บพ.1- 16)
2. แนวปฏิบัติในการใช้แบบจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานคุมประพฤติพิจารณาความสอดคล้องของผลการประเมินทางกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การประเมินด้านจิตใจ และการประเมินทางสังคม เพื่อลงสรุปความเห็นเกี่ยวกับผลการตรวจพิสูจน์ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในฐานะผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ ในระดับใด
ในกรณีที่ผลของการประเมินใน 3 องค์ประกอบดังกล่าวมีความแตกต่างกัน ให้พิจารณาผลการประเมินภูมิหลังทางสังคมเป็นหลัก พร้อมทั้งทำความเข้าใจพร้อมเหตุผลตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับองค์ประกอบดังกล่าวไว้
2. พนักงานคุมประเวตินำผลการประเมินและสรุปความเห็นเกี่ยวกับผลการตรวจพิสูจน์ ตามข้อ 1 ไปกำหนดแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง, วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู สมรรถภาพ

กิจกรรมที่ 4 การจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. แบบหนังสือส่งรายงานการตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 29)
2. แบบรายงานการตรวจพิสูจน์ (บพ.1- 17)
3. สมุดรับสำนวนรายงานการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1 พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์นำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และผลการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่ได้จากการดำเนินงานตาม กิจกรรมที่ 3 จัดทำเป็นร่างรายงานการตรวจพิสูจน์ ภายใน 15 วัน นับจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ โดยจัดทำตามรูปแบบของรายงานการตรวจพิสูจน์แต่ละกรณีที่กำหนด

(1) กรณีเป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด และเสนอแนวทางให้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบควบคุมตัว ใน 2 ลักษณะ คือ

- ก. เข้มงวด
- ข. ไม่เข้มงวด

(2) กรณีเป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด และเสนอแนวทางให้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ แบบ ไม่ควบคุมตัว ใน 4 ลักษณะ คือ

- ก. ผู้ป่วยใน
- ข. ผู้ป่วยนอก
- ค. ฟื้นฟูสมรรถภาพในชุมชน
- ง. ฟื้นฟูสมรรถภาพในกระบวนการคุมประพฤติ
- จ. ดำเนินการอย่างอื่นตามความเหมาะสม

(3) กรณีไม่เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด และไม่สามารถเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพใน 3 ลักษณะ คือ

- ก. ส่งตัวให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการดำเนินการต่อไป
- ข. ส่งตัวให้ดำเนินคดีปกติเนื่องจากมีความผิดอื่น
- ค. ส่งพนักงานอัยการเพื่อยกฟ้อง

3. พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์นำเสนอร่างรายงานการตรวจพิสูจน์ต่อหัวหน้า กลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพร้อมทะเบียนรับสำนวนการตรวจพิสูจน์

ขั้นตอนที่ 3 การประมวลข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สรุปความเห็นและแนวทางการฟื้นฟู สมรรถภาพ

กิจกรรมที่ 5 การตรวจสอบร่างรายงานการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

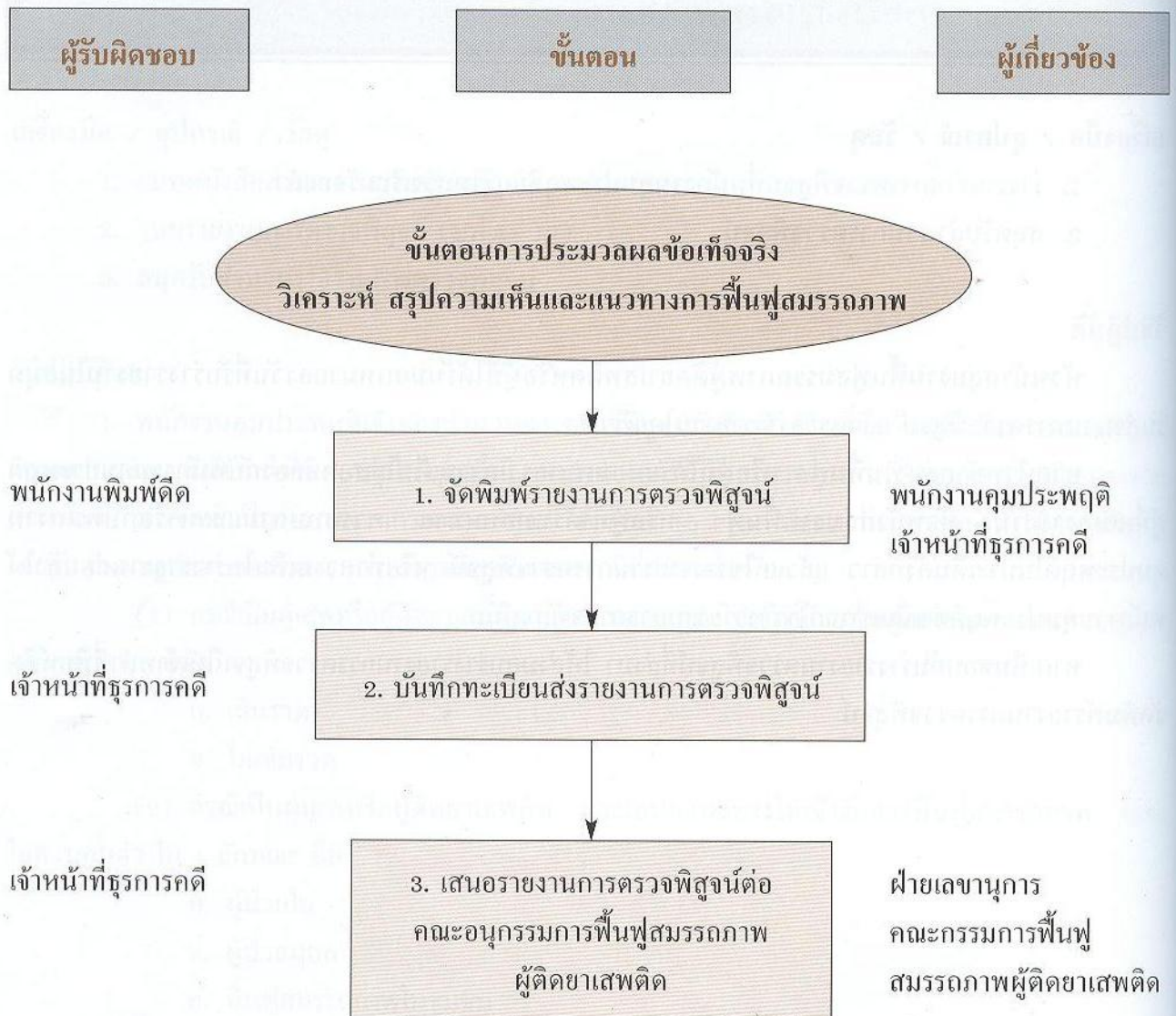
1. ร่างรายงานการตรวจพิสูจน์ที่พนักงานคุมประพฤติกร่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว
2. สมุดรับสำนวนการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงวันที่รับร่างรายงานในสมุดรับสำนวนการตรวจพิสูจน์ แล้วตรวจร่างรายงานโดยเร็ว

หากหัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีความเห็นไม่สอดคล้องกับพนักงานคุมประพฤติ ผู้ที่เสนอรายงาน หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ควรสอบถามและหารือกับพนักงานคุมประพฤติในประเด็นดังกล่าว แล้วแก้ไขร่างรายงานการตรวจพิสูจน์ หรือทำความเข้าใจในร่างรายงานก่อนส่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการแก้ไขร่างรายงานการตรวจพิสูจน์นั้น

หากเห็นชอบกับร่างรายงานตรวจพิสูจน์ที่ส่งมา ให้ส่งมอบร่างรายงานการตรวจพิสูจน์ให้เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด จัดพิมพ์รายงานการตรวจพิสูจน์

ขั้นตอนที่ 4 การรายงานผลการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 1 การจัดพิมพ์รายงานการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. ร่างรายงานการตรวจพิสูจน์
2. ทะเบียนรับสำนวนการตรวจพิสูจน์
3. เครื่องพิมพ์ดีด หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่อพ่วง

วิธีปฏิบัติ

1. พนักงานพิมพ์ดีดจัดพิมพ์รายงานการตรวจพิสูจน์จากร่างรายงานการตรวจพิสูจน์ตามรูปแบบการรายงานที่กำหนดไว้ แล้วจัดส่งให้พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์
2. พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์ตรวจทานความถูกต้องรายงานที่จัดพิมพ์แล้ว พร้อมทั้งลงนามกำกับรายงานการตรวจพิสูจน์ แล้วส่งรายงานพร้อมกับสมุดรับสำนวนการตรวจพิสูจน์ต่อหัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ เพื่อตรวจและลงนามในรายงานการตรวจพิสูจน์
3. หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูฯ ตรวจและลงนามในรายงานการตรวจพิสูจน์ แล้วจัดส่งให้เจ้าหน้าที่ธุรการคดีดำเนินการจัดส่งรายงานการตรวจพิสูจน์

ขั้นตอนที่ 4 การรายงานผลการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 2 การบันทึกทะเบียนส่งรายงานการตรวจพิสูจน์

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. รายงานการตรวจพิสูจน์
2. ทะเบียนรับสำนวนการตรวจพิสูจน์
3. ทะเบียนส่งรายงานการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

1. เจ้าหน้าที่ธุรการคดีรับรายงานการตรวจพิสูจน์ที่หัวหน้ากลุ่มงานฟื้นฟูลงนามแล้ว ไปบันทึกรายละเอียดชื่อ-ชื่อสกุลของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เลขทะเบียนการตรวจพิสูจน์ และประเภทของรายงานลงในทะเบียนส่งรายงานการตรวจพิสูจน์ แล้วดำเนินการเสนอรายงานการตรวจพิสูจน์ต่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

2. หลังจากส่งรายงานการตรวจพิสูจน์แล้วให้พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการตรวจพิสูจน์ลงบันทึกเลขที่หนังสือส่งรายงานการตรวจพิสูจน์ และวันที่ส่งรายงานการตรวจพิสูจน์ ในทะเบียนรับสำนวนการตรวจพิสูจน์ของตนไว้เป็นหลักฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การรายงานผลการตรวจพิสูจน์

กิจกรรมที่ 3 การเสนอรายงานการตรวจพิสูจน์ต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

เครื่องมือ / อุปกรณ์ / วัสดุ

1. รายงานการตรวจพิสูจน์
2. ทะเบียนส่งรายงานการตรวจพิสูจน์

วิธีปฏิบัติ

เจ้าหน้าที่ธุรการคดีนำรายงานการตรวจพิสูจน์ส่งให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อบรรจุไว้ในระเบียบวาระการประชุมของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดลงชื่อรับรายงาน การตรวจพิสูจน์ไว้เป็นหลักฐานในทะเบียนส่งรายงานการตรวจพิสูจน์เป็นหลักฐาน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างรายงานการตรวจพิสูจน์ กรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับสูง

(บพ.1-17)

รายงานการตรวจพิสูจน์

ศาลอาญากรุงเทพใต้ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้นำส่ง		สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ เลขทะเบียนที่ตรวจพิสูจน์ที่ 2545/10-0230			
ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ชื่อและชื่อสกุลจริง นายจิต ใจแกร่ง ชื่อตามบันทึกการจับกุม นายสมจิต ใจแกร่ง เลขประจำตัวประชาชน 3101600349700		เพศ ชาย	อายุ 35 ปี 1 เดือน	วัน เดือน ปีเกิด 30 กรกฎาคม 2510 เกิดที่ กรุงเทพมหานคร	
เชื้อชาติ ไทย	สัญชาติ ไทย	ศาสนา พุทธ	สถานภาพสมรส อยู่กินฉันสามีภรรยา	บุตร 3 คน	จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ 1 คน
การศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6			อาชีพ ไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ		
ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ภูมิลำเนา : บ้านเลขที่ 48/32 หมู่ที่ - บ้าน / ตรอก / ซอย - ถนน ราษฎร์นันทวงศ์ ตำบล / แขวง บางจาก อำเภอ / เขต ภาษีเจริญ จังหวัด กรุงเทพมหานคร			ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 1039/10 หมู่ที่ - บ้าน / ตรอก / ซอย ชุมชนพัฒนาเอเชีย ถนน เชื้อเพลิง ตำบล / แขวง คลองเตย อำเภอ / เขต คลองเตย จังหวัด กรุงเทพมหานคร		
ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ฐานความผิด เสพและมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต					
สถานะการควบคุมตัว (/) ได้รับการปล่อยชั่วคราว (/) ควบคุมตัว 12 วัน นับถึงวันวินิจฉัย สถานที่ควบคุมตัว สถานีตำรวจนครบาล ท่าเรือ			วันเดือนปีที่ถูกจับกุม 9 ตุลาคม 2545 ผู้ต้องหาพร้อม -		

สรุปข้อเท็จจริงจากการตรวจพิสูจน์

1. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง

ปรากฏหลักฐานตามบัตรประจำตัวประชาชน ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีชื่อและชื่อสกุลจริงว่า นายจิต ใจแกร่ง ทั้งนี้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยแจ้งชื่อในการกระทำความผิดมาแล้วว่า นายสมจิต ใจแกร่ง ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนบุตรทั้งหมด 3 คนของนายเสริม ใจแกร่ง และนางสดศรี ใจแกร่ง ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายสินค้าเบ็ดเตล็ดอยู่ที่บ้านตามที่อยู่ปัจจุบัน บิดามารดาเลิกร้างกันตั้งแต่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อายุ 5 ปี หลังจากนั้นผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จึงพักอาศัยอยู่กับมารดา ซึ่งอยู่กินกับสามีใหม่และร่วมกันประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ฐานะทางครอบครัวพอมีพอใช้ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีปัญหาขัดแย้งกับบุคคลในครอบครัว เนื่องจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีนิสัยดื้อรั้นและลักขโมยทรัพย์สินในบ้าน สร้างความเดือดร้อนให้กับครอบครัว บุคคลภายในครอบครัวมีมารดาและพี่สาวเป็นผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยเป็นผู้จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนรายย่อย ปัจจุบันพี่สาวอยู่ในระหว่างต้องโทษจำคุกในความผิดฐานจำหน่ายยาเสพติด ส่วนมารดาเพิ่งถูกจับกุมดำเนินคดีในข้อหาจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ภายหลังผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถูกจับกุมในคดีนี้ประมาณ 1 สัปดาห์

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อยู่กินฉันสามีภรรยากับนางรัศมี ส่งแสง แต่ปัจจุบันเลิกร้างแล้ว ด้วยสาเหตุที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยมีบุตรด้วยกัน 2 คน ปัจจุบันอยู่ในความอุปการะของภรรยาของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายอยู่ที่จังหวัดตาก

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมณนทรีศึกษา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พฤติกรรมในระหว่างศึกษาผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีผลการเรียนต่ำ ไม่สนใจการเรียนเท่าที่ควร เคยสอบตกซ้ำชั้น 2 ครั้ง ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มประกอบอาชีพ เมื่ออายุประมาณ 15 ปี โดยไปฝึกงานเป็นช่างซ่อมเครื่องยนต์ได้ประมาณ 6 เดือน ก็ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ กระดูกขาขวาแตก จากนั้นก็ไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็นกิจจะลักษณะ เคยไปรับจ้างเป็นพนักงานเก็บค่าโดยสารรถสองแถว, ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง ฯลฯ ก่อนถูกจับกุมในคดีนี้ 2 ปี ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็นกิจจะลักษณะ เว้นแต่รับจ้างทั่วไปตามแต่มีผู้ว่าจ้างบ้างเป็นครั้งคราว และหารายได้จากการรับจ้างซื้อยาเสพติดให้ผู้อื่นครั้งละ 100-300 บาท แต่ส่วนใหญ่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จะอาศัยขอเงินจากมารดาใช้จ่ายครั้งละ 100-200 บาท

2. นิสัยและความประพฤติ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นคนอารมณ์ร้อน วู่วาม ไม่เชื่อฟังผู้ใด ดื้อรั้น สุบนุหรี ดื่มสุราและเบียร์เป็นประจำ เล่นการพนันไพ่ และไฮโลว์ ได้เสียครั้งละ 200-500 บาท เคยลักขโมยเงินและทรัพย์สินในครอบครัวไปขายเพื่อนำเงินไปซื้อยาเสพติดเสพบ่อยครั้ง ไม่สนใจประกอบอาชีพและไม่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว

สุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิต ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ป่วยเป็นโรคปอดมานาน 5 ปี เคยเข้ารับการรักษายาบาลที่โรงพยาบาลกลาง แต่ไม่ต่อเนื่อง โดยทั่วไปผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีสุขภาพร่างกายทรุดโทรมเนื่องจากเสพยาเสพติดมาเป็นเวลานาน แต่ยังไม่ปรากฏอาการทางจิตประสาท

3. ประวัติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มเสพเมทแอมเฟตามีนตั้งแต่ปี 2540 เสพโดยวิธีสูบกวันครั้งละ 1 เม็ด สัปดาห์

ละ 3-4 ครั้ง เสพประมาณ 3 เดือน จึงเพิ่มปริมาณการเสพเป็นครั้งละ 1-2 เม็ดทุกวัน จนกระทั่งมีอาการเสพติด จึงเพิ่มปริมาณการเสพเป็นครั้งละ 3-5 เม็ด เป็นประจำทุกวัน จนกระทั่งถูกจับกุมดำเนินคดีนี้ นอกจากนี้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ยังมีพฤติการณ์รับจ้างซื้อเมทแอมเฟตามีนมาตั้งแต่เริ่มเสพ โดยในระยะแรกซื้อให้เพื่อนในละแวกบ้าน ได้รับส่วนแบ่งเป็นเมทแอมเฟตามีนให้เสพร่วมกัน ต่อมาผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์คุ้นเคยกับผู้จำหน่าย สามารถซื้อได้ในราคาต่ำกว่าผู้อื่น จึงมีผู้ว่าจ้างให้ซื้อให้ ได้รับค่าจ้างตั้งแต่ครั้งละ 100-500 บาท นอกจากนี้ยังเคยเป็นผู้นำเมทแอมเฟตามีนไปส่งให้ผู้อื่น แต่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อ้างว่าไม่เคยเป็นผู้จำหน่ายเอง ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยเข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลด้วยน้ำไท โดยรับยามารับประทานอยู่ประมาณ 45 วัน แต่ไม่สามารถเลิกได้และเคยเข้ารับการบำบัดรักษาที่สำนักสงฆ์ถ้ากระบอกเป็นเวลา 1 เดือน อ้างว่าเลิกเสพได้ระยะหนึ่ง แต่เมื่อกลับมาอยู่ที่บ้านและคบกับเพื่อนกลุ่มเดิมก็หวนกลับไปเสพอีก

จากการเก็บปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ซึ่งได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ส่งไปตรวจวิเคราะห์หาสารเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีน จำนวน 1 ครั้ง ปรากฏว่าพบสารเสพติดดังกล่าวในปริมาณสูงกว่า 5,000 นาโนกรัมต่อมิลลิตร

4. ประวัติการกระทำความผิด

จากการตรวจสอบที่ศูนย์ข้อมูลกรมคุมประพฤติซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลจากกองทะเบียนประวัติอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และจากการตรวจพิสูจน์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ปรากฏว่าพบประวัติการกระทำความผิด 4 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ศาลแขวงปทุมวันพิพากษาปรับ 500 บาท ในความผิดฐานเล่นการพนันไพ่ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1059/2539 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2539

ครั้งที่ 2 ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาจำคุก 6 เดือน ปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนฯ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 8015/2542 ลงวันที่ 10 กันยายน 2542

ครั้งที่ 3 ศาลอาญาพิพากษาจำคุก 1 ปี ปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนฯ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 03954/2543 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2543

ครั้งที่ 4 ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาจำคุก 9 เดือน ปรับ 15,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนฯ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 8029/2544 ลงวันที่ 5 พฤษภาคม 2544

5. สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี

เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2545 เวลา 14.00 นาฬิกา ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เดินทางไปซื้อเมทแอมเฟตามีนจากผู้จำหน่ายบริเวณปากซอยบ้านพัก จำนวน 5 เม็ด ราคาเม็ดละ 35 บาท แล้วนำเก็บไว้ในถุงผ้าซึ่งเย็บติดไว้บริเวณขอบเอวกางเกงที่สวม แล้วจึงนำกลับไปเสพภายในบ้านพัก ต่อมาปรากฏมีเจ้าพนักงานตำรวจเข้าขอตรวจค้นที่บ้านพักพบผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ซึ่งเสพเมทแอมเฟตามีนหมดไปแล้ว 1 เม็ด ยังคงเหลืออยู่ 4 เม็ด จึงควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไปดำเนินคดีนี้

6. สรุปผลการจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1. การประเมินทางกาย มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	(/)	()	()
2. การประเมินทางจิตใจ มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	(/)	()	()
3. การประเมินทางสังคม มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	(/)	()	()

7. ความเห็นโดยสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในฐานะผู้ติด ในระดับสูง โดยมีพฤติการณ์เสพยาเสพติด ประเภทเมทแอมเฟตามีนมาเป็นเวลาประมาณ 5 ปี ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดีนี้ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เสพเมทแอมเฟตามีนวันละ 3-5 เม็ด เป็นประจำทุกวัน แม้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จะเคยเข้ารับการบำบัดรักษาแต่ก็ไม่สามารถเลิกเสพยาได้โดยเด็ดขาด ปัจจุบันผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีสภาพร่างกายทรุดโทรม เนื่องจากเสพยาเสพติดต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน นอกจากนี้ยังมีพฤติการณ์ในทางรักษาจ้างซื้อขายเสพติด และเคยถูกจับกุมดำเนินคดีและได้รับการรื้อถอนโทษความผิดฐานเสพยาและมีเมทแอมเฟตามีนมาแล้วรวม 3 ครั้ง

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ควรได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบควบคุมตัวเข้มงวดที่กองทัพอากาศทุ่งสีกัน

(ลงชื่อ) นายสืบ ช่างคัน

(นายสืบ ช่างคัน)

พนักงานเจ้าหน้าที่

วันที่ 25 ตุลาคม 2545

8. ความเห็นของผู้อำนวยการหรือผู้ควบคุมสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์

เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยให้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบเข้มงวดเป็นระยะเวลา 4 เดือนตามโปรแกรมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หลังจากนั้นควรได้รับการฟื้นฟูในโปรแกรมการปรับตัวกลับสู่สังคมของสำนักงานคุมประพฤติ อีก 2 เดือน

(ลงชื่อ) นายชำนาญ เจริญชัย

(นายชำนาญ เจริญชัย)

ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้

วันที่ 25 ตุลาคม 2545

กรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับปานกลาง

(บพ. 1-17)

รายงานการตรวจพิสูจน์

ศาลอาญากรุงเทพใต้ สถานีตำรวจนครบาลพญาไท ผู้นำส่ง		สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครเหนือ เลขทะเบียนที่ตรวจพิสูจน์ที่ 2545/10-0080			
ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ชื่อและชื่อสกุลจริง นางสาวทับทิม เก่งกล้า ชื่อตามบันทึกการจับกุม นางกุหลาบหรือมะ เก่งกล้า เลขประจำตัวประชาชน 3120013070631		เพศ หญิง	อายุ 21 ปี 5 เดือน	วัน เดือน ปีเกิด 27 มิถุนายน 2523 เกิดที่ กรุงเทพมหานคร	
เชื้อชาติ ไทย	สัญชาติ ไทย	ศาสนา พุทธ	สถานภาพสมรส อยู่กินฉันสามีภรรยา	บุตร - คน	จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ - คน
การศึกษา จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ			อาชีพ รับจ้างดูแลร้านอินเทอร์เน็ต		
ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ภูมิลำเนา : บ้านเลขที่ 125/181 หมู่ที่ 4 บ้าน / ตรอก / ซอย หมู่บ้านสามแสนในเดิม ถนน เดชะวนิช ตำบล / แขวง บางซื่อ อำเภอ / เขต บางซื่อ จังหวัด กรุงเทพมหานคร			ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 1192 หมู่ที่ - บ้าน / ตรอก / ซอย เข็มมะลอ ถนน เจริญกรุง ตำบล / แขวง ตลาดน้อย อำเภอ / เขต สัมพันธวงศ์ จังหวัด กรุงเทพมหานคร		
ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ฐานความผิด เสพและมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต					
สถานะการควบคุมตัว (/) ได้รับการปล่อยชั่วคราว (/) ควบคุมตัว 5 วัน นับถึงวันวินิจฉัย สถานที่ควบคุมตัว สถานีตำรวจนครบาล พญาไท			วันเดือนปีที่ถูกจับกุม 23 ตุลาคม 2545 ผู้ต้องหาพร้อม -		

สรุปข้อเท็จจริงจากการตรวจพิสูจน์

1. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง

ปรากฏหลักฐานตามบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีชื่อและชื่อสกุลจริงว่า นางสาวทับทิม เก่งกล้า ทั้งนี้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยแจ้งชื่อในการกระทำความผิดมาแล้วว่า นางสาวกุหลาบหรือมะ เก่งกล้า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นบุตรคนที่ 1 ในจำนวนบุตรทั้งหมด 2 คน ของ นายพุง เก่งกล้า ซึ่งประกอบอาชีพรับราชการ และนางราตรี ราชพฤษย์ ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างเหมาทำดอกไม้ประดิษฐ์อยู่ที่บ้านพัก บิดามารดาเลิกรากันตั้งแต่ปี 2540 โดยบิดาแยกไปอยู่กับภรรยาใหม่และไม่ได้อุปการะส่งเสียจำเลยและมารดาจำเลยอีก หลังจากนั้นผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จึงพักอาศัยอยู่กับมารดาซึ่งไม่มีสามีใหม่แต่อย่างใด ฐานะทางครอบครัวพอมีพอใช้ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กับมารดาและน้องสาวรักใคร่กันดี แต่ห่างเหินกับบิดา โดยมีพี่ชายของมารดาจำเลยคอยให้ความดูแลเอาใจใส่และอุปการะในด้านการเงินแก่จำเลยและมารดา บุคคลภายในครอบครัวมีนายสีสัน ทนทาน สามีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน แต่ยังไม่เคยถูกจับกุมดำเนินคดี

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อยู่กินฉันสามีภรรยากับนายสีสัน ทนทาน จนถึงปัจจุบัน โดยไม่มีบุตรด้วยกัน สามีของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นพนักงานในโรงพิมพ์เอกชน มีรายได้เดือนละ 7,000 บาท/เดือน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และสามีรักใคร่กันดี

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เรียนจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากโรงเรียนการบัญชีธนบุรี เมื่อปี 2543 พฤติกรรมในระหว่างศึกษาผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่สนใจการเรียนเท่าที่ควร เคยหนีเรียนไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนบ่อยครั้ง ผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา โดยรับจ้างดูแลสำนักงานและทำบัญชีให้คนรู้จักละแวกบ้านพัก มีรายได้เดือนละ 5,000 บาท ทำอยู่นาน 2 เดือน ก็ลาออกเพราะมีปัญหาชู้สาวกับนายจ้าง จากนั้นจำเลยได้ไปช่วยเหลือลุงดูแลร้านอินเทอร์เน็ตชื่อ “มิสเตอร์เน็ต” ละแวกตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ มีรายได้วันละ 220 บาท แต่ไม่ได้ทำเป็นประจำทุกวัน

2. นิสัยและความประพฤติ

ผู้รับการตรวจพิสูจน์เป็นคนอารมณ์ร้อน ดื้อรั้น ไม่เชื่อฟังบุคคลในครอบครัวคล้อยตามผู้อื่นได้ง่าย สุขุมบุ๋หรัและดื่มเบียร์บ้าง เคยมีนิสัยลักขโมยเงินและทรัพย์สินภายในบ้านไปขายเพื่อนำมาซื้อยาเสพติด

สุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิต ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีสุขภาพร่างกายโดยทั่วไปแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่ปรากฏว่ามีอาการทางจิตประสาท

3. ประวัติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เสพยาเสพติดให้โทษ 2 ชนิด คือ กัญชา และเมทแอมเฟตามีน โดยเริ่มเสพมาตั้งแต่อายุ 20 ปี เสพกัญชาโดยวิธีผสมใ้ส่วนนุหรืออยู่ประมาณ 6 เดือน ก็เลิกเสพ และได้เปลี่ยนมาเสพเมทแอมเฟตามีน โดยวิธีสูดดมควันครั้งละ 1 เม็ด สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง นานประมาณ 3 เดือน จึงเพิ่มปริมาณการเสพเป็นครั้งละ 2-3 เม็ด สัปดาห์ละ 3-5 ครั้ง ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยเข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลตากสิน เมื่อต้นปี 2544 โดยรับประทานยาแต่ก็ยังไม่สามารถเลิกได้

จากการเก็บปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ซึ่งได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ส่งไปตรวจหาสารเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีน จำนวน 1 ครั้ง ปรากฏว่าพบสารเสพติดดังกล่าวในปริมาณสูงกว่า 5,000 แนนโนแกรมต่อมิลลิลิตร

4. ประวัติการกระทำความผิด

จากการตรวจสอบที่ศูนย์ข้อมูลกรมคุมประพฤติซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลจากกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปรากฏว่า พบประวัติการกระทำความผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ศาลแขวงพระนครใต้พิพากษาปรับ 700 บาท ในความผิดฐานเล่นการพนันไพ่ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1927/2543 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2543

ครั้งที่ 2 ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาจำคุก 6 เดือน ปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยได้รับอนุญาต ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 13925/2543 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2543

ครั้งที่ 3 ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาจำคุก 9 เดือน ปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้งภายใน 1 ปี ห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกประเภท ให้ทำงานบริการสังคมและสาธารณประโยชน์มีกำหนด 24 ชั่วโมง ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2244/2544 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2544

ผลการคุมความประพฤติ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมความประพฤติและพ้นการคุมความประพฤติไปด้วยดี

5. สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี

เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 เวลาประมาณ 22.00 นาฬิกา ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เดินทางไปซื้อเมทแอมเฟตามีนจากแหล่งจำหน่ายในชุมชนวัดคลองเตยใน โดยขับรถจักรยานยนต์เข้าไปในชุมชน จากนั้นผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จึงว่าจ้างให้ผู้รับจ้างซื้อยาเสพติดในชุมชนดังกล่าว ไปซื้อเมทแอมเฟตามีนให้จำนวน 1 เม็ด ราคาเม็ดละ 45 บาท โดยตกลงให้ค่าตอบแทนแก่ผู้รับจ้างซื้อเป็นเงิน 30 บาท หลังจากได้รับเมทแอมเฟตามีน ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จึงได้นำมาซุกซ่อนไว้ในกางเกงชั้นในที่สวมอยู่ แล้วขับรถจักรยานยนต์กลับไปยังบ้านพัก หลังจากนั้นจึงนำเมทแอมเฟตามีนที่ซื้อมาเสพภายในบ้านพัก ต่อมาปรากฏเจ้าพนักงานเจ้าพนักงานตำรวจได้เข้าตรวจค้นบ่อนการพนันในละแวกบ้านพักผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และเข้าตรวจค้นบ้านผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ปรากฏว่าพบตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กำลังเสพเมทแอมเฟตามีนจึงจับกุมไปดำเนินคดีนี้

6. สรุปผลการจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1. การประเมินทางกาย มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	(/)	()
2. การประเมินทางจิตใจ มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	(/)	()	()
3. การประเมินทางสังคม มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	(/)	()

7. ความเห็นโดยสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในฐานะผู้เสพในระดับปานกลาง โดยเป็นผู้ที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาประมาณ 2 ปี อาการเสพติดยังไม่รุนแรงนัก เคยรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกแต่ยังไม่สามารถเลิกได้ เคยถูกจับกุมดำเนินคดีและเคยได้รับโอกาสแก้ไขฟื้นฟูโดยการคุมความประพฤติ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ยังมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงเป็นปกติ ไม่ปรากฏอาการทางจิตประสาท นอกจากนี้ทางครอบครัวยังมีมารดาและลุงที่คอยดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลืออุปการะอยู่

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ควรได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบควบคุมตัวไม่เข้มงวดที่ศูนย์การทหารม้าค่ายอดิศร เป็นเวลา 4 เดือน หลังจากนั้นให้ฟื้นฟูสมรรถภาพในโปรแกรมการปรับตัวกลับสู่สังคมของสำนักงานคุมประพฤติอีก 2 เดือน

(ลงชื่อ) นางสาวเจตจรัส สุกใส

(นางสาวเจตจรัส สุกใส)

พนักงานเจ้าหน้าที่

วันที่ 9 พฤศจิกายน 2545

8. ความเห็นของผู้อำนวยการหรือผู้ควบคุมสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์

เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของพนักงานเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ) นายพัฒนา งานเจริญ

(นายพัฒนา งานเจริญ)

ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครเหนือ

วันที่ 9 พฤศจิกายน 2545

กรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับต่ำ

(บพ. 1-17)

รายงานการตรวจพิสูจน์

ศาลจังหวัดเชียงใหม่ สถานีตำรวจภูธรตำบลดอยสะเก็ด ผู้นำส่ง				สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงใหม่ เลขทะเบียนที่ตรวจพิสูจน์ที่ 2545/50-0100			
ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์							
ชื่อและชื่อสกุลจริง นายเด่นดวง ราชประชา ชื่อตามบันทึกการจับกุม นายเด่นดวง ราชประชา เลขประจำตัวประชาชน 3101800347500				เพศ ชาย	อายุ 18 ปี 2 เดือน	วัน เดือน ปีเกิด 13 มีนาคม 2527 เกิดที่ จังหวัดเชียงใหม่	
เชื้อชาติ ไทย	สัญชาติ ไทย	ศาสนา พุทธ	สถานภาพสมรส โสด	บุตร - คน		จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ - คน	
การศึกษา จบชั้นมัธยมปีที่ 3				อาชีพ ไม่ได้ประกอบอาชีพ			
ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์							
ภูมิลำเนา : บ้านเลขที่ 87/2 หมู่ที่ 2 บ้าน / ตรอก / ซอย หนองโค้ง ถนน - ตำบล / แขวง ดันเป่า อำเภอ / เขต สันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่				ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ หมู่ที่ บ้าน / ตรอก / ซอย (เช่นเดียวกับภูมิลำเนา) ถนน ตำบล / แขวง อำเภอ / เขต จังหวัด			
ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์							
ฐานความผิด เสพและมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต							
สถานะการควบคุมตัว (/) ได้รับการปล่อยชั่วคราว (/) ควบคุมตัว 3 วัน นับถึงวันวินิจฉัย สถานที่ควบคุมตัว สถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่				วันเดือนปีที่ถูกจับกุม 30 ตุลาคม 2545 ผู้ต้องหาพร้อม -			

สรุปข้อเท็จจริงจากการตรวจพิสูจน์

1. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง

ปรากฏหลักฐานตามบัตรประจำตัวประชาชนผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีชื่อและชื่อสกุลจริงว่า นายเด่นดวง ราชประชา ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นบุตรคนที่ 1 ในจำนวนบุตรทั้งหมด 2 คน ของนายดวงดี ราชประชา ซึ่งประกอบอาชีพ รับจ้างแกะสลักไม้ และนางดอกแก้ว หอมนาน ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายอาหารสำเร็จรูป บิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้างกัน ตั้งแต่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อายุได้ 10 ปี หลังจากนั้นผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ จึงพักอาศัยอยู่กับมารดาและนางบานชื่น หอมนาน ผู้เป็นยาย ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายอาหารสำเร็จรูปอยู่หน้า บ้านพักอาศัย ฐานะทางครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวราบรื่นดี แม้บิดามารดา จะเลิกร้างกัน แต่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์กับบิดามักจะพบปะกันสม่ำเสมอและช่วยเหลือจุนเจือค่าใช้จ่ายด้านการ ศึกษาแก่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และน้องชายตามสมควร บุคคลภายในครอบครัวไม่มีผู้ใดเคยถูกจับกุมดำเนินคดี หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เรียนจบชั้นมัธยมปีที่ 3 จากโรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่ และได้เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แต่ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร พุทธกรรมใน ระหว่างศึกษา ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเมื่อได้เข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ และไม่สนใจในการศึกษาจนเป็นเหตุให้สอบไม่ผ่าน จึงได้ลาออก ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มประกอบ อาชีพ เมื่อต้องออกจากสถานศึกษา โดยช่วยมารดาและยายประกอบอาหารและค้าขายอาหารสำเร็จรูปอยู่ที่บ้าน พักอาศัย โดยมารดาให้ค่าใช้จ่ายวันละประมาณ 50 บาท

2. นิสัยและความประพฤติ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีอุปนิสัยร่าเริง ชอบพบปะผู้อื่น รักเพื่อนฝูง นอกจากพฤติกรรมการเสพ ยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนแล้ว ไม่ปรากฏนิสัยและความประพฤติใดเสียหายร้ายแรง แต่ค่อนข้างมี อารมณ์อ่อนไหว ต้องการที่พึ่งในขณะที่ต้องพยายามเป็นที่พึ่งของมารดา ยาย และน้องชายซึ่งมีอายุ 10 ปี

สุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิต เป็นชายวัยรุ่น รูปร่างสันทนต์ ผิวสีดำนแดง ปรากฏลายสักรูปดอกไม้ บริเวณต้นแขนขวา ไม่พบร่องรอยการฉีดสารเสพติดเข้าสู่ร่างกาย สุขภาพร่างกายโดยทั่วไปสมบูรณ์แข็งแรงดี และไม่พบอาการผิดปกติทางจิตประสาท

3. ประวัติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และบุคคลใกล้ชิดให้ถ้อยคำว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มเสพเมทแอมเฟตามีน เมื่อประมาณต้นปี 2545 เพราะเพื่อนชักชวนและอยากทดลอง โดยวิธีสูดดมควัน ปริมาณการเสพประมาณครั้งละ 1-2 เม็ด ราคาเม็ดละ 60-80 บาท แต่ยังไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษา หลักจากนั้นก็ไม่ได้เสพเป็นประจำ แต่ เสพบ้างเป็นครั้งคราว เมื่อเข้ากลุ่มเพื่อนผู้เสพเฉลี่ยประมาณ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

จากการเก็บปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ซึ่งได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ส่งไปตรวจหาสารเสพติด ให้โทษประเภทเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีน จำนวน 2 ครั้ง ปรากฏว่าไม่พบสารเสพติดให้โทษดังกล่าว

สรุปข้อเท็จจริงจากการตรวจพิสูจน์

1. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง

ปรากฏหลักฐานตามบัตรประจำตัวประชาชนผู้รับการตรวจพิสูจน์มีชื่อและชื่อสกุลจริงว่า นายเด่นดวง ราชประชา ผู้รับการตรวจพิสูจน์เป็นบุตรคนที่ 1 ในจำนวนบุตรทั้งหมด 2 คน ของนายดวงดี ราชประชา ซึ่งประกอบอาชีพ รับจ้างแกะสลักไม้ และนางดอกแก้ว หอมนาน ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายอาหารสำเร็จรูป บิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้างกัน ตั้งแต่ผู้รับการตรวจพิสูจน์อายุได้ 10 ปี หลังจากนั้นผู้รับการตรวจพิสูจน์ จึงพักอาศัยอยู่กับมารดาและนางบานชื่น หอมนาน ผู้เป็นยาย ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายอาหารสำเร็จรูปอยู่หน้า บ้านพักอาศัย ฐานะทางครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวราบรื่นดี แม้บิดามารดา จะเลิกร้างกัน แต่ผู้รับการตรวจพิสูจน์กับบิดามักจะพบปะกันสม่ำเสมอและช่วยเหลือจุนเจือค่าใช้จ่ายด้านการ ศึกษาแก่ผู้รับการตรวจพิสูจน์และน้องชายตามสมควร บุคคลภายในครอบครัวไม่มีผู้ใดเคยถูกจับกุมดำเนินคดี หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ผู้รับการตรวจพิสูจน์เรียนจบชั้นมัธยมปีที่ 3 จากโรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่ และได้เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แต่ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร พุทธกรรมใน ระหว่างศึกษา ผู้รับการตรวจพิสูจน์เริ่มมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเมื่อได้เข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ และไม่สนใจในการศึกษาจนเป็นเหตุให้สอบไม่ผ่าน จึงได้ลาออก ผู้รับการตรวจพิสูจน์เริ่มประกอบ อาชีพ เมื่อต้องออกจากสถานศึกษา โดยช่วยมารดาและยายประกอบอาหารและค้าขายอาหารสำเร็จรูปอยู่ที่บ้าน พักอาศัย โดยมารดาให้ค่าใช้จ่ายวันละประมาณ 50 บาท

2. นิสัยและความประพฤติ

ผู้รับการตรวจพิสูจน์มีอุปนิสัยร่าเริง ชอบพบปะผู้อื่น รักเพื่อนฝูง นอกจากพฤติกรรมการเสพ ยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนแล้ว ไม่ปรากฏนิสัยและความประพฤติใดเสียหายร้ายแรง แต่ค่อนข้างมี อารมณ์อ่อนไหว ต้องการที่พึ่งในขณะที่ต้องพยายามเป็นที่พึ่งของมารดา ยาย และน้องชายซึ่งมีอายุ 10 ปี

สุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิต เป็นชายวัยรุ่น รูปร่างสันทัด ผิวสีดำนแดง ปรากฏลายสักรูปดอกไม้ บริเวณต้นแขนขวา ไม่พบร่องรอยการฉีดยาเสพติดเข้าสู่ร่างกาย สุขภาพร่างกายโดยทั่วไปสมบูรณ์แข็งแรงดี และไม่พบอาการผิดปกติทางจิตประสาท

3. ประวัติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ผู้รับการตรวจพิสูจน์และบุคคลใกล้ชิดให้ถ้อยคำว่า ผู้รับการตรวจพิสูจน์เริ่มเสพเมทแอมเฟตามีน เมื่อประมาณต้นปี 2545 เพราะเพื่อนชักชวนและอยากทดลอง โดยวิธีสูดดมควัน ปริมาณการเสพประมาณครั้งละ 1-2 เม็ด ราคาเม็ดละ 60-80 บาท แต่ยังไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษา หลักจากนั้นก็ไม่ได้เสพเป็นประจำ แต่ เสพบ้างเป็นครั้งคราว เมื่อเข้ากลุ่มเพื่อนผู้เสพเฉลี่ยประมาณ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

จากการเก็บประวัติของผู้รับการตรวจพิสูจน์ซึ่งได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ส่งไปตรวจหาสารเสพติด ให้โทษประเภทเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีน จำนวน 2 ครั้ง ปรากฏว่าไม่พบสารเสพติดให้โทษดังกล่าว

4. ประวัติการกระทำความผิด

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่เคยมีประวัติการถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาใดมาก่อน

5. สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี

เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2545 เวลา 11.00 นาฬิกา ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ขับรถจักรยานยนต์ไปหานายแดง สีดำ ที่บ้านพักของนายแดงฯ หลังจากนั้นนายแดงจึงชักชวนให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ร่วมกันเสพเมทแอมเฟตามีน ขณะที่กำลังเสพเมทแอมเฟตามีนอยู่นั้น ได้มีเจ้าพนักงานตำรวจจำนวน 3 นายบุกเข้าตรวจค้นบ้านนายแดงฯ แต่นายแดงฯ วิ่งหลบหนีไปได้ ตำรวจจึงได้ควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไว้ และตรวจค้นปรากฏว่าพบเมทแอมเฟตามีนจำนวน 2 เม็ดซุกซ่อนไว้ที่บริเวณซอกไม้ประดับบนเพดานห้อง ผู้รับการตรวจพิสูจน์จึงถูกจับกุมดำเนินคดีนี้

6. สรุปผลการจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1. การประเมินทางกาย มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	()	(/)
2. การประเมินทางจิตใจ มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	(/)	()
3. การประเมินทางสังคม มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	()	(/)

7. ความเห็นโดยสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในฐานะผู้เสพในระดับต่ำ โดยเสพเมทแอมเฟตามีนมาประมาณ 6 เดือน ในปริมาณไม่มากนักและไม่ได้เสพเป็นประจำ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อายุยังน้อย สุขภาพทางร่างกายโดยทั่วไปสมบูรณ์แข็งแรงดี ยังไม่เคยเข้าบำบัดรักษา ซึ่งหากได้รับคำแนะนำอย่างถูกวิธีน่าจะจะสามารถเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ ประกอบกับบิดามารดาและยายรับว่าจะดูแลอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น และยินดีให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้รับการตรวจพิสูจน์รายนี้

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ควรได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบไม่ควบคุมตัว โดยให้มารายงานตัวที่สำนักงานคุมประพฤติ เดือนละ 2 ครั้งเป็นเวลา 2 เดือน และหนึ่งเดือนต่อครั้งเป็นเวลา 4 เดือน และให้ทำงานบริการสังคมเป็นเวลา 48 ชั่วโมง เพื่อให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จะได้มีความรับผิดชอบต่อสังคม

(ลงชื่อ) นายยอดเยี่ยม ตั้งใจจริง

(นายยอดเยี่ยม ตั้งใจจริง)

พนักงานเจ้าหน้าที่

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2545

8. ความเห็นของผู้อำนวยการหรือผู้ควบคุมสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์

เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของพนักงานเจ้าหน้าที่ และควรให้เข้ารับการฝึกอาชีพด้วยเนื่องจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รายนี้ยังไม่มีอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ

(ลงชื่อ) นางรื่นฤดี มีคุณธรรม

(นางรื่นฤดี มีคุณธรรม)

ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงใหม่

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2545

กรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด

(บพ. 1-17)

รายงานการตรวจพิสูจน์

ศาลจังหวัดมโนบุรี สถานีตำรวจนครบาลคันนายาว ผู้นำส่ง				สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมโนบุรี เลขทะเบียนที่ตรวจพิสูจน์ที่ 2545/10-0021	
ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ชื่อและชื่อสกุลจริง นางสาวโสภา รูปสวย ชื่อตามบันทึกการจับกุม นางสาวโสภา รูปสวย เลขประจำตัวประชาชน 3 1005 02728 634			เพศ หญิง	อายุ 26 ปี - เดือน	วัน เดือน ปีเกิด 14 พฤษภาคม 2519 เกิดที่ กรุงเทพมหานคร
เชื้อชาติ ไทย	สัญชาติ ไทย	ศาสนา พุทธ	สถานภาพสมรส อยู่กินฉันสามีภรรยา	บุตร 2 คน	จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ 2 คน
การศึกษา จบชั้นมัธยมปีที่ 6				อาชีพ ไม่ได้ประกอบอาชีพใด	
ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ภูมิลำเนา : บ้านเลขที่ 1107 หมู่ที่ 19 บ้าน / ตรอก / ซอย รามอินทรา 68 ถนน รามอินทรา ตำบล / แขวง ท่าแร้ง อำเภอ / เขต บางเขน จังหวัด กรุงเทพมหานคร			ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 28/76 หมู่ที่ 10 บ้าน / ตรอก / ซอย - ถนน รามอินทรา ตำบล / แขวง คันนายาว อำเภอ / เขต คันนายาว จังหวัด กรุงเทพมหานคร		
ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์					
ฐานความผิด เสพและมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต					
สถานะการควบคุมตัว (/) ได้รับการปล่อยชั่วคราว (/) ควบคุมตัว 3 วัน นับถึงวันวินิจฉัย สถานที่ควบคุมตัว สถานีตำรวจนครบาล คันนายาว			วันเดือนปีที่ถูกจับกุม 9 ตุลาคม 2545 ผู้ต้องหาร่วม นายพิพัฒน์ บัวลอย เลขทะเบียนตรวจ พิสูจน์ที่ 2545/10-0020		

สรุปข้อเท็จจริงจากการตรวจพิสูจน์

1. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง

ปรากฏหลักฐานตามบัตรประจำตัวประชาชน ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีชื่อและชื่อสกุลจริงว่า นางสาว โสกา รูปสวย ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นบุตรคนโตในจำนวนบุตรทั้งหมด 3 คน ของนายเอก รูปสวย ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และนางพลอย เทพทิพย์ ซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพใด ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์พักอาศัยอยู่กับครอบครัวมาโดยตลอด ฐานะทางครอบครัวพอมีพอใช้ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวห่างเหินเนื่องจากต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยพูดคุยกัน แต่โดยทั่วไปยังรักใคร่กันดี

บุคคลภายในครอบครัวมี นายอาณัติ รูปสวย น้องชายคนถัดจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญา ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์อยู่กินฉันสามีภริยากับนายวิทย์ หวานจิต จนถึงปัจจุบัน โดยมีบุตรด้วยกัน 2 คน สามีของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปตามแต่จะมีผู้ว่าจ้าง มีรายได้ไม่แน่นอน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และสามี มีปากเสียงกันบ้างเนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจภายในครอบครัว แต่โดยทั่วไปยังรักใคร่กันดี

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนรักษศึกษา เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร พฤติกรรมในระหว่างศึกษาผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่ค่อยสนใจในการเรียน และมักหนีเรียนไปเที่ยวกับเพื่อน ทำให้ผลการเรียนไม่ดี

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มประกอบอาชีพ รับจ้างในตำแหน่งพนักงานทำความสะอาดอยู่ที่ห้างสรรพสินค้า แฟชั่นไอส์แลนด์ แขวงและเขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร มีรายได้วันละ 175 บาท แต่ทำอยู่เป็นเวลา 2 ปี จึงลาออกเนื่องจากต้องเลี้ยงดูบุตร จากนั้นผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่ได้ประกอบอาชีพใดเรื่อยมา แต่มีรายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดจนกระทั่งถูกจับกุมดำเนินคดีนี้

2. นิสัยและความประพฤติ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นคนอารมณ์ร้อน ไม่ช่างพูดคุย ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นการพนัน เป็นคนดื้อรั้นไม่เชื่อฟังบิดามารดา

สุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิต ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รูปร่างสันตัด ผิวดำแดง ไม่ปรากฏร่องรอยการกรีดหรือฉีดยาเสพติดให้โทษตามร่างกาย ไม่ปรากฏอาการผิดปกติทางจิต

3. ประวัติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รับว่าเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีนในฐานะผู้เสพเพียงประเภทเดียวและครั้งเดียว โดยการรับประทานเมทแอมเฟตามีนจำนวนครึ่งเม็ด เมื่อปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากต้องเดินทางไปต่างจังหวัดในเวลากลางคืน หลังจากนั้นไม่ปรากฏว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เสพยาเสพติดได้อีก แต่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เริ่มมีพฤติกรรมในทางรับจ้างซื้อเมทแอมเฟตามีน โดยเริ่มจากเป็นธุระไปซื้อหาเมทแอมเฟตามีนให้สามีเสพ หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนไปรับจ้างซื้อยาเสพติดให้เพื่อนของสามีและขายไปสู่ผู้อื่นจน

กลายเป็นหารายได้จากการซื้อเมทแอมเฟตามีนมาไว้จำหน่ายให้ผู้เสพในละแวกบ้าน โดยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จะไปซื้อเมทแอมเฟตามีนจากแหล่งจำหน่ายในเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ครั้งละ 10-20 เม็ด แล้วนำกลับมาซุกซ่อนไว้จำหน่ายแก่ผู้เสพในละแวกบ้านเป็นเช่นนี้มาเป็นเวลาประมาณ 6 เดือน แล้ว

จากการเก็บประวัติของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ซึ่งได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ส่งไปตรวจหาสารเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีน จำนวน 1 ครั้ง ปรากฏว่าไม่พบยาเสพติดดังกล่าว

4. ประวัติการกระทำความผิด

จากการตรวจสอบที่สำนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดมีนบุรี สำนักงานอัยการสูงสุด รวมทั้งจากการตรวจพิสูจน์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ปรากฏว่าไม่พบประวัติการกระทำความผิดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

5. สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ให้ถ้อยคำสรุปได้ความว่าเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2545 เวลาประมาณ 18.00 นาฬิกา ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ขับรถจักรยานยนต์ออกจากบ้านพัก เพื่อไปซื้อเมทแอมเฟตามีนจากหญิงชื่อ นี ไม่ทราบชื่อตัวและชื่อสกุลจริง ในละแวกคลองรหัส เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 เม็ด ในราคาเม็ดละ 65 บาท เป็นเงินจำนวน 1,300 บาท เพื่อจะนำไปจำหน่ายในละแวกบ้านพักของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ในราคาเม็ดละ 100 บาท จากนั้นผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้ขับรถจักรยานยนต์เพื่อกลับบ้านพัก ระหว่างทางผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้พบกับนายพิพัฒน์ บัวลอย ผู้เสพยาเสพติดซึ่งเคยซื้อยาเสพติดจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ นายพิพัฒน์ขอซื้อเมทแอมเฟตามีนจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์รับที่จะจำหน่ายยาเสพติดให้แก่ขอให้นายพิพัฒน์ฯ นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของตนไปถึงบ้านพักก่อน เมื่อถึงบ้านพักผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จึงขายเมทแอมเฟตามีนให้นายพิพัฒน์ฯ จำนวน 2 เม็ด ราคา 200 บาท เมื่อได้รับยาเสพติดแล้ว นายพิพัฒน์ฯ จึงเสพยาเสพติดโดยวิธีสูดดมอยู่ในบริเวณบ้านพักของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ขณะนั้นมีเจ้าพนักงานตำรวจในเครื่องแบบจำนวน 2 นาย ขับรถจักรยานยนต์ผ่านมาจึงเข้าตรวจค้นบ้านพักของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ พบนายพิพัฒน์ฯ กำลังเสพยาเมทแอมเฟตามีนอยู่ และพบเมทแอมเฟตามีนบรรจุอยู่ในหลอดกาแฟ จำนวน 20 เม็ด ซุกซ่อนอยู่ในกางเกงในของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์จึงถูกจับกุมพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลคันนายาว ดำเนินคดีนี้

ส่วนนายพิพัฒน์ บัวลอย ถูกจับกุมดำเนินคดีและส่งตัวเข้ารับการตรวจพิสูจน์ เลขทะเบียนการตรวจพิสูจน์ที่ 2545/10-0020

6. สรุปผลการจำแนกผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1. การประเมินทางกาย มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	()	(/)
2. การประเมินทางจิตใจ มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	()	()	(/)
3. การประเมินทางสังคม มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในฐานะผู้เสพ/ผู้ติด ในระดับ	(/)	()	()

7. ความเห็นโดยสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีองค์ประกอบทางกายและจิตใจเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับต่ำ แต่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับสูงในองค์ประกอบด้านสังคม เนื่องจากผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มีพฤติกรรมเป็นผู้นำหายาเสพติดรายย่อย

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไม่สมควรเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพเนื่องจากไม่เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด

(ลงชื่อ) นายอาหาญ จริงจ้ง

(นายอาหาญ จริงจ้ง)

พนักงานเจ้าหน้าที่

วันที่ 25 ตุลาคม 2545

8. ความเห็นของผู้อำนวยการหรือผู้ควบคุมสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์

เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของพนักงานเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ) นายทรงธรรม นำทาง

(นายทรงธรรม นำทาง)

ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมโนบุรี

วันที่ 25 ตุลาคม 2545

พระราชบัญญัติ

ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๓ จะให้ใช้บังคับเมื่อใด ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ติดยาเสพติด” หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกัน และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านี้ได้ตามหลักวิชาการ

“ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” หมายความว่า การกระทำใดๆ อันเป็นการบำบัดการติดยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมตลอดถึงการรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ซึ่งเสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน โดยในจำนวนนี้ให้เป็นผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งปฏิบัติงานด้านการป้องกันหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีประสบการณ์การทำงานโดยตรงกับผู้ติดยาเสพติดอย่างน้อยสองคนเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖

- (๓) แต่งตั้งและถอดถอนอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๓
- (๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว
- (๖) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการส่งตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ
- (๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมและการย้ายตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๘) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว
- (๙) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตรวจสอบและติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว
- (๑๐) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๘
- (๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๑๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและการขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๑๓) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการ และวิธีการรายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ
- (๑๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบเงื่อนไข และข้อบังคับตามมาตรา ๓๒
- (๑๕) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๖) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย และปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่ต่างๆ ตามความเหมาะสม ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานคณะอนุกรรมการ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และให้ผู้แทนกรมคุมประพฤติหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

แพทย์ตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาแต่งตั้งจากจิตแพทย์ ถ้าไม่อาจแต่งตั้งจิตแพทย์ให้แต่งตั้งจากแพทย์อื่นที่เหมาะสม

จำนวนคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีกี่คณะ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโดยคำนึงถึงปริมาณคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น

อนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดหรือไม่

(๒) ติดตามดูแลการควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) พิจารณาย้ายตัวผู้เข้ารับการบำบัดการติดยาเสพติดหรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากสถาบันบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง รวมทั้งพิจารณาลดหรือขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) พิจารณาอนุญาตให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับการปล่อยชั่วคราว

(๕) แจ้งผลการตรวจพิสูจน์หรือผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(๖) พิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแก่ผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในฐานความผิดที่ระบุได้ในมาตรา ๑๕

(๗) ติดตามดูแลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตอำนาจของตนให้เป็นไปตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) พิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

(๙) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาตาม (๑) (๓) (๖) และ (๘) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้ง และยุบเลิก ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๕ ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ชัดเจนโดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย

(๒) กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม (๑)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันควร รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๒) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงเขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๑๗ ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแต่ละแห่ง ให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในการบริหารการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่ได้รับตัวมาตามมาตรา ๑๕

(๒) ควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่าง ๆ

(๓) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามระเบียบที่กำหนด

(๔) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๕) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสนอต่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๖) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เห็นสมควรให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้สถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานทั้ของราชการ หรือสถานที่อื่นใดเป็นสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว นอกเหนือจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ในกรณีเช่นว่านี้ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจกำหนดให้ผู้ควบคุมสถานทีนั้นมีอำนาจหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด เช่นเดียวกับผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๗ ได้ตามที่เห็นเหมาะสมกับสถานที่ดังกล่าว

หมวด ๓

การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๙ ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติดตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษ

จำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายใน สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาขึ้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่เกิดจาก ตัวผู้ต้องหาตนเอง หรือจากพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในกำหนดเวลา ดังกล่าวได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ต้องหาไม่อายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่ง ศาลเพื่อมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาขึ้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

การส่งไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ให้ศาลพิจารณาส่งตัวไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์ที่ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการ ควบคุมตัวตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ และลักษณะเฉพาะบุคคลประกอบด้วย แล้วให้ ศาลแจ้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินกระบวน การสอบสวนคดีต่อไป และเมื่อสอบสวนเสร็จให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการโดยไม่ต้องส่ง ผู้ต้องหาไปด้วย และแจ้งให้ทราบว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่ เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวแห่งใด

ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่ต้อง ดำเนินการฝากขังหรือขอผัดฟ้องตามกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาผู้ใดเสพยาเสพติดมาก่อน ขณะ หรือภายหลังที่ถูกจับกุมเพื่อให้ ตนเองได้รับการส่งตัวไปฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและไม่ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาฐานเสพและมีไว้ใน ครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติด ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแจ้งให้พนักงาน สอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้ต้องหาไปเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในระหว่างที่รอพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมารับตัวผู้ต้องหาไปเพื่อดำเนินคดีให้สถานที่ที่รับ ผู้ต้องหาไว้ตรวจพิสูจน์หรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้ต้องหาไปในทันทีที่สามารถกระทำได้

มาตรา ๒๑ ในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๕ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา เสพติดดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดตลอดจนสภาพ แวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

การตรวจพิสูจน์ให้กระทำไปแล้วเสร็จภายในสิบห้านับแต่วันที่ได้รับตัวผู้ต้องหาไว้ในสถานที่ที่ตรวจพิสูจน์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน สามสิบวัน

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจ

พิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และให้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานอัยการทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับผลการแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาซึ่งได้รับแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไปและแจ้งให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในกรณีที่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาคืนให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีต่อไปให้นำทบัญญัติมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๒ ให้กำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจน สภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้นั้นประกอบด้วย

การกำหนดสถานที่สำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเป็นศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจากสถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้

การกำหนดวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้กำหนดโดยคำนึงถึงวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวดให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีระบบการควบคุมมิให้หลบหนี

(๒) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวดให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามความเหมาะสม และกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนดในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติตามวิธีการอื่นใดภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติก็ได้

(๔) ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดฝึกอาชีพ ทำงานบริการสังคม หรือให้ดำเนินการอื่นใดตามความเหมาะสมเพื่อให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตโดยห่างไกลจากยาเสพติด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๕ ว่าผู้ได้รับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้นต้องหาหรือถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๒๕ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกได้

ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะพิจารณาตลอดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือน และรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปี นับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีเหตุสมควร คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมตัวผู้นั้น เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากผู้ต้องหา อาจมีคำสั่งให้ย้ายผู้นั้นไปเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมที่สถานที่แห่งอื่นได้ แต่ต้องปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้นั้นด้วย

มาตรา ๒๘ การที่ผู้ได้รับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดถูกควบคุมตัวในลักษณะเดียวกับถูกคุมขังให้ถือว่าผู้ได้รับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้วแต่กรณี เป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีที่มีการหลบหนีจากการควบคุมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น มิให้นับระยะเวลาที่ผู้นั้นเข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาแล้วจนถึงวันหลบหนีเข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ถ้าผู้ได้รับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดหลบหนีจากการควบคุมหรือหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น ให้ถือว่าผู้นั้นหนีการคุมขังตามมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดและโทษตามมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามีให้นำมาใช้บังคับกับผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่คณะกรรมการและคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้นโดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งได้รับการปล่อยชั่วคราวไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้าไว้ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวได้โดยมีต้องมีหมาย

มาตรา ๓๒ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ที่รับตัวผู้นั้นไว้มีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาควัฒน์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้รับการเยี่ยมหรือการติดต่อไม่เกินสามเดือน
- (๓) จัดให้อยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบวัน

ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการลงโทษบุคคลตามวรรคหนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ให้นำมาตรการลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๕ และให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไป แล้วแจ้งผลให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการซึ่งยังดำเนินคดีอยู่ทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดแม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีผู้นั้นต่อไป และให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดหรือไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ เพื่อตรวจค้นและจับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวหลบซ่อนอยู่ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการหนีเข้ากักขังจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อการตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๗

(๓) สอบปากคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือบุคคลอื่นใดที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗

(๔) สั่งหรือจัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรับการตรวจหรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยระบุไว้ในบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๒ ว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นเสพหรือติดยาเสพติด หรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชั่วคราวตามมาตรา ๒๖ หรือมีคำสั่งขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกตามมาตรา ๒๕ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม (๑) โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับคำสั่งของคณะกรรมการ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตามที่เห็นสมควร

หนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตาม (๒) ต้องระบุด้วยว่าจะให้มาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานในเรื่องใด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดนำข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติตามหน้าที่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่อาจเปิดเผยได้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ความผิดตามมาตรา ๕๒ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการเปรียบเทียบได้ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัญหาเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษในปัจจุบันมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มิใช่อาชญากรปกติ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง และโดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งถูกบังคับให้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดเพื่อแลกกับการได้ยาเสพติดไปเสพด้วย สมควรขยายขอบเขตของการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้เสพและจำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อยด้วย นอกจากนั้นเนื่องจากบุคคลซึ่งติดหรือเสพยาเสพติดมีจำนวนมากและเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ สมควรขยายสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะนอกจากมีหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมแล้วยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐ และหน่วยงานเอกชนที่มีขีดความสามารถเข้าร่วมในการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดและการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลดังกล่าว อาทิเช่น สถานที่ของหน่วยงานในราชการทหาร เขต อำเภอ และกิ่งอำเภอ สถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข สถานพยาบาลของเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสมควรรวมทรัพยากรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ก

(สำเนา)

คำสั่งกรมคุมประพฤติ

ที่ 543 / 2545

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด ตามร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.

ตามที่กรมคุมประพฤติได้เตรียมความพร้อม ในการดำเนินงานภายหลังร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีแนวทาง
ปฏิบัติที่ชัดเจน และสามารถทำให้ผู้ปฏิบัติงานดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ จึงเห็นสมควร
แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามร่างพระราชบัญญัติ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ขึ้น ประกอบด้วยบุคคลดังมีรายนามต่อไปนี้

1. นายเกษม เขารัตน์
รองอธิบดีกรมคุมประพฤติ	ประธานคณะกรรมการ
2. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการสืบเสาะและพินิจ	คณะกรรมการ
3. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการควบคุมและสอดส่อง	คณะกรรมการ
4. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการแก้ไขฟื้นฟูและกิจกรรมชุมชน	คณะกรรมการ
5. นางกรรณิการ์ แสงทอง
ผู้ตรวจราชการกรมคุมประพฤติ	คณะกรรมการ
6. หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด	คณะกรรมการ
7. หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนางานอาสาสมัครคุมประพฤติ	คณะกรรมการ
8. หัวหน้ากลุ่มงานเลขานุการคณะกรรมการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	คณะกรรมการ
9. นางสาวอังคณา บุญสิทธิ์
พนักงานคุมประพฤติ 8ว	คณะกรรมการ
10. นายพยนต์ สินธุนา
พนักงานคุมประพฤติ 8ว	คณะกรรมการ
11. ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติภาค 7	คณะกรรมการ
12. นางวิทย์รัตน์ ชาติปรีชากุล
หัวหน้ากลุ่มงานแก้ไขฟื้นฟู
สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้	คณะกรรมการ

13. ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

คณะทำงานและเลขานุการ

14. หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาระบบการบำบัดรักษา
และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

15. นางจำเรียง สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา
พนักงานคุมประพฤติ 6ว

คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะทำงานฯ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและดำเนินการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตรวจพิสูจน์และ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ให้แล้วเสร็จ
ก่อนการบังคับใช้ตามกฎหมายดังกล่าว

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2545

(ลงชื่อ) กิตติพงษ์ กิตยารักษ์

(นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์)

อธิบดีกรมคุมประพฤติ

สำเนาถูกต้อง

จำเรียง สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา

(นางจำเรียง สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา)

พนักงานคุมประพฤติ 6ว

เบญจพร คัด/ทาน

เครื่องหมายราชการของกรมคุมประพฤติ

ความหมาย.....ภาพดูลพาท หมายถึง ความเป็นธรรมจากศาลสถิตยุติธรรม รูปบุคคล 3 คน เป็นตัวแทนของผู้กระทำผิด พนักงานคุมประพฤติ และประชาชนที่เข้าร่วมกับงานคุมประพฤติ เป็นการสื่อความหมายถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้ง 3 ในกระบวนการแก้ไขผู้กระทำผิด หากมองรูปบุคคลเฉพาะคนกลาง (โดยปิดศีรษะของบุคคลที่อยู่ทั้ง 2 ข้าง) จะเห็นเป็นรูปคนยืนกางแขนสัมผัสงานของดูลพาท อันหมายถึง การทำงานของพนักงานคุมประพฤติ ผู้ซึ่งมาช่วยงานของศาลในอันที่จะผดุงความเป็นธรรมแก่สังคม

คืบคนดี สู่สังคม

กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม
247/1 ถนนพราหมณ์ แขวงบ้านช่างหล่อ
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทร. 0-2411-1769, 0-2411-3960
ISBN 974-014-7801
www.proation.go.th